

Euroopan unionin virallinen lehti

ISSN 1725-261X

L 72

47. vuosikerta

11. maaliskuuta 2004

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 435/2004, annettu 8 päivänä maaliskuuta 2004, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta ja Indonesiasta peräisin olevan natriumsyklamaatin tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 1
- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 436/2004, annettu 8 päivänä maaliskuuta 2004, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Brasiliasta, Japanista, Kiinan kansantasavallasta, Korean tasavallasta, Thaimaasta ja Tšekin tasavallasta peräisin olevien tempervalurautaisten putkien liitos- ja muiden osien tuonnissa sekä kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1784/2000 muuttamisesta 15
- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 437/2004, annettu 8 päivänä maaliskuuta 2004, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Norjasta ja Färsearilta peräisin olevien isokokoisten kirjolohien tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 23
- ★ Neuvoston asetus (EY) N:o 438/2004, annettu 8 päivänä maaliskuuta 2004, tempervalurautaisten putkien tiettyjen liitos- ja muiden osien tuonnista Argentiinasta riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Argentiina, annettulla asetuksella (EY) N:o 1023/2003 käyttöön otetun laajennetun polkumyyntitullin suspendoinnin jatkamisesta 42
- Komission asetus (EY) N:o 439/2004, annettu 10 päivänä maaliskuuta 2004, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 44
- Komission asetus (EY) N:o 440/2004, annettu 10 päivänä maaliskuuta 2004, tuontilupien antamisesta korkealaatuaiselle tuoreelle, jäähdytetylle tai jäädytetylle naudanlihalle 46
- ★ Komission asetus (EY) N:o 441/2004, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2004, tiettyjen herkästi pilaantuvien tavaroiden tullausarvon määrittämiseksi tarkoitettujen yksikköarvojen vahvistamisesta 47
- ★ Komission asetus (EY) N:o 442/2004, annettu 10 päivänä maaliskuuta 2004, sokerialan tuotantomaksuista markkinointivuonna 2002/2003 ennakkoon maksettavien yksikkömäärien vahvistamisesta 51

Hinta: 18 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

★ Komission asetus (EY) N:o 443/2004, annettu 10 päivänä maaliskuuta 2004, AKT-pöytäkirjan ja Intia-sopimuksen mukaisesti tuotavan ruokosokerin toimitusvelvollisuuden alaisten määrien vahvistamisesta toimitusjaksolle 2003/2004	52
★ Komission asetus (EY) N:o 444/2004, annettu 10 päivänä maaliskuuta 2004, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesjalostealan tukijärjestelmän osalta annetun asetuksen (EY) N:o 1535/2003 muuttamisesta	54
★ Komission asetus (EY) N:o 445/2004, annettu 10 päivänä maaliskuuta 2004, neuvoston direktiivin 92/118/ETY liitteen I muuttamisesta eläinten suolten, sulatetun ihran ja muun sulatetun rasvan sekä tarhatun riistan ja kanin lihan osalta ⁽¹⁾	60
★ Komission asetus (EY) N:o 446/2004, annettu 10 päivänä maaliskuuta 2004, tiettyjen eläimistä saatavia sivutuotteita koskevien päätösten kumoamisesta ⁽¹⁾	62
★ Komission asetus (EY) N:o 447/2004, annettu 10 päivänä maaliskuuta 2004, säännöistä siirtymisen helpottamiseksi asetuksen (EY) N:o 1268/1999 mukaisen tuen ja asetuksissa (EY) N:o 1257/1999 ja (EY) N:o 1260/1999 Tšekin, Viron, Latvian, Liettuan, Unkarin, Puolan, Slovenian ja Slovakian osalta säädettyjen tukien välillä	64
★ Komission asetus (EY) N:o 448/2004, annettu 10 päivänä maaliskuuta 2004, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä rakennerahastoista yhteisrahoitettujen toimien tukikelpoisuuden osalta annetun asetuksen (EY) N:o 1685/2000 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1145/2003 peruuttamisesta	66
Komission asetus (EY) N:o 449/2004, annettu 10 päivänä maaliskuuta 2004, tuontitodistusten myöntämisestä ruokosokerille tietyissä tariffikiintiöissä ja tiettyjen etuuskohtelusopimusten mukaisesti	78
Komission asetus (EY) N:o 450/2004, annettu 10 päivänä maaliskuuta 2004, A3-menettelyn mukaisten vientitodistusten antamisesta hedelmä- ja vihannesalalla (sitruunat)	81
Komission asetus (EY) N:o 451/2004, annettu 10 päivänä maaliskuuta 2004, A3-menettelyn mukaisten vientitodistusten myöntämisestä hedelmä- ja vihannesalalla (tomaatit, appelsiinit, omenat)	83
Komission asetus (EY) N:o 452/2004, annettu 10 päivänä maaliskuuta 2004, puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, maailmanmarkkinahinnan vahvistamisesta	85

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Komissio

2004/235/EY:

★ Komission päätös, tehty 1 päivänä maaliskuuta 2004, salmonellaa koskevien lisätakeiden vahvistamisesta Suomeen ja Ruotsiin lähetettävien munivien kanojen osalta ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2004) 582)	86
---	----

- ★ Oikaistaan komission asetus (EY) N:o 2295/2003, annettu 23 päivänä joulukuuta 2003, tietyistä munien kaupan pitämisen vaatimuksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1907/90 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EUVL L 340, 24.12.2003) 91

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 435/2004,**annettu 8 päivänä maaliskuuta 2004,****lopullisen polkumyynnitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta ja Indonesiasta peräisin olevan natriumsyklamaatin tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ⁽¹⁾, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 9 artiklan,

ottaa huomioon ehdotuksen, jonka komissio on antanut neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

A. MENETTELY

- (1) Komissio otti 18 päivänä syyskuuta 2003 asetuksella (EY) N:o 1627/2003 ⁽²⁾ käyttöön väliaikaisen polkumyynnitullin Kiinan kansantasavallasta, jäljempänä 'Kiina', ja Indonesiasta peräisin olevan natriumsyklamaatin tuonnissa, jäljempänä 'väliaikaista tullia koskeva asetus'.
- (2) Polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1 päivän lokakuuta 2001 ja 30 päivän syyskuuta 2002 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahinkoanalyysiin kannalta merkityksellinen kehityssuuntausten tarkastelu kattoi 1 päivän tammikuuta 1999 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisen ajanjakson, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

B. MENETTELYN JATKO

- (3) Kiinasta ja Indonesiasta peräisin olevan natriumsyklamaatin tuontia koskevan väliaikaisen polkumyynnitullin käyttöönoton jälkeen eräät asianomaisista osapuolista esittivät huomautuksia kirjallisesti. Suullista kuulemistä pyytäneille osapuolille annettiin siihen tilaisuus.
- (4) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 5 kappaleessa selitetään, polkumyyntiä koskevat, tavallisesti ennen alustavien päätelmien vahvistamista

tehtävät tarkastuskäynnit Kiinaan ja Indonesiaan peruutettiin vakavan äkillisen hengitystieoireyhtymän (SARS) johdosta käyttöön otettujen matkustusrajoitusten vuoksi. Polkumyynitutkimuksiin ja tukien vastaisiin tutkimuksiin kohdistuvia SARSin vaikutuksia koskeva ilmoitus ⁽³⁾ on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

- (5) Komissio jatkoi lopullisten päätelmiensä kannalta tarpeellisina pitämiensä tietojen hankkimista ja tarkistamista. Sen jälkeen, kun SARSiin liittyvät matkustusrajoitukset kumottiin, tarkastuskäynnit tehtiin seuraavien yhtiöiden tiloissa:

a) Vientiä harjoittavat tuottajat ja niihin etuyhteydessä olevat yritykset Kiinassa ja Hongkongissa:

- Zhong Hua Fang Da (H.K.) Limited, Hongkong
- Fang Da Food Additive (Shen Zhen) Limited, Shenzhen, Kiina
- Shanghai Shumi Co. Ltd, Shanghai, Kiina
- Rainbow Rich Industrial Ltd, Hongkong
- Golden Time Enterprise (Shenzhen) Co. Ltd, Shenzhen, Kiina

b) Vientiä harjoittava tuottaja Indonesiassa

- PT. Golden Sari (Chemical Industry), Bandar Lampung, Indonesia

- (6) Alustavia päätelmiä koskeville huomautuksille asetetun määräajan jo päätyttyä ja reilusti tarkastuskäyntien jälkeen toinen indonesialainen yritys ilmoittautui ja pyysi vientiä harjoittaville tuottajille tarkoitettua kyselylomaketta vastakseen siihen. Yritykselle kerrottiin, että sen olisi pitänyt ilmoittautua ja pyytää lomaketta tutkimuksen vireillepanovaiheessa. Lisäksi kerrottiin, että tutkimus oli edennyt niin pitkälle, ettei uusia tietoja voitu ottaa tarkasteltavaksi ja että sitä koskevat päätelmät tehtäisiin käytettävissä olevien tietojen perusteella. Yritykselle annettiin kuitenkin tilaisuus esittää huomautuksia, joita tarkasteltiin mutta jotka eivät muuttaneet edellä esitettyä päätelmää.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1972/2002 (EYVL L 305, 7.11.2002, s. 1).

⁽²⁾ EUVL L 232, 18.9.2003, s. 12.

⁽³⁾ EUVL C 191, 13.8.2003, s. 2.

- (7) Kaikille osapuolille ilmoitettiin niistä olennaisista tosiasiasta ja huomioista, joiden perusteella aiottiin suositella lopullisen polkumyynnitullin käyttöönottoa ja väliaikaisen tullin vakuutena olevien määrien lopullista kantamista. Lisäksi asetettiin määräaika, jonka kuluessa osapuolet voivat esittää huomautuksia ilmoitettujen tietojen johdosta. Osapuolten suullisesti ja kirjallisesti esittämiä huomautuksia tarkasteltiin ja ne otettiin lopullisissa päätelmissä tarvittaessa huomioon.

C. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

- (8) Tarkasteltavana olevasta tuotteesta ja samankaltaisesta tuotteesta ei esitetty huomautuksia, mistä syystä väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 7—13 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa.

D. POLKUMYYNTI

1. YLEISET MENETELMÄT

- (9) Tässä jaksossa selostetaan yleisiä menetelmiä, joita on käytetty määrittäessä, onko tarkasteltavana olevaa tuotetta tuotu yhteisöön polkumyynnillä. Tutkimuksessa kunkin maan osalta esiin nousseita erityiskysymyksiä tarkastellaan 23—49 kappaleessa.

1.1 Normaaliarvo

Yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat tuottajat Indonesiassa ja vientiä harjoittavat tuottajat Kiinassa, joille markkinatalouskohtelu on myönnetty

1.1.1 Kotimarkkinamyynnin yleinen edustavuus

- (10) Perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti tutkittiin ensin, oliko kukin vientiä harjoittava tuottaja myynyt natrumsyklamaattia edustavassa määrin kotimarkkinoiden riippumattomille asiakkaille eli oliko kyseisen myynnin kokonaismäärä vähintään viisi prosenttia tuottajan vastaavasta yhteisöön suuntautuneen vientimyynnin kokonaismäärästä.

1.1.2 Tuotelajikohtainen edustavuus

- (11) Seuraavaksi tutkittiin, voitaisiinko vietyjen tuotelajien kotimarkkinamyyntiä pitää edustavana. Tätä tarkoitusta varten oli ensin yksilöitävä vertailukelpoiset kotimarkkinoilla myydyt tuotelajit. Tutkimuksessa kotimarkkinoilla myytyjä natriumsyklamaatin tuotelajeja tarkasteltiin identtisinä tai suoraan vertailukelpoisina yhteisöön vietäviksi myytyjen tuotelajien kanssa silloin, kun ne olivat

samaa muotoa väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 8 kappaleessa annetun määritelmän mukaisesti.

- (12) Tietyn tuotelajin kotimarkkinamyynnin katsottiin olevan riittävän edustava, jos kyseisen lajin riippumattomille asiakkaille kotimarkkinoilla myyty kokonaismäärä tutkimusajanjakson aikana oli vähintään viisi prosenttia yhteisöön viedyn vastaavan tuotelajin kokonaismyynnistä.

1.1.3 Tavanomaisen kaupankäynnin määrittäminen

- (13) Tutkimuksessa selvitettiin, voitiinko kunkin vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinamyynnin katsoa tapahtuneen tavanomaisessa kaupankäynnissä perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

- (14) Tätä varten määritettiin kunkin viedyn tuotelajin osalta, kuinka suuri osuus riippumattomille asiakkaille kotimarkkinoilla tutkimusajanjaksolla tapahtuneesta myynnistä ei ollut kannattamatonta.

a) Jos yli 80 prosenttia tietyn tuotelajin kotimarkkinamyynnin määrästä tapahtui vähintään yksikkökustannuksia vastaavilla hinnoilla ja jos sen myyntihintojen painotettu keskiarvo oli vähintään sama kuin tuotantokustannusten painotettu keskiarvo, kyseisen tuotelajin normaaliarvo määritettiin riippumattomien asiakkaiden kaikessa kotimarkkinamyynnissä tutkimusajanjaksolla maksamien tai maksettaviksi tulevien hintojen painotettuna keskiarvona riippumatta siitä, oliko myynti kannattavaa vai ei.

b) Jos vähintään 10 mutta enintään 80 prosenttia tietyn tuotelajin kotimarkkinamyynnin määrästä tapahtui vähintään yksikkökustannuksia vastaavilla hinnoilla, kyseisen tuotelajin normaaliarvo määritettiin vähintään yksikkökustannuksia vastaavilla hinnoilla tapahtuneessa kotimarkkinamyynnissä veloitetujen hintojen painotettuna keskiarvona.

1.1.4 Tosiasialliseen kotimarkkinahintaan perustuva normaaliarvo

- (15) Jos 10—14 kappaleessa asetetut ehdot täyttyivät, normaaliarvo määritettiin viejamaan kotimarkkinoiden riippumattomien asiakkaiden asianomaisesta tuotelajista tutkimusajanjaksolla tosiasiallisesti maksamien tai niiden maksettaviksi tulevien hintojen perusteella perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Kiinalaisille vientiä harjoittaville tuottajille, joille ei ole myönnetty markkinatalouskohtelua

- (16) Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaisesti niille vientiä harjoittaville tuottajille, joille markkinatalouskohtelua ei myönnetä, normaaliarvo on määritettävä markkinataloutta toteuttavan kolmannen maan (vertailumaan) samankaltaisesta tuotteesta veloittaman hinnan tai sen laskennallisen arvon perusteella.

1.2 Vientihinta

- (17) Perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti vientihinta on hinta, joka tuotteesta tosiasiallisesti maksetaan tai tulee maksettavaksi sitä viejämaasta yhteisöön vietäväksi myydessä.

1.3 Vertailu

- (18) Jotta normaaliarvon ja vientihinnan välinen vertailu olisi tasapuolinen, siinä otettiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti huomioon erot niissä tekijöissä, joiden väitettiin ja osoitettiin vaikuttavan hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen. Sen mukaisesti on myönnetty oikaisuja kuljetus-, merirahti-, vakuutus-, käsittely-, lastaus- ja liitännäiskustannuksissa, kaupan portaassa, pakkaus- ja luottokustannuksissa, palkkioissa, alennuksissa ja pankkimaksuissa vallitsevien erojen huomioon ottamiseksi soveltuvien osien ja perustelluissa tapauksissa.
- (19) Normaaliarvon ja vientihinnan vertailu tehtiin noudettuna lähettäjältä -hinnoin samassa kaupan portaassa.

1.4 Polkumyyntimarginaali

Yhteistyössä toimineille vientiä harjoittaville tuottajille Indonesiassa ja vientiä harjoittaville tuottajille Kiinassa, joille markkinatalouskohtelu on myönnetty

- (20) Edellä 10—15 kappaleen mukaisesti määritettyä tuotelajikohtaista painotettua keskimääräistä normaaliarvoa verrattiin perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti 17 kappaleen mukaisesti määritettyyn vientihinnojen painotettuun keskiarvoon.

Yhteistyöhön osallistumattomille yrityksille

- (21) Niiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta, jotka eivät vastanneet kyselyyn eivätkä muuten ilmoittautuneet, polkumyyntimarginaali määritettiin käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Edellä esitetty lähestymistapa katsottiin

tarpeelliseksi myös sen estämiseksi, että yhteistyöhön osallistumattomat vientiä harjoittavat tuottajat hyötyisivät yhteistyöstä kieltäytymisestään.

- (22) Silloin kun yhteistyössä toimimisen aste todettiin alhaiseksi, yhteistyöhön osallistumattomille yrityksille katsottiin aiheelliseksi vahvistaa korkeampi koko maata koskeva polkumyyntimarginaali kuin korkein yhteistyössä toimineelle yritykselle vahvistettu polkumyyntimarginaali. On nimittäin syytä olettaa, että yhteistyöstä kieltäytymisen korkea aste on seurausta siitä, että asianomaisen maan yhteistyöhön osallistumattomien vientiä harjoittavien tuottajien harjoittama polkumyynti on yleensä ottaen laajempaa kuin minkään saman maan yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan polkumyynti.

2. TUTKIMUKSESSA ILMENNEET, POLKUMYYNTIMARGINAALIN MÄÄRITTÄMISEEN LIITTYVÄT ERITYISKYSYMYKSET MAITTAIN

2.1 Indonesia

- (23) Yksi vientiä harjoittava tuottaja toimi tutkimuksessa yhteistyössä.

2.1.1 Normaaliarvo

- (24) Aluksi vahvistettiin, että ainoan yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan natriumsyklamaatin kotimarkkinamyynti oli tutkimusajanjaksolla edustavaa (ks. 10 kappale). Tämän jälkeen vahvistettiin, että yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan ainoan kotimarkkinoilla myymän natriumsyklamaatin tuotelaji oli identtinen ainoan yhteisöön vietäväksi myydyin tuotelajin kanssa.

- (25) Koska kyseisen tuotelajin määrästä yli 80:aa prosenttia ei myyty tappiolla kotimarkkinoilla ja koska myyntihinnan painotettu keskiarvo oli suurempi kuin tuotantokustannusten painotettu keskiarvo, kyseisen tuotelajin normaaliarvo määritettiin kaiken riippumattomien asiakkaiden kotimarkkinamyyntissä tutkimusajanjaksolla maksamien tai maksettaviksi tulevien hintojen painotettuna keskiarvona perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

2.1.2 Vientihinta

- (26) Tuotetta vietiin yhteisöön yksinomaan etuyhteydettömille asiakkaille, mistä syystä vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti tutkimusajanjaksolla tosiasiallisesti maksettujen tai maksettaviksi tulneiden vientihintojen perusteella.

2.1.3 Vertailu

- (27) Tasapuolisen vertailun mahdollistamiseksi tehtiin oikaisuja kuljetus-, merirahti-, vakuutus-, käsittely-, lastaus- ja liitännäiskustannuksissa, kaupan portaassa, pakkaus- ja luottokustannuksissa sekä palkkioissa vallitsevien erojen huomioon ottamiseksi soveltuvin osin ja perustelluissa tapauksissa.
- (28) Vientiä harjoittava tuottaja vaati normaaliarvon oikaisua samankaltaisen tuotteen ja siihen fyysisesti sisältyvien materiaalien tuontimaksuja, välillisiä veroja ja tuloveroja, joita ei kanneta tai palauteta tuotetta yhteisöön vietäessä, vastaavalla määrällä, jos tuote on tarkoitettu kulutettavaksi Indonesiassa. Asianomainen yritys ei kuitenkaan pystynyt osoittamaan sitä, että kyseisiä veroja ja maksuja ei tosiasiallisesti maksettu tai palautettu yhteisöön myytäväksi vietäessä, eikä sitä, että tällaisia maksamattomia tai palauttamattomia veroja ja maksuja sisältyisi kotimarkkinahintoihin. Näin ollen vaatimus hylättiin.
- (29) Olennaisten tosiasioiden ja huomioiden, joiden perusteella lopullisen polkumyyntitullin käyttöönottoa aiottiin suositella, ilmoittamisen jälkeen asianomainen vientiä harjoittava tuottaja vaati oikaisua tiettyjen mainoskulojen osalta ja toista oikaisua tiettyjen, tietyssä kotimarkkinamyynnissä osallisina olleiden edustustoimistojen kulojen osalta. Kävi kuitenkin ilmi, että kyseinen vientiä harjoittava tuottaja oli jo sisällyttänyt nämä kulut kaupan portaan määrittämistä koskevaan oikaisuun, jota se oli vaatinut aiemmin. Lisäksi kaupan portaaseen tehty oikaisu kattoi kaikki eri kanavien kautta tapahtuneen myynnin hintaerot, jotka johtuivat eri toiminnoista, joihin myös mainonta ja myyntiedustustoimiston tehtävät kuuluivat. Tästä syystä ja oikaisuja koskevan päällekkäisyyden välttämiseksi perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti ei katsottu aiheelliseksi myöntää lisäoikaisuja tällaisten kulojen osalta. Näin ollen vaatimus hylättiin.

2.1.4 Polkumyyntimarginaali

- (30) PT. Golden Sari (Chemical Industry) -yrityksen osalta lopullinen polkumyyntimarginaali prosentteina cihinnasta yhteisön rajalla tullaamattomana on 16,3 prosenttia.
- (31) Indonesialle vahvistettiin korkeampi lopullinen jäännöspolkumyyntimarginaali kuin yhteistyössä toimineelle yritykselle vahvistettu polkumyyntimarginaali, koska yhteistyössä toimimisen aste oli Indonesian osalta

kokonaisuudessaan alhainen. Yhteistyöstä kieltäytymisen asteen määrittämiseksi yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan ilmoittamaa yhteisöön viennin määrää verrattiin vastaaviin Eurostatin tuontitilastoihin. Vertailun perusteella yhteistyöstä kieltäytymisen aste oli noin 40 prosenttia tuonnin kokonaismäärästä.

- (32) Lopullisen jäännöspolkumyyntimarginaalin määrittämiseksi ja koska yhteistyössä toiminut yritys vei ainoastaan yhtä tuotelajia, Eurostatin tilastojen mukaista Indonesian yhteisöön suuntautuneen tuonnin keskihintaa merirahti- ja vakuutuskustannusten osalta oikaistuna verrattiin yhteistyössä toimineelle vientiä harjoittavalle tuottajalle määritettyyn normaaliarvoon rahti- ja pakkauskulujen osalta oikaistuna. Lopulliseksi jäännöspolkumyyntimarginaaliksi saatiin näin 18,1 prosenttia.

2.2 Kiinan kansantasavalta

- (33) Kolme vientiä harjoittavaa tuottajaa toimi tutkimuksessa yhteistyössä.

2.2.1 Markkinatalouskohtelu

- (34) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 21–25 kappaleessa esitetyn mukaisesti markkinatalouskohtelu myönnettiin kaikille kolmelle vientiä harjoittavalle kiinalaistuottajalle, jotka olivat sitä pyytäneet.

2.2.2 Normaaliarvo vientiä harjoittaville tuottajille, joille markkinatalouskohtelu on myönnetty

- (35) Golden Time Enterprise (Shenzhen) Co. Ltd -yrityksen emoyhtiön Rainbow Rich Industrial Ltd tiloihin tehdyssä tarkastuskäynnissä kävi ilmi, että toisen etuyhteydessä olevan, Kiinan Nanjingissa sijaitsevan San Lian Industrial-nimisen tuottajan⁽¹⁾ tutkimusajanjakson aikaista natriumsyklamaatin tuotantoa ja myyntiä ei ollut ilmoitettu kyselylomakkeessa eikä myöhemmin tutkimuksen kuluessa. Tälle etuyhteydessä olevalle yritykselle ei myöskään haettu markkinatalouskohtelua. Tästä johtuen yrityksen kotimarkkinamyyntiä koskevia tietoja ja tuotantokustannuksia ei voitu tarkistaa tarkastuskäynnillä. Havaittiin, että tämän ilmoittamatta jätetyn kotimarkkinamyynnin määrä oli huomattava, noin 45 prosenttia asianomaisten etuyhteydessä olevien yritysten kotimarkkinoiden kokonaismyynnistä.

⁽¹⁾ Lokakuusta 2002 lähtien yrityksen nimi on ollut Jintian Enterprises Nanjing Co. Ltd.

- (36) Perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti alustavat tai lopulliset päätelmät voidaan tehdä käytettävissä olevien tietojen perusteella, jos asianomainen osapuoli kieltäytyy antamasta tarvittavia tietoja tai ei muutoin toimita niitä. San Lian Industrial -yrityksen tuotantokustannuksia ja kotimarkkinamyyntiä koskevat tiedot ovat tarpeen määrittäessä normaaliarvoa, jota verrataan Golden Time Enterprise (Shenzhen) Co. Ltd -yritykselle määritettyyn vientihintaan. Koska San Lian Industrial -yritykselle ei myönnetty markkinatalouskohtelua eikä sen kotimarkkinamyyntiä ja tuotantokustannuksia koskevia tietoja toimitettu ja tarkistettu tutkimuksen kuluessa, normaaliarvo Golden Time Enterprise (Shenzhen) Co. Ltd -yritykselle määritetään käytettävissä olevien tietojen perusteella. Asianomaiselle osapuolelle ilmoitettiin tämän osittaisen yhteistyöstä kieltäytymisen seurauksista ja annettiin tilaisuus esittää huomautuksia. Huomautusten perusteella vahvistui, että San Lian Industrial tuotti ja myi kotimarkkinoilla natriumsyklamaattia Rainbow Rich Industrial Ltd -emoyhtiönsä puolesta tutkimusajanjaksoilla ja että tuotanto- ja myyntitietoja ei ilmoitettu missään vaiheessa. Tästä syystä vahvistetaan päätelmä, jonka mukaan normaaliarvo määritetään käytettävissä olevien tietojen perusteella.
- (37) Koska Golden Time Enterprise (Shenzhen) Co. Ltd -yritykselle määritettyyn normaaliarvoon sisältyisi tavallisesti koko etuyhteydessä olevien yritysten kotimarkkinamyynti ja koska yhden etuyhteydessä olevan yrityksen katsotaan kieltäytyneen yhteistyöstä, mistä syystä sille ei myönnetty markkinatalouskohtelua, normaaliarvon määrittämiseen tarvittavien parhaiden käytettävissä olevien tietojen saamiseksi valittiin vertailumaa. Tässä yhteydessä todettakoon, että väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen ei esitetty huomautuksia Indonesian valinnasta vertailumaaksi väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 28 kappaleessa esitetyn mukaisesti. Tästä syystä Indonesian hintojen katsottiin soveltuvan Kiinan hintojen korvikkeeksi. Näin ollen yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan indonesialaisen tuottajan kotimarkkinoiden keskihintoja, jotka tarkistettiin tarkastuskäynnin aikana, on käytetty normaaliarvon määrittämiseen vientiä harjoittavalle Golden Time Enterprise (Shenzhen) Co. Ltd -kiinalaistuottajalle.
- (38) Olennaisten tosiasioiden ja huomioiden, joiden perusteella lopullisen polkumyynnitullin käyttöönottoa aiottiin suositella, ilmoittamisen jälkeen yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava indonesialaistuottaja ja Indonesian viranomaiset esittivät, että Golden Time Enterprise (Shenzhen) Co. Ltd -yritykselle ja mille tahansa yhteistyöstä kieltäytyneelle vientiä harjoittavalle kiinalaistuottajalle (ks. 49 kappale) määrittävän normaaliarvon ei pitäisi perustua ainoan yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan indonesialaistuottajan tietoihin vaan valituksessa esitettyihin tietoihin. Lisäksi ne väittivät, että yhteistyössä toiminutta vientiä harjoittavaa indonesialaistuottajaa koskevien tietojen käyttäminen normaaliarvon määrittämiseen yhteistyöstä kieltäytyneille vientiä harjoittaville kiinalaistuottajille olisi syrjivää, koska yhdelle vientiä harjoittavalle kiinalaistuottajalle, joka tutkimuksen aikana toimi osittain yhteistyössä, määritetty polkumyymintarginaali oli pienempi kuin yhteistyössä toimineelle vientiä harjoittavalle indonesialaistuottajalle määritetty marginaali. Ensinnäkin huomautetaan, että polkumyymintarginaali on tulosta normaaliarvon vertaamisesta vientihintaan. Tästä syystä polkumyymintarginaalin taso riippuu kahdesta muuttujasta (normaaliarvosta ja vientihinnasta), jolloin päätelmiä, edellä mainittu syrjintä mukaan luettuna, ei voida tehdä vertaamalla ainoastaan yhtä näistä muuttujista eli normaaliarvoa. Lisäksi todettakoon perusasetuksen 18 artiklan 5 kohdan mukaisesti, että jos päätelmät, myös normaaliarvoa koskevat päätelmät, perustuvat käytettävissä oleviin tietoihin, tiedot, mukaan luettuna valituksessa toimitetut tiedot, on tarkistettava virallisista tuontitilastoista tai muilta asianomaisilta osapuolilta tutkimuksen aikana saaduista tiedoista. Koska käytettävissä oli ainoalta yhteistyössä toimineelta vientiä harjoittavalta indonesialaistuottajalta saatuja normaaliarvoa koskevia tietoja, jotka oli tarkistettu, ei katsottu tarkoituksenmukaiseksi jättää kyseisiä tietoja huomioimatta ja käyttää niiden sijaan valituksessa toimitettuja tietoja.
- (39) Selvitettäessä, tapahtuiko sekä Shenzhenissä ja Yang Quanissa sijaitsevan, vientiä harjoittavan Fang Da Food Additives -tuottajan kotimarkkinamyynti tavanomaisessa kaupankäynnissä perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti, tuottajan ja siihen etuyhteydessä olevien yritysten ilmoittamia kotimarkkinamyyntiä koskevia myynti-, hallinto- ja muita kustannuksia oikaistiin etuyhteydessä olevan, Hongkongissa sijaitsevan Zhong Hua Fang Da Ltd -yrityksen kirjanpitoon merkittyjen kulujen huomioon ottamiseksi. Tarkistuksessa vahvistui, että kyseiset kulut olivat kiinteässä yhteydessä kotimarkkinoiden liiketoimintaan eikä vientitoimintoihin, kuten yritys aluksi väitti.
- (40) Tämän jälkeen selvitettiin, tapahtuiko kotimarkkinamyynti tavanomaisessa kaupankäynnissä, määrittämällä kummankin edustavan tuotelajin riippumattomille asiakkaille suuntautuneen kotimarkkinamyynnin osuus, jota ei myyty tappiolla kotimarkkinoilla tutkimusajanjaksoilla.
- (41) Niille tuotelajeille, joiden määrästä yli 80:aa prosenttia ei myyty tappiolla kotimarkkinoilla ja joiden myyntihinnan painotettu keskiarvo oli vähintään yhtä suuri kuin tuotantokustannusten painotettu keskiarvo, normaaliarvo määritettiin tuotelajeittain kaikkien riippumattomien asiakkaiden kotimarkkinoilla maksamien tai maksettaviksi tulevien hintojen painotettuna keskiarvona.

- (42) Jos vähintään 10 mutta enintään 80 prosenttia tietyn tuotelain kotimarkkinamyyntin määrästä tapahtui vähintään yksikkökustannuksia vastaavilla hinnoilla, kyseisen tuotelain normaaliarvo määritettiin vähintään yksikkökustannuksia vastaavilla hinnoilla tapahtuneessa kotimarkkinamyynnissä veloittettujen hintojen painotettuna keskiarvona.

2.2.3 Vientihinnat vientiä harjoittaville tuottajille, joille markkinatalouskohtelu on myönnetty

- (43) Kaikkien yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien kiinalaistuottajien koko vientimyynti yhteisöön tapahtui etuyhteydessä olevien hongkongilaisyriyten kautta riippumattomille asiakkaille yhteisössä. Tutkimuksessa kävi ilmi, että kaikissa tapauksissa vientiä harjoittavien kiinalaistuottajien vientimyyntiin liittyvistä toiminnoista vastasivat niihin etuyhteydessä olevat hongkongilaisyrietykset. Tästä syystä vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti etuyhteydessä oleville hongkongilaisyrietyksille tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan hinnan perusteella.

2.2.4 Vertailu vientiä harjoittaville tuottajille, joille markkinatalouskohtelu on myönnetty

- (44) Tasapuolisen vertailun mahdollistamiseksi tehtiin oikaisuja kuljetus-, vakuutus-, käsittely-, lastaus-, liitännäis-, luotto- ja pakkauskustannuksissa sekä alennuksissa ja pankkimaksuissa vallitsevien erojen huomioon ottamiseksi soveltuvien osin ja perustelluissa tapauksissa.
- (45) Koska kaikkien yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien kiinalaistuottajien myynti yhteisöön tapahtui niihin etuyhteydessä olevien hongkongilaisyriyten välityksellä, vientihintoja oikaistiin edellä 44 kappaleessa esitetyn mukaisesti niiden saattamiseksi Kiinan noudettuna lähettäjältä -tasolle.
- (46) Yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat tuottajat ja niihin etuyhteydessä olevat kotimarkkinamyyntiä harjoittavat yritykset pyysivät kotimarkkinahintoihin oikaisua (normaaliarvo) luottokustannusten huomioon ottamiseksi. Pyyntö hylättiin, koska yrityksillä ei ollut esittää mitään myyntipäivälle päivättyä kirjallista näyttöä, esimerkiksi kotimarkkinamyyntin laskuja tai muuta kirjeenvaihtoa, sovitusta maksuehdoista.

2.2.5 Polkumyyntimarginaali vientiä harjoittaville tuottajille, joille markkinatalouskohtelu on myönnetty

- (47) Edellä 19 kappaleessa esitetyn normaaliarvon ja vientihinnan vertailun perusteella Fang Da Food Additive -yrityksen Shenzhenissä ja Yang Quanissa sijaitsevat

kaksi yritystä eivät harjoittaneet polkumyyntiä. Tästä syystä tutkimus pitäisi näiden kahden yrityksen osalta päättää ilman, että käyttöön otetaan toimenpiteitä.

- (48) Edellä 37 kappaleessa esitetyn mukaisesti normaaliarvo Golden Time Enterprise (Shenzhen) Co. -yritykselle määritettiin käyttäen vertailumaa Indonesian hintoja. Edellä 19 kappaleessa esitetyn normaaliarvon ja vientihinnan välisen vertailun perusteella polkumyyntimarginaali oli 6,9 prosenttia.

2.2.6 Polkumyyntimarginaali vientiä harjoittaville tuottajille, joille markkinatalouskohtelua ei ole myönnetty

- (49) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 34 kappaleesta käy ilmi, yhteistyöstä kieltäytymisen aste Kiinassa oli huomattava (noin 47 prosenttia Eurostatin mukaisesta kokonaistuonnista). Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen ei saatu tätä päätelmää koskevia huomautuksia. Kun lisäksi otetaan huomioon, että Kiina on siirtymätalous, normaaliarvon määrittämiseen koko maata koskevan polkumyyntimarginaalin laskemiseksi on käytetty vertailumaan hintoja. Edellä 37 kappaleessa esitetyistä syistä Indonesiasta on käytetty tähän tarkoitukseen sopivana vertailumaana.
- (50) Koko Kiinaa koskevaksi, kaikkiin niihin yrityksiin, joille markkinatalouskohtelua ei ole myönnetty, sovellettavaksi lopulliseksi polkumyyntimarginaaliksi vahvistettiin 17,6 prosenttia, mikä vastaa käytettävissä olevien tietojen perusteella määritetyn vientihinnan eli Eurostatin mukaisen yhteisön merirahti- ja vakuutuskustannusten osalta oikaistun keskimääräisen tuontihinnan ja Indonesialle 32 kappaleessa määritetyn normaaliarvon eroa.
- (51) Lopulliset polkumyyntimarginaalit ilmaistuna prosentteina cif-hinnasta yhteisön rajalla tullaamattomana ovat Kiinan osalta seuraavat:

Kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat	(%)
Fang Da Food Additive (Shen Zhen) Limited	0 %
Fang Da Food Additive (Yang Quan) Limited	0 %
Golden Time Enterprise (Shenzhen) Co. Ltd	6,9 %
Kaikki muut yritykset	17,6 %

E. YHTEISÖN TUOTANNONALA

- (52) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen ei esitetty yhteisön tuotannonalan koostumusta koskevia huomautuksia. Sen vuoksi vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 37 kappaleessa esitetyt päätelmät.

F. VAHINKO

- (53) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen ei esitetty yhteisön kulutuksen tarkastelua koskevia huomautuksia, minkä vuoksi vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 38 ja 39 kappaleessa esitetyt päätelmät.
- (54) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen ei myöskään esitetty asianomaisen tuonnin vaikutusten kumulatiivista arviointia koskevia huomautuksia. Lisäksi lopullisten polkumyymintamarginaalien muutokset eivät vaikuta väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 40—44 kappaleessa esitettyihin päätelmiin. Niiden olennaisten tosiseikkojen ja huomioiden ilmoittamisen jälkeen, joiden perusteella aiottiin suositella lopullisen polkumyymintutullin käyttöönottamista, Indonesian viranomaiset väittivät kuitenkin, että Indonesiasta peräisin olevaa vientiä ei ole perusteltua kumuloida Kiinasta peräisin olevan viennin kanssa, koska vienti Indonesiasta väheni huomattavasti tutkimusajanjakson aikana, jolloin tuonti Kiinan kansantasavallasta kasvoi huomattavasti. Tässä suhteessa tutkimuksessa vahvistettiin, että vaikka Indonesiasta polkumyyminnillä tapahtuva tuonti väheni vähän vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana, se kasvoi kokonaisuutena katsoen tarkastelujaksolla. Se seikka, että tarkastelujaksolla Kiinasta polkumyyminnillä tapahtuva tuonti kasvoi nopeammin kuin Indonesiasta polkumyyminnillä tapahtuva tuonti, ei perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan säännösten mukaisesti ole peruste kyseisestä kahdesta tutkimuksen kohteena olevasta maasta polkumyyminnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusten ei-kumulatiiviseen arviointiin. Koska väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 40—44 kappaleessa esitetyjä päätelmiä koskevia muita huomautuksia ei esitetty, väite hylätään ja kyseiset päätelmät vahvistetaan.
- (55) Koska kahden etuyhteydessä olevan kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan osalta ei todettu polkumyyntiä (ks. edellä johdanto-osan 47 kappale), polkumyyminnillä tapahtuneen tuonnin määrä ja markkinaosuus on arvioitu uudelleen. Itse asiassa väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 45 ja 46 kappaleessa vahvistetusta tuonnista on vähennetty ilman polkumyyntiä tapahtunut tuonti. Kiinasta ja Indonesiasta polkumyyminnillä tapahtuneen tuonnin määrän ja sen markkinaosuuden kehitys tarkastelujaksolla on sen vuoksi seuraava:

Polkumyyminnillä tapahtunut tuonti yhteensä (tonnia)	1999	2000	2001	Tutkimusajanjakso
Indeksi	100	65	147	315

Polkumyyminnillä tapahtuneen tuonnin markkinaosuus	1999	2000	2001	Tutkimusajanjakso
Indeksi	100	62	125	210

- (56) Polkumyyminnillä tapahtuneen tuonnin määrä kasvoi tarkastelujaksolla 215 prosenttia. Suurempaa kasvua todettiin vuoden 2000 jälkeen. Vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana polkumyyminnillä tapahtunut tuonti kasvoi 114 prosenttia.
- (57) Myös polkumyyminnillä tapahtuneen tuonnin markkinaosuus kasvoi tarkastelujaksolla 110 prosenttia. Suurempaa kasvua todettiin jälleen vuoden 2000 jälkeen. Vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana todettiin 68 prosentin kasvu. Olisi huomattava, että polkumyyminnillä tapahtuneen tuonnin markkinaosuus tutkimusajanjaksolla oli erittäin huomattava. Luottamuksellisuussyistä tarkkoja lukuja ei kuitenkaan voida antaa.
- (58) Ottaen huomioon, että yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien ilmoittamat vientihinnat olivat kokonaisuutena katsoen Eurostatin tuontihintojen mukaisia ja väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen ei esitetty huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 47 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

- (59) Hinnan alittavuuden määrittämiseksi tutkimusajanjaksolla käytettiin väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 48 kappaleessa esitettyjä menetelmiä. Laskennassa käytettiin kuitenkin yhteistyössä toimineen indonesialaisen vientiä harjoittavan tuottajan keskimääräistä tuontihintaa. Kiinalaisten ja indonesialaisten yhteistyöstä kieltäytyneiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta hinnan alittavuus laskettiin käyttämällä kyseisten maiden Eurostat-tietojen mukaisia tuontihintoja. Nämä olivat cif-tason hintoja, ja ne oikaistiin asianmukaisesti lisäämällä niihin tuonnin yhteydessä tavallisesti maksettavat tullit ja maksut.
- (60) Tältä pohjalta vahvistettiin hinnan alittavuus Kiinasta ja Indonesiasta polkumyynnillä tapahtuneelle tuonnille. Hinnan alittavuuden taso ilmaistaan prosentteina yhteisön tuotannonalan keskimääräisestä myyntihinnasta oli 11—15 prosenttia Kiinan osalta ja noin 20 prosenttia Indonesian osalta.
- (61) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen ei esitetty yhteisön tuotannonalan tilannetta ja vahinkoa koskevaa päätelmää koskevia kirjallisia huomautuksia. Yksi kiinalainen vientiä harjoittava tuottaja väitti kuulemisen aikana kuitenkin, että yhteisön tuotannonalalle ei ollut aiheutunut merkittävää vahinkoa, koska tarkastelujakson aikana sen tuotanto ja hinnat pysyivät kohtuullisen vakaina ja sen myynti yhteisössä ja työllisyys kasvoivat.
- (62) Todetaan, että kyseinen vientiä harjoittava tuottaja ei ole antanut näyttöä siitä, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen asiaa koskevat päätelmät eivät olisi luotettavia. Kyseisten tarkistettujen päätelmien mukaisesti tarkastelujaksolla yhteisön tuotannonalan tuotanto laski 10 prosenttia ja hinnat laskivat 3 prosenttia. Tätä on kuitenkin tarkasteltava suhteessa kulutuksen kehitykseen. Saman ajanjakson aikana yhteisön tuotannonalan myynti kasvoi ainoastaan 1 prosentin huolimatta siitä, että yhteisön kulutus kasvoi 50 prosenttia. Yhteisön tuotannonala ei siten selvästikään voinut hyötyä laajentuvista markkinoista, vaan menetti päinvastoin markkinaosuuttaan. Todetaan, että työllisyys kasvoi 7 prosentilla vuosien 1999 ja 2000 välisenä aikana, mutta pysyi sen jälkeen vakaana tutkimusajanjaksoon saakka ja sen aikana. Sen vuoksi työntekijöiden määrä ei noussut tavalla, joka olisi vaikuttanut yhteisön tuotannonalan tilanteeseen tutkimusajanjaksolla. Lisäksi työllistämiskustannukset työntekijää kohti lisääntyivät kokonaisuutena katsoen inflaation verran tarkastelujaksolla. Sen vuoksi päätellään, että kyseiset väitteet eivät osoita, että yhteisön tuotannonalalle ei aiheutunut merkittävää vahinkoa tutkimusajanjaksolla.
- (63) Siten vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 50—69 kappaleessa esitetyt päätelmät siitä, että yhteisön tuotannonalalle on aiheutunut merkittävää vahinkoa taloudellisten tappioiden muodossa.

G. VAHINGON SYY-YHTEYS

- (64) Perusasetuksen 3 artiklan 6 ja 7 kohdan mukaisesti tutkittiin, oliko Kiinasta ja Indonesiasta peräisin olevan natriumsyklamaatin polkumyynnillä tapahtuva tuonti aiheuttanut yhteisön tuotannonalalle vahinkoa siinä määrin, että sitä voidaan pitää merkittävänä. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin lisäksi tutkittiin muita tiedossa olevia tekijöitä, jotka voisivat aiheuttaa yhteisön tuotannonalalle samaan aikaan vahinkoa, sen varmistamiseksi, ettei niiden yhteisön tuotannonalalle mahdollisesti aiheuttaman vahingon katsottu johtuneen polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista.
- (65) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen ei esitetty vahingon syy-yhteyttä koskevia kirjallisia huomautuksia. Yksi kiinalainen vientiä harjoittava tuottaja väitti kuulemisen aikana kuitenkin, että Kiinasta tuleva tuonti ei ole syynä vahinkoon, koska yhteisön tuotannonalalla oli lähes monopoliasema ennen natriumsyklamaatin tuontia Kiinasta ja Indonesiasta, Kiinasta tulevan tuonnin hinnat nousivat tarkastelujaksolla, yhteisön tuotannonalan myynti ei laskenut saman ajanjakson aikana ja yhteisön tuotannonala säilytti hallitsevan markkinaosutensa.

- (66) Nämä väitteet eivät perustu tosiasioihin. Tutkimuksessa on käynyt ilmi, että tarkastelujakson alussa eli vuonna 1999 yhteisöön suuntautuvan tuonnin markkinaosuus oli yli 35 prosenttia. Sen vuoksi yhteisön tuotannonalalla ei ollut lähes monopoliasemaa. Lisäksi kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 47 kappaleessa esitetään, polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hinnat laskivat 8 prosenttia tarkastelujaksolla. Edellä johdanto-osan 62 kappaleessa selitetään, että yhteisön tuotannonalan myynti kasvoi ainoastaan 1 prosentin ajanjaksolla, jolloin kulutus kasvoi 50 prosenttia. Kuten edellä johdanto-osan 55 ja 56 kappaleessa esitetään, polkumyynnillä tapahtunut tuonti lisääntyi saman ajanjakson kuluessa 215 prosenttia. Lisäksi polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin markkinaosuuden todettiin tutkimusajanjaksolla olleen korkeampi kuin yhteisön tuotannonalan markkinaosuus. Sen vuoksi väitteitä ei voida hyväksyä ja väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 71 ja 72 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.
- (67) Sama vientiä harjoittava tuottaja väitti lisäksi, että vahingon olivat aiheuttaneet muut tekijät: yhteisön tuotannonala ei ollut tarpeeksi valmistautunut kilpailemaan kotimaan ja ulkomaan markkinoilla, sen kannattavuuteen olivat vaikuttaneet sen omat päätökset tehdä investointeja huipputasen tuotantolaitosten ylläpitämiseksi ja lainsäädännön noudattamiseksi (tiukat ympäristömääräykset), yhteisön tuotannonala toimii nykyisin ainoastaan ylimmällä segmentillä, joka kilpailee vain välillisesti alimman segmentin kanssa, johon tuonti Kiinasta suuntautuu, ja tietyillä kiinalaisilla tuottajilla on suhteellisia etuja, joiden ansiosta ne ovat kilpailukykyisempiä kuin yhteisön tuotannonala.
- (68) Todetaan, että näyttöä ei annettu sen väitteen tukemiseksi, että yhteisön tuotannonala ei ollut valmistautunut kilpailemaan kotimarkkinoilla ja ulkomaisilla markkinoilla. Lisäksi kyseinen seikka ei käynyt ilmi tutkimuksessa. Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 73 kappaleessa esitetään syyt siihen, miksi yhteisön tuotannonalan vienti ei olisi voinut vaikuttaa merkittävästi aiheutuneeseen vahinkoon. Polkumyynnillä tapahtuneen myynnin merkittävä hinnan alittavuus (ks. edellä johdanto-osan 60 kappale) osoittaa päinvastoin selvästi, että tutkimuksen kohteena oleva tuonti oli pääsyy yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon ja sen vuoksi väitettä ei voida hyväksyä.
- (69) Investointien osalta on huomattava, että yhteisön tuotannonala investoi silloin, kun sen kannattavuus oli positiivinen. Tutkimusajanjakson aikana, jolloin tuotannonalalle aiheutui tappioita, investoinnit laskivat rajusti 13-kertaisesti verrattuna aiempaan kannattavaan vuoteen (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 57 kappale). Sen vuoksi mikään ei osoita, että investoinnit, mukaan luettuna ympäristösyistä tehdyt, ovat vaikuttaneet tuotannonalalle tutkimusajanjakson aikana aiheutuneeseen vahinkoon, joten väite hylätään.
- (70) Ottaen huomioon sen väitteen, että yhteisön tuotannonala ei suoraan kilpaile Kiinasta tulevan tuonnin kanssa, tutkimuksessa vahvistettiin, että molempia natriumsyklamaatin muotoja vietiin Kiinasta yhteisöön ja yhteisön tuotannonala tuotti ja myi molempia muotoja yhteisön markkinoilla tutkimusajanjakson aikana. Sen vuoksi suoraa kilpailua oli olemassa. Lisäksi oli olemassa myös välillistä kilpailua, sillä kahden muodon välillä ilmeni tiettyä korvattavuutta. Näin ollen väitettä ei voida hyväksyä.
- (71) Sen väitteen osalta, jonka mukaan tietyillä kiinalaisilla tuottajilla oli suhteellisia etuja, joiden ansiosta ne ovat kilpailukykyisempiä kuin yhteisön tuotannonala, todetaan, että kyseisistä väitetyistä eduista ei annettu mitään yksityiskohtia. Katsotaan myös, että asianomainen vientiä harjoittava tuottaja voi hyötyä kaikista suhteellisista eduista, joita sillä voi olla, edellyttäen, että se ei myy tarkasteltavana olevaa tuotetta polkumyynnillä perusasetuksen tarkoittamassa merkityksessä.
- (72) Tutkimuksessa vahvistettiin lisäksi, että Kiinasta ilman polkumyyntiä tapahtunut tuonti ei alittanut yhteisön tuotannonalan hintoja tutkimusajanjaksolla ja sen vuoksi se ei olisi voinut vaikuttaa merkittävästi yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon.

- (73) Sen vuoksi vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 73—77 kappaleessa esitetyt päätelmät siitä, että yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon syynä oli pääasiassa polkumyynnillä tapahtunut tuonti.

H. YHTEISÖN ETU

1. YLEISIÄ HUOMAUTUKSIA

- (74) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen ei esitetty yhteisön etua koskevia päätelmiä koskevia huomautuksia. Kuitenkin vähän ennen väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönottoa yksi raaka-aineen toimittaja ja kaksi tuojaa lähettivät kirjeet, joissa ne väittivät, että yhteisön edun mukaista ei ole ottaa käyttöön yhteistyössä toimineen indonesialaisen vientiä harjoittavan tuottajan vastaisia toimenpiteitä. Komissio tutki uudelleen, oliko olemassa pakottavia syitä, jotka vahingollista polkumyyntiä koskevista lopullisista päätelmistä huolimatta voisivat johtaa päätelmään, ettei toimenpiteiden käyttöönotto olisi tässä tapauksessa yhteisön edun mukaista. Tätä varten tarkasteltiin perusasetuksen 21 artiklan 1 kohdan mukaisesti mahdollisten toimenpiteiden vaikutuksia kaikkiin tässä menettelyssä osallisina oleviin osapuoliin sekä toimenpiteiden käyttöönotosta luopumisen seurauksia esitetyn näytön perusteella.

2. YHTEISÖN TOIMITTAJIEN ETU

- (75) Toimittaja, joka ilmoittautui vähän ennen väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönottoa, ja jota ei mainittu väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 83 ja 84 kappaleessa, väitti, että se myy sykloheksylamiinia (natriumsyklamaatin tuotannon pääraaka-aine) pääasiassa Kaukoitään ja erityisesti Indonesiaan. Se väitti lisäksi, että koska ainoa yhteistyössä toiminut indonesialainen vientiä harjoittava tuottaja on sen tärkein asiakas, on olemassa riski huomattavien myyntimäärien menetyksistä, jos polkumyyntitulli otetaan käyttöön. Tällä olisi myös joitakin kerrannaisvaikutuksia muihin jatkojalostusketjun toimittajiin.
- (76) Pannaan merkille, että lukuun ottamatta lyhyttä kirjettä, joka toimitettiin paljon tutkimuksen vireillepanoa koskevassa ilmoituksessa asetetun määräajan jälkeen, kyseessä oleva toimittaja ei ole antanut mitään perusasetuksen 21 artiklan 7 kohdassa säädettyä tosiasiallista näyttöä, joka voisi tukea sen väitteitä. Muita huomautuksia ei esitetty väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton ja niiden olemassaolon tosiseikkojen ja huomioiden ilmoittamisen jälkeen, joiden perusteella aiottiin suosittelulla lopullisen polkumyyntitullin käyttöönottamista. Lisäksi todettiin, että kyseinen toimittaja toimitti sykloheksylamiinia myös yhteisön tuotannonalalle. Sen vuoksi päätettiin, että lopullisten toimenpiteiden käyttöönotolla ei voisi olla huomattavaa kielteistä vaikutusta sen liiketoimintaan.
- (77) Toimittajien etua koskevia muita huomautuksia ei esitetty, mistä syystä väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 83 ja 84 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

3. TUOJIEN ETU

- (78) Kaksi tuojaa, jotka ilmoittautuivat vähän ennen väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönottoa, väittivät, että polkumyyntitullin käyttöönotto Indonesian osalta ei ole perusteltua, sillä niiden toimittaja, joka on ainoa yhteistyössä toiminut indonesialainen vientiä harjoittava tuottaja, on sitoutunut vahvasti "pitämään hinnat taloudellisesti perustellulla tasolla". Lisäksi ne väittivät, että "indonesialaisen tuottajan hinnat ovat aina olleet korkeampia kuin kiinalaisen tuottajan, mikä on johtanut kohtuullisiin markkinahintoihin loppukäyttäjille".
- (79) Kyseiset tuojat eivät kuitenkaan ilmoittautuneet eivätkä antaneet tarvittavia tietoja tutkimuksen vireillepanoa koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa. Väitteidensä tueksi ne eivät esittäneet mitään tosiasiallista näyttöä. Lisäksi käytettävissä ei ollut mitään asiaa koskevia tietoja, jotka voisivat tukea kyseisiä väitteitä. Tutkimuksessa päinvastoin vahvistettiin, että kyseessä olevan indonesialaisen vientiä harjoittavan tuottajan hinnat olivat alhaisempia kuin kiinalaisen tuottajan hinnat (ks. edellä johdanto-osan 60 kappale). Väitteiden tueksi ei siten esitetty tosiasiallista näyttöä, minkä vuoksi niitä ei voida ottaa huomioon perusasetuksen 21 artiklan 7 kohdan mukaisesti.

- (80) Tuojien etua koskevia muita huomautuksia ei esitetty, mistä syystä väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 85—87 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

4. KÄYTTÄJIEN ETU

- (81) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen ei esitetty käyttäjien etua koskevia huomautuksia, mistä syystä väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 88—92 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

5. YHTEISÖN TUOTANNONALAN ETU

- (82) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen ei esitetty yhteisön tuotannonalan etua koskevia huomautuksia, mistä syystä väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 93—95 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

6. KILPAILUA JA KAUPPAA VÄÄRISTÄVÄT VAIKUTUKSET

- (83) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen ei esitetty kilpailua ja kauppaa vääristäviä vaikutuksia koskevia kirjallisia huomautuksia. Vaikka perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti vientiä harjoittavia tuottajia ei pidetä asianomaisina osapuolina yhteisön edun tarkastelun yhteydessä, yksi kiinalainen vientiä harjoittava tuottaja väitti kuulemisen aikana kuitenkin, että yhteisön etu ei vaadi toimenpiteitä, koska väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönotto rajoitti osapuolten/viejien määrää yhteisön markkinoilla vähentämättä kuitenkaan tarjontaa asianomaista maista, yhteisön tuotannonala ei voi vastata markkinoiden kysyntään ja lopullisten toimenpiteiden käyttöönotto vahvistaa yhteisön tuotannonalan hallitsevaa asemaa.
- (84) Todetaan, että polkumyynnitoimenpiteiden tarkoituksena ei ole poistaa viejiä yhteisön markkinoilta, vaan palauttaa tasavertaisen kaupankäynnin edellytykset. Se seikka, että yhteisön tuotannonala ei voi nykyisin vastata yhteisön kysyntään, ei ole peruste sallia epäterveiden kaupan käytäntöjen jatkumista. Lisäksi todetaan, että yhteisön tuotannonalalla ei ole hallitsevaa markkina-asemaa, koska sen markkinaosuus oli alle 50 prosenttia tutkimusajanjakson aikana. Vaikka on totta, että ainoat yhteisön ulkopuoliset natriumsyklamattia tuottavat maat ovat Indonesia ja Kiina, on myös olemassa tärkeitä kiinalaisia tuottajia, joiden ei todettu harjoittavan polkumyyntiä ja jotka siten voivat jatkaa tarjontaa yhteisön markkinoille kuten aiemmin. Sen vuoksi väitteitä ei voida hyväksyä ja väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 96—99 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

7. YHTEISÖN ETUA KOSKEVAT PÄÄTELMÄT

- (85) Edellä todetun perusteella päätellään, ettei lopullisten polkumyynnitoimenpiteiden käyttöönotto olisi yhteisön edun vastaista.

I. LOPULLISET POLKUMYYNTITOIMENPITEET

1. VAHINGON KORJAAVA TASO

- (86) Lopullisesti käyttöön otettavien toimenpiteiden tason määrittämiseksi on väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 101—104 kappaleessa esitettyjen menetelmien perusteella laskettu vahingon korjaava taso. Koska vahingon korjaavan tason laskemiseksi käytettyjä menetelmiä koskevia huomautuksia ei esitetty, ne hyväksytään. Käytettyjä keskimääräisiä tuontihintoja on kuitenkin tarkistettu kuten tehtiin edellä johdanto-osan 59 kappaleessa esitetyn hinnan alittavuuden laskemisen osalta.

2. LOPULLISET TOIMENPITEET

- (87) Koska vahingon korjaavat tasot ovat korkeampia kuin kaikille osapuolille vahvistetut polkumyymti-marginaalit, lopullisten toimenpiteiden olisi perustuttava viimeksi mainittuihin.
- (88) Todetaan, että käytettävissä olevien tietojen mukaan yksi yhteistyössä toimineista vientiä harjoittavista tuottajista aikoo ehkä laskea hintojaan tullin absorboimiseksi. Huomiota kiinnitetään perusasetuksen 12 artiklaan, jossa säädetään, että tutkimus voidaan panna uudelleen vireille ja polkumyymti-marginaalit laskea uudelleen, jos on riittävä näyttö siitä, että toimenpiteet eivät ole johtaneet riittäviin hintojen muutoksiin yhteisössä. Tutkivan viranomaisen tarkoituksena on panna tutkimus nopeasti uudelleen vireille tapauksissa, joissa sille on annettu riittävät tiedot tullin absorboimisesta. Toimenpiteiden tehokkuuden varmistamiseksi ja hintakeinottelun ehkäisemiseksi on lisäksi asianmukaista ottaa tulli käyttöön kilomääräisenä.
- (89) Lisäksi todetaan, että Eurostatin tuontitilastojen mukaan tarkasteltavana olevaa tuotetta tuodaan maista (esim. Hongkong), joissa ei ole natriumsyklamaatin tuotantoa. Käytettävissä olevien tietojen mukaan natriumsyklamaattia tuotetaan ainoastaan Espanjassa, Indonesiassa ja Kiinassa. Jos toimenpiteiden kiertämisestä annetaan riittävät tiedot, tutkiva viranomainen on valmis panemaan nopeasti vireille tutkimuksen perusasetuksen 13 artiklan mukaisesti.
- (90) Edellä esitetyn perusteella määritetty tullin määrä on seuraavassa taulukossa esitetty kiinteä määrä natriumsyklamaattikilolta:

	Polkumyymtimarginaali	Lopullinen tulli (kilolta)
Kiina		
Fang Da Food Additive (Shen Zhen) Limited, Gong Le Industrial Estate, Xixian County, Bao An, Shenzhen, 518102, Kiina	0 %	0 euroa
Fang Da Food Additive (Yang Quan) Limited, Da Lian Dong Lu, Economic and Technology Zone, Yangquan City, Shanxi 045000, Kiina	0 %	0 euroa
Golden Time Enterprise (Shenzhen) Co. Ltd, Shanglilang, Cha Shan Industrial Area, Buji Town, Shenzhen City, Guangdong Province, Kiina	6,9 %	0,11 euroa
Kaikki muut yritykset	17,6 %	0,26 euroa
Indonesia		
PT. Golden Sari (Chemical Industry), Mitra Bahari Blok D1-D2, Jalan Pakin No. 1, Sunda Kelapa, Jakarta 14440, Indonesia	16,3 %	0,24 euroa
Kaikki muut yritykset	18,1 %	0,27 euroa

- (91) Tässä asetuksessa mainitut yrityskohtaiset polkumyöntitullit määritettiin tämän tutkimuksen päätelmien perusteella. Näin ollen ne kuvastavat kyseisten yritysten senhetkistä tilannetta. Näitä tulleja voidaan siten soveltaa (toisin kuin koko maata koskevia "kaikkiin muihin yrityksiin" sovellettavia tulleja) yksinomaan asianomaisesta maasta peräisin olevien, erikseen mainittujen yritysten eli tarkoin määritettyjen oikeussubjektien tuottamien tuotteiden tuontiin. Muiden yritysten, joiden nimeä ja osoitetta ei mainita tämän asetuksen artiklaosassa, mukaan luettuina mainittuihin oikeushenkilöihin etuyhteydessä olevat oikeushenkilöt, tuottamiin tuontituotteisiin ei sovelleta näitä tulleja, vaan niihin sovelletaan kaikkiin muihin yrityksiin sovellettavaa tullia.
- (92) Kaikki näiden yrityskohtaisten polkumyöntitullien soveltamiseen liittyvät pyynnöt (esimerkiksi yrityksen nimenmuutoksen tai uusien tuotanto- tai myyntiyksiköiden perustamisen johdosta tehdyt) on toimitettava viipymättä komissiolle⁽¹⁾ ja mukaan on liitettävä kaikki asian kannalta oleelliset tiedot ja erityisesti ne, jotka koskevat esimerkiksi kyseiseen nimenmuutokseen tai kyseisiin uusiin tuotanto- tai myyntiyksiköihin mahdollisesti liittyviä yrityksen tuotantotoiminnan sekä kotimarkkinamyynnin ja viennin muutoksia. Asetusta muutetaan tarvittaessa saattamalla yksilöllistä tullia nauttivien yritysten luettelo ajan tasalle.

3. VÄLIAIKAISEN TULLIN KANTAMINEN

- (93) Polkumyöntimarginaalien suuruuden ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon tason perusteella katsotaan, että on tarpeen kantaa lopullisesti asetuksella (EY) N:o 1627/2003 käyttöön otetun väliaikaisen tullin vakuutena olevat määrät tällä asetuksella käyttöön otetun lopullisen tullin suuruisina, jos tämä on yhtä suuri kuin tai matalampi kuin väliaikainen tulli. Muussa tapauksessa pitäisi kantaa lopullisesti vain väliaikaista tullia vastaava määrä. Lopullisen polkumyöntitullin ylittävät vakuutena olevat määrät vapautetaan,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyöntitulli Kiinan kansantasavallasta ja Indonesiasta peräisin olevan ja tällä hetkellä CN-koodiin ex 2929 90 00 (Taric-koodiin 2929 90 00 10) kuuluvan natriumsykla-maatin tuonnissa.

2. Vapaasti yhteisön rajalla -nettohintaan ennen tullia sovellettavan lopullisen polkumyöntitullin määrä on seuraava:

	Tulli (euroa kilolta)	Taric-lisäkoodi
Kiinan kansantasavalta		
Fang Da Food Additive (Shen Zhen) Limited, Gong Le Industrial Estate, Xixian County, Bao An, Shenzhen, 518102, Kiina	0	A471
Fang Da Food Additive (Yang Quan) Limited, Da Lian Dong Lu, Economic and Technology Zone, Yangquan City, Shanxi 045000, Kiina	0	A472
Golden Time Enterprise (Shenzhen) Co. Ltd, Shanglilang, Cha Shan Industrial Area, Buji Town, Shenzhen City, Guangdong Province, Kiina	0,11	A473
Kaikki muut yritykset	0,26	A999

⁽¹⁾ European Commission — Directorate General for Trade — Directorate B — J-79 5/17 — Rue de la Loi/Wetstraat 200 — B-1049 Bruxelles/Brussel.

	Tulli (euroa kilolta)	Taric-lisäkoodi
Indonesia		
PT. Golden Sari (Chemical Industry), Mitra Bahari Blok D1-D2, Jalan Pakin No. 1, Sunda Kelapa, Jakarta 14440, Indonesia	0,24	A502
Kaikki muut yritykset	0,27	A999

3. Jos tavarat ovat vahingoittuneet ennen niiden luovutusta vapaaseen liikkeeseen, mistä syystä niistä tosiasiallisesti maksettua tai maksettavaa hintaa on suhteutettu tullausarvon määrittämiseksi tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 ⁽¹⁾ 145 artiklan mukaisesti, polkumyynnitullia, joka lasketaan 2 kohdan perusteella, alennetaan prosenttimäärällä, joka vastaa tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan hinnan suhteutusta.

4. Ellei toisin säädetä, sovelletaan voimassa olevia tulleja koskevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Kannetaan lopullisesti asetuksen (EY) N:o 1627/2003 mukaisen väliaikaisen polkumyynnitullin vakuutena olevat määrät Kiinan kansantasavallasta ja Indonesiasta peräisin olevan ja tällä hetkellä CN-koodiin ex 2929 90 00 (Taric-koodiin 2929 90 00 10) kuuluvan natriumsyklamaatin tuonnissa jäljempänä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

Lopullisen polkumyynnitullin ylittävät vakuutena olevat määrät vapautetaan. Jos lopullisen polkumyynnitullin määrä on suurempi kuin väliaikainen polkumyynnitulli, ainoastaan väliaikaisen tullin vakuutena olevat määrät kannetaan lopullisesti.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 8 päivänä maaliskuuta 2004.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. AHERN

⁽¹⁾ EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2286/2003 (EUVL L 343, 31.12.2003, s. 1).

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 436/2004,

annettu 8 päivänä maaliskuuta 2004,

lopullisen polkumyöntitullin käyttöön otosta Brasiliasta, Japanista, Kiinan kansantasavallasta, Korean tasavallasta, Thaimaasta ja Tšekin tasavallasta peräisin olevien tempervalurautaisten putkien liitos- ja muiden osien tuonnissa sekä kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1784/2000 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 133 artiklan,

ottaa huomioon toimenpiteistä, joita yhteisö voi toteuttaa polkumyöntitoimenpiteitä ja tukien vastaisia toimenpiteitä koskevan WTO:n riitojenratkaisuelimen hyväksymän raportin johdosta, 23 päivänä heinäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1515/2001⁽¹⁾,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96⁽²⁾, jäljempänä 'perusasetus',

ottaa huomioon komission ehdotuksen, joka on tehty komission kuultua neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

A. VOIMASSA OLEVAT TOIMENPITEET

- (1) Neuvosto otti käyttöön 11 päivänä elokuuta 2000 annetulla asetuksella (EY) N:o 1784/2000⁽³⁾ lopullisen polkumyöntitullin tiettyjen Brasiliasta, Japanista, Kiinan kansantasavallasta, Korean tasavallasta, Thaimaasta ja Tšekistä peräisin olevien tempervalurautaisten putkien liitos- ja muiden osien tuonnissa, jäljempänä 'lopullista tullia koskeva asetus'. Lopullista tullia koskevaa asetusta edelsi komission asetus (EY) N:o 449/2000⁽⁴⁾, jolla otettiin käyttöön väliaikainen polkumyöntitulli Brasiliasta, Japanista, Kiinan kansantasavallasta, Korean tasavallasta, Thaimaasta ja Tšekistä peräisin olevien tempervalurautaisten putkien liitos- ja muiden osien tuonnissa sekä hyväksyttiin yhden tšekkiläisen vientiä harjoittavan tuottajan tarjoama sitoumus, jäljempänä 'väliaikaista tullia koskeva asetus'.

B. WTO:N RIITOJENRATKAISUELMEN HYVÄKSYMÄT RAPORTIT

- (2) Maailman kauppajärjestön (WTO) riitojenratkaisuelin hyväksyi 18 elokuuta 2003 asiassa "Euroopan yhteisöt (EY) — Brasiliasta peräisin olevien tempervalurautaisten putkien liitos- ja muiden osien tuontiin sovellettavat polkumyöntitullit"⁽⁵⁾ valituselimen raportin ja paneelin raportin sellaisena kuin se on muutettuna valituselimen raportilla, jäljempänä 'raportit'.

⁽¹⁾ EYVL L 201, 26.7.2001, s. 10.

⁽²⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 1972/2002 (EYVL L 305, 7.11.2002, s. 1).

⁽³⁾ EYVL L 208, 18.8.2000, s. 8.

⁽⁴⁾ EYVL L 55, 29.2.2000, s. 3.

⁽⁵⁾ Asiakirja WT/DS141/10, 27.8.2003.

- (3) Raporteissa kehoitettiin Euroopan yhteisöjä saattamaan toimenpide yhdenmukaiseksi tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen 1994 VI artiklan soveltamista koskevan WTO:n sopimuksen, jäljempänä 'polkumyöntisopimus', kanssa seuraavien osalta:

- i) Polkumyöntisopimuksen 2 artiklan 4 kohdan 2 alakohta: negatiivisten polkumyöntimarginaalien "nollaaminen" polkumyönnin määrittämisessä.
- ii) Polkumyöntisopimuksen 12 artiklan 2 kohta ja 12 artiklan 2 kohdan 2 alakohta: julkaistuista väliaikaisista ja lopullisista määräyksistä ei käy selkeästi ilmi, että Euroopan yhteisöt ovat tarkastelleet tai selvittäneet seuraavien polkumyöntisopimuksen 3 artiklan 4 kohdassa esitettyjen vahinkoa kuvaavien tekijöiden merkityksellömyyden: palkat, tuottavuus, sijoitetun pääoman tuotto, kassavirta, pääoman saanti ja tosiasiallisen polkumyöntimarginaalin suuruus.

- iii) Polkumyöntisopimuksen 6 artiklan 2 ja 4 kohta: edellä ii kohdassa esitetyistä vahinkoa kuvaavista tekijöistä tiedottamatta jättäminen asianomaisille osapuolille polkumyöntitutkimuksen aikana.

- (4) Komissio arvioi päätelmät uudelleen ottaen huomioon raporteissa esitetyt suositukset ja perustaen arvionsa vuosina 1999—2000 tehdyn alkuperäisen tutkimuksen aikana kerättyihin tietoihin. Jollei toisin ilmoiteta, lopullista tullia koskevassa asetuksessa tehty arviointi pysyy voimassa. Uudelleenarviointi osoittaa, että vahinkoa aiheuttava polkumyönti jatkuu yhä tosin hieman alhaisemmalla tasolla.

C. MENETTELY

- (5) Sen jälkeen kun riitojenratkaisuelin oli hyväksynyt valituselimen raportin, tämän menettelyn asianomaisille osapuolille eli brasilialaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle ja yhteisön tuotannonalalle ilmoitettiin polkumyöntilaskelmaa ja johdanto-osan 3 kappaleen ii kohdassa mainittuja vahinkoja kuvaavia tekijöitä koskevasta olennaisista tosiasioista ja huomioista. Kaikille osapuolille ilmoitettiin niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella aiottiin suositella lopullista tullia koskevan asetuksen muuttamista ja vahvistamista. Samalla annettiin määräaika, jonka kuluessa osapuolet voivat esittää huomautuksia ilmoitettujen tietojen johdosta. Komissio tarjosi kaikille asianomaisille osapuolille mahdollisuuden tulla kuulluiksi. Kukaan osapuoli ei kuitenkaan pyytänyt kuulemist.

- (6) Kaikki osapuolten toimittamat huomautukset käsiteltiin ja otettiin tarvittaessa huomioon päätelmiä muutettaessa.
- (7) Tässä yhteydessä on syytä muistaa, että polkumyöntutkimus kattoi 1 päivän huhtikuuta 1998 ja 31 päivän maaliskuuta 1999 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahinkoa koskevan arvioinnin kannalta olennaisten kehityssuuntien tutkimus kattoi 1 päivän tammikuuta 1995 ja tutkimusajanjakson päättymispäivän (31 päivä maaliskuuta 1999) välisen ajanjakson. Tästä ajanjaksosta käytetään jäljempänä nimitystä 'tarkastelujakso'.

D. MUUTETUT JA VAHVISTETUT PÄÄTELMÄT

1. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

- (8) Tarkasteltavana olevat tuotteet ovat kierteellisiä temperavalurautaisia putkien liitos- ja muita osia, jotka yhdistetään ruuvaamalla ja jotka kuuluvat CN-koodiin ex 7307 19 10 (Taric-koodi 7307 19 10 11 ja 7307 19 10 19). Raportit eivät vaikuta lopullista tullia koskevassa asetuksessa esitettyihin tarkasteltavana olevaa tuotetta ja samankaltaista tuotetta koskeviin päätelmiin.

2. POLKUMYYNTI

2.1 Johdanto

- (9) Seuraavaksi esitetään tarkemmin uudelleenarvioitujen päätelmät, jotka perustuvat raporttien suosituksiin ja koskevat "nollaamisen" käyttöä painotetun keskimääräisen polkumyöntimarginaalin vahvistamisessa.
- (10) Kaikki muut käytetyt laskentamenetelmät ovat samat kuin alkuperäisessä tutkimuksessa. Lisätietoja on saatavissa väliaikaista tullia koskevasta asetuksesta ja lopullista tullia koskevasta asetuksesta.

2.2 Brasilia

- (11) Alkuperäisen tutkimuksen aikana Indústria de Fundição Tupy Ltda oli ainoa tiedossa oleva tarkasteltavaa tuotetta vievä tuottaja Brasiliassa.
- (12) Normaaliarvoa, vientihintaa ja perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti tehtyjä oikaisuja koskeviin päätelmiin ei ollut tarpeellista tehdä muutoksia. Tarkemmat tiedot niistä ovat väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 20—31 ja 35—49 kappaleessa ja lopullista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 24—27, 30—31, 38—43, 46—48 ja 51—54 kappaleessa.
- (13) Kunkin Euroopan yhteisöön viedyn tuotelajin painotettua keskimääräistä normaaliarvoa verrattiin kunkin vastaavan tuotelajin painotettuun keskimääräiseen vientihintaan, kuten tehtiin väliaikaista tullia koskevassa ja lopullista tullia koskevassa asetuksessa. Raporttien suositusten mukaisesti "nollaamista" ei sovellettu laskettaessa kokonaispolkumyöntimarginaalia.

- (14) Tarkistettu polkumyöntimarginaali ilmaistuna prosentteina cif-tuontihinnasta yhteisön rajalla on seuraava:

Indústria de Fundição Tupy Ltda: 32 %.

- (15) Yhteistyössä toimimisen aste oli korkea. Näin ollen tarkistettu jäännöspolkumyöntimarginaali asetetaan samalle tasolle kuin Indústria de Fundição Tupy Ltda -yrityksen eli 32 prosenttiin.

2.3 Osapuolille ilmoittaminen

- (16) Edellä mainitut polkumyöntiä koskevat tarkistettujen päätelmät ilmoitettiin kaikille tämän tutkimuksen kohteena oleville asianomaisille osapuolille, joille annettiin mahdollisuus esittää näkemyksiä ja huomautuksia sekä tulla komission kuulemiksi.
- (17) Kukaan asianomaisista osapuolista ei vastustanut komission polkumyöntiä koskevia päätelmiä.

3. YHTEISÖN TUOTANNONALAN MÄÄRITELMÄ

- (18) Raporteissa esitetyt suositukset ja päätelmät eivät muuta yhteisön tuotannonalan määritelmää koskevia päätelmiä, joista on yhteenvedo lopullista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 65—68 kappaleessa.

4. VAHINKO

4.1 Tuonti asianomaisista maista ja hinnan alittavuus

- (19) Raporttien päätelmät eivät muuta lopullista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 69—94 kappaleessa esitettyjä päätelmiä.

4.2 Yhteisön tuotannonalan tilanne

4.2.1 Alustava huomio

- (20) Tässä osassa esitetään vahinkoanalyysia koskevat uudelleenarvioitujen päätelmät, jotka perustuvat raporteissa annettuihin suosituksiin. Raporteissa todetaan, että Euroopan yhteisö ei toiminut polkumyöntisopimuksen 12 artiklan 2 kohdan ja 12 artiklan 2 kohdan 2 alakohdan mukaisesti, sillä julkaistuista väliaikaisista ja lopullisista määrittelyistä ei käy selkeästi ilmi, että Euroopan yhteisö on tarkastellut tai selvittänyt seuraavien polkumyöntisopimuksen 3 artiklan 4 kohdassa esitettyjen vahinkoa kuvaavien tekijöiden merkityksellömyyden: palkat, tuotavuus, sijoitetun pääoman tuotto, kassavirta, pääoman saanti ja tosiasiallisen polkumyöntimarginaalin suuruus. Tässä yhteydessä on syytä muistaa, että nämä vahinkoa kuvaavat tekijät on tutkittu alkuperäisessä tutkimuksessa. Tuolloin niitä ei kuitenkaan pidetty merkityksellisinä, jonka vuoksi ne jätettiin pois julkistetusta analyysista ja sisällytettiin asiakirjaan liitettyyn sisäiseen tiedotteeseen.

4.2.2 Väliaikaista tullia koskevassa ja lopullista tullia koskevassa asetuksessa esitetty yhteisön tuotannonalan tilanne

- (21) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 160 ja 161 kappaleessa todettiin, että yhteisön tuotannonalalle on aiheutunut perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa. Yhteisön tuotannonalan tilanteen havaittiin heikentyneen tutkimusajanjaksona erityisesti tuotannossa, tuotantokapasiteetissa, myynissä ja markkinaosuudessa tapahtuneen laskun vuoksi. Lisäksi yhteisön tuotannonalan työllisyys heikkeni huomattavasti, investoinnit vähenivät ja varastot kasvoivat. Kapasiteetin käyttöaste kasvoi, mikä johtui tuotantokapasiteetin laskusta.

4.2.3 Vahinkoa koskevien päätelmien tarkastelu riitojenratkaisuelimen suositusten ja ratkaisujen pohjalta

- (22) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 150—159 kappaleessa käsiteltyjen vahinkoa kuvaavien tekijöiden eli tuotannon, tuotantokapasiteetin, kapasiteetin käyttöasteen, myyntimäärien, markkinaosuuden, myyntihintojen, varastojen, kannattavuuden, työllisyyden ja investointien lisäksi analysoitiin seuraavat vahinkoa kuvaavat tekijät, jotka esitetään tässä tarkemmin raporttien suositusten mukaisesti:

4.2.3.1 Palkat

- (23) Palkat, jotka on ilmaistu tarkasteltavana olevan tuotteen valmistamiseen tarvittuina vuosittaisina kokonaistyövoimakustannuksina, kehittyivät seuraavasti:

Taulukko 1

Palkat

	1995	1996	1997	1998	Tutkimusajan- jakso
Vuosittaiset kokonaistyövoimakust. (tuhatta euroa)	44 730	48 479	48 375	46 995	47 132
<i>Indeksi</i>	100	108	108	105	105

Lähde: Yhteisön tuotannonalan tilinpäätökset.

- (24) Palkat kasvoivat vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana noin 5 prosenttia. Kun lähtökohdaksi otetaan vuosi 1996, palkat laskivat noin 3 prosenttia.
- (25) Tämä tekijä noudattaa suurin piirtein palkkojen yleistä kehitystä alalla ja työllisyyden muutoksia yhteisön tuotannonalalla. Vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana palkat laskivat 3 prosenttia, mikä vastasi väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 158 kappaleessa mainittua työllisyyden kehitystä (6 prosentin lasku vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välillä, noin prosentin lievä lasku vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välillä).

4.2.3.2 Tuottavuus

- (26) Työntekijöiden tuotoksena mitattu tuottavuus kehittyi seuraavasti:

Taulukko 2

Tuottavuus

	1995	1996	1997	1998	Tutkimusajan- jakso
Tuotanto työntekijää kohden (tonnia)	21,58	19,47	19,76	20,84	20,82
<i>Indeksi</i>	100	90	92	97	96

Lähde: Yhteisön tuotannonalan tarkastetut kyselyvastaukset.

- (27) Tuottavuus vaihteli tarkastelujakson aikana, mutta vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välillä tapahtui yleinen 4 prosentin lasku. Tuottavuus kasvoi vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana noin 7 prosenttia. Tämä tekijä noudattaa työllisyys- ja tuotantolukuja, jotka on jo mainittu väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 150 ja 158 kappaleessa.

4.2.3.3 Sijoitetun pääoman tuotto

- (28) Sijoitetun pääoman tuotto, joka saadaan jakamalla yhteisön tuotannonalan taloudellinen tulos (voitto tai tappio) investointien määrällä, kehittyi seuraavasti:

Taulukko 3

Sijoitetun pääoman tuotto

	1995	1996	1997	1998	Tutkimusajan- jakso
	- 6,55 %	3,72 %	- 2,78 %	- 0,70 %	- 2,72 %

Lähde: Yhteisön tuotannonalan tarkastetut kyselyvastaukset ja tilinpäätökset.

- (29) Sijoitetun pääoman tuotto kasvoi vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välillä - 6,55 prosentista - 2,75 prosenttiin. Mutta kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 157 kappaleessa selvitettiin, yhteisön tuotannonalan taloudelliseen tulokseen vaikutti poikkeuksellisen negatiivisesti erään tuotantolaitoksen sulkemisesta vuonna 1995 aiheutuneet kustannukset. Vuodelle 1995 olivat ominaisia myös yhteisön tuotannonalan määritelmään sisällytetyn kahden tuottajan rakenneuudistus-toimenpiteet, joilla nämä tuottajat pyrkivät järkiperäistämään tuotantoaan, sekä yhteisön ympäristölainsäädännön edellyttämät investoinnit. Myös nämä vaikuttivat negatiivisesti yhteisön tuotannonalan taloudelliseen tulokseen. Tämän vuoksi voidaan katsoa, että vuosi 1995 oli epätyypillinen yhteisön tuotannonalan tilanteen kannalta eikä sitä voida pitää merkityksellisenä perustana sijoitetun pääoman tuoton suuntauksia analysoitaessa.
- (30) Tämä pätee myös muihin vahinkoa kuvaaviin tekijöihin, joihin sisältyy yhteisön tuotannonalan taloudellinen tulos, esim. jäljempänä johdanto-osan 33 kappaleessa käsiteltävä kassavirta.
- (31) Vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välillä sijoitetun pääoman tuotto laski 6,4 prosenttiyksikköä, 3,72 prosentista - 2,72 prosenttiin. Sijoitetun pääoman tuoton negatiivinen kehitys oli suurimmaksi osaksi yhdenmukainen kannattavuuden negatiivisen kehityksen kanssa. Kannattavuus laski saman jakson aikana 2,3 prosenttiyksikköä.

4.2.3.4 Kassavirta

- (32) Kassavirta kehittyi seuraavasti:

Taulukko 4

Kassavirta

	1995	1996	1997	1998	Tutkimusajan- jakso
Kassavirta (tuhatta euroa)	10 522	12 799	19 339	12 236	12 205
Indeksi	100	122	184	116	116
Indeksi		100	151	96	96

Lähde: Yhteisön tuotannonalan tilinpäätökset.

- (33) Tarkasteltavana olevan tuotteen liikevaihto on aina muodostanut yli 50 prosenttia yhteisön tuotannonalan kaikkien toimintojen kokonaisliikevaihdosta tarkastettujen tilien mukaisesti. Edellä olevassa taulukossa esitetään tarkasteltavana olevan tuotteen kassavirta, joka on laskettu liikevaihdon jakautumisen perusteella vuosina 1995—1998. Tutkimusajanjaksolta ei ollut saatavissa tarkastettuja tilejä, joten kassavirta laskettiin kokonaisliikevaihdon ja tarkasteltavana olevan tuotteen liikevaihdon perusteella, jotka tarkastettiin tutkimuksen aikana. Kuten johdanto-osan 29 kappaleessa edellä selvitettiin, yhteisön tuotannonalan taloudelliseen tulokseen vaikuttivat vuonna 1995 poikkeuksellisen negatiivisesti tuotantolaitoksen sulkemisesta ja rakenneuudistuksesta aiheutuneet kustannukset, joten kyseistä vuotta ei voida pitää merkityksellisen edustavana perustana kassavirran suuntauksia analysoitaessa. Vuosien 1995 ja 1998 välisen aikana kassavirta kasvoi noin 16 prosenttia ja pysyi vakaana tutkimusajanjakson ajan. Kun lähtökohdaksi otetaan vuosi 1996, kassavirta heikkeni noin 4 prosenttia tutkimusajanjakson loppuun mennessä. Kassavirran heikkeneminen oli suurimmaksi osaksi yhtenevä kannattavuuden laskun kanssa.

4.2.3.5 Pääoman saanti

- (34) Alkuperäisen tutkimuksen aikana yhteisön tuotannonala ei väittänyt (eikä antanut viitteitä siitä), että sillä olisi ongelmia toimintaansa tarvitseman pääoman saannissa. On kuitenkin selvää, että yhteisön tuotannonalan taloudellisen tilanteen huomattava heikkeneminen (ks. erityisesti kannattavuus, kassavirta ja sijoitetun pääoman tuotto) saattaa vaikeuttaa pääoman saantia lähitulevaisuudessa.

4.2.3.6 Tosiasiallisen polkumyyntimarginaalin merkittävyys

- (35) Tosiasiallisen polkumyyntimarginaalin merkittävydestä on todettava, että sen vaikutusta yhteisön tuotannonalaan ei voida pitää vähäpätöisenä, kun otetaan huomioon asianomaisista maista tulevan tuonnin määrä ja hinnat. Tämä päätelmä pysyy voimassa huolimatta siitä, että polkumyyntimarginaalia alennetaan yhden viejän osalta johdanto-osan 14 kappaleen mukaisesti.
- (36) Brasilialainen vientiä harjoittava tuottaja esitti vastalauseen komission päätelmään, jonka mukaan tosiasiallisen polkumyyntimarginaalin merkittävyyden vaikutus yhteisön tuotannonalaan ei ollut vähäpätöinen. Brasilialaisen tuottajan mukaan polkumyyntimarginaalin ja viitehinnan alittavuuden marginaalin välinen lähes 50 prosentin ero osoitti, että yhteisön tuottajien tuotantokustannusten ja brasilialaisen viejän vastaavien kustannusten välillä oli huomattava ero. Joten vaikka polkumyynti poistettaisiin kokonaan, Brasiliasta peräisin oleva tuonti alittaisi yhä selkeästi yhteisön tuotannonalan vahinkoa aiheuttamattoman hinnan. Brasilialainen vientiä harjoittava tuottaja väitti lopuksi, että hintavaihteluilte erittäin alttiilla markkinoilla tosiasiallisen polkumyyntimarginaalin vaikutus olisi siten selvästi vähäpätöinen, päinvastoin kuin mitä komission päätelmissä esitetään.
- (37) Muistettakoon, että perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaan ”tosiasiallisen polkumyyntimarginaalin merkittävyys” tutkitaan yhteisön tuotannonalan tilanteesta tehdyn analyysin yhteydessä. Tähän yhteisö soveltaa vakiintunutta käytäntöä, jonka mukaan tosiasiallista polkumyyntimarginaalia arvioidaan yhteisön tuotannonalan tilanteeseen ottaen huomioon kyseisestä maasta tulevan tuonnin määrän ja hinnat. Brasilialaisen viejän ehdottaman kaltainen analyysi, jossa verrataan polkumyyntimarginaalia viitehinnan alittavuuden marginaaliin päätelmien tekemiseksi tuotantokustannusten erosta vientiä harjoittavien tuottajien ja yhteisön tuotantoalan välillä, ylittäisi selkeästi perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa vahvistetut puitteet ja toisi mukanaan syy-yhteyden aineksia tällaiseen analyysiin. Sitä ei selvästikään vaadita perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa ja se poistaisi eron yhteisön tuotannonalan tilanteesta tehdyn analyysin ja polkumyyntimarginaalin ja vahingon välisen syy-yhteyden väliltä, jota joka tapauksessa tarkastellaan erikseen. Tässä yhteydessä on myös syytä todeta, että viitehinnan alittavuuden marginaali lasketaan sen vuoksi, että voidaan soveltaa ”alhaisemman tullin sääntöä”, jonka mukaan polkumyyntitulli asetetaan joko polkumyyntimarginaalin tai vahinkomarginaalin tasolle riippuen siitä, kumpi niistä on alhaisempi. Korostettakoon, että Maailman kauppajärjestö (WTO) ei edellytä ”alhaisemman tullin säännön” soveltamista ja siihen sisältyvän viitehinnan alittavuuden marginaalin laskemista. Vaikka oletettaisiin — keskustelun vuoksi ja hyväksymättä brasilialaisen viejän esittämää väitettä — että vertailu vientiä harjoittavan tuottajan ja

yhteisön tuottajien tuotantokustannusten välillä olisi tässä tapauksessa aiheellista, tällainen analyysi voisi perustua ainoastaan polkumyyntimarginaalin ja hinnan alittavuuden marginaalin (eikä viitehinnan alittavuuden marginaalin) väliseen vertailuun. Molempien marginaalien tasot ovat kuitenkin vertailukelpoisia. Brasiliasta peräisin olevan tuonnin ja yhteisön tuotannonalan myynnin välinen hintaero olisi siten ilman polkumyyntiä vähäinen.

- (38) Näin ollen väite oli hylättävä.

4.2.4 Vientiä harjoittavan tuottajan huomautukset tietyistä vahinkoa kuvaavista tekijöistä

- (39) Brasilialainen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että tiettyjen vahinkoa kuvaavien tekijöiden osalta (kannattavuus, sijoitetun pääoman tuotto, kassavirta, pääoman saanti) vuotta 1995 ei oltu sisällytetty kehityssuuntien analyysiin. Se väitti, että vuotta 1995 ei oltu otettu huomioon niiden tekijöiden kohdalla, koska ne olisivat osoittaneet kehityksen olleen positiivista. Sen mukaan lähestymistapa on epäjohdonmukainen ja syrjivä eikä täytä polkumyyntisopimuksen 3 artiklan 1 kohdan ja 17 artiklan 6 kohdan i alakohdan vaatimuksia objektiivisesta ja puolueettomasta tutkimuksesta.
- (40) Aluksi on todettava, että kannattavuudesta ei ole tehty uutta määrittystä raporttien suositusten toteuttamiseksi. Tässä yhteydessä on syytä muistaa, että Brasilia toi riitojenratkaisumenettelyssä kannattavuutta koskien esille täsmälleen samat väitteet kuin edellä. Paneeli kumosi väitteet, eikä tämän tekijän osalta tehty lainkaan suositusta. Kannattavuustekijää ei näin ollen otettu uudelleen tarkasteltavaksi.
- (41) Seuraavaksi on todettava, että vahinkoa kuvaavien tekijöiden kehityssuuntia, joita oli analysoitu mutta ei julkistettu alkuperäisen tutkimuksen aikana, oli analysoitu vuodesta 1995 lähtien alkuperäisen tutkimuksen mukaisesti. Tämä koskee myös tekijää pääoman saanti. Kahdesta vahinkoa kuvaavasta tekijästä (sijoitetun pääoman tuotto ja kassavirta) todettiin erityisesti, että vuosi 1995 oli poikkeuksellinen eikä sitä sen vuoksi voitu pitää merkityksellisenä edellä johdanto-osan 29 ja 33 kappaleissa esitetystä syistä. Useissa paneelin ja valituselimen raporteissa itse asiassa hyväksytään, että vahinkoa kuvaavien tekijöiden arviointia ei ole jäykästi rajattu tarkastelujakson alku- ja loppuvuosien väliseen vertailuun. Tältä osin olisi myös todettava, että brasilialainen vientiä harjoittava tuottaja ei ole asettanut johdanto-osan 29 kappaleessa esitettyjä perusteluja kyseenalaiseksi.
- (42) Lopuksi käsitellään lähestymistavan väitettyä epäjohdonmukaisuutta. Juuri alkuperäisen tutkimuksen analyysin suhteen noudatettavan johdonmukaisuuden vuoksi on tarpeen — raporttien suositusten toteuttamiseksi — analysoida suoraan kannattavuudesta johdettua kassavirtaa ja sijoitetun pääoman tuottoa samalta pohjalta kuin alkuperäisessä tutkimuksessa kannattavuutta, jonka kehityssuuntia koskevasta analyysistä vuosi 1995 voitiin täydellä syyllä jättää pois raporttien päätelmien mukaisesti. EY:n viranomaisten valitsema lähestymistapa oli siten johdonmukainen ja objektiivinen.
- (43) Näin ollen väitteet oli hylättävä.

4.2.5 Vahinkoa koskevat päätelmät

- (44) Edellä esitetyn analyysin perusteella todetaan, että palkkoja, tuottavuutta, sijoitetun pääoman tuottoa ja kassavirtaa koskevat päätelmät vastasivat eräitä toisia tekijöitä, jotka analysoitiin ja julkaistiin alkuperäisen tutkimuksen aikana. Pääoman saannista voidaan todeta, että yhteisön tuotannonala ei väittänyt, että sillä olisi ollut ongelmia toimintaansa tarvitseman pääoman saannissa. Tätä tekijää olisi kuitenkin tarkasteltava yhteisön tuotannonalan taloudellisen tilanteen jatkuvaa heikkenemistä vasten. Polkumyyntimarginaalista voidaan todeta, että asiaomaisista maista tulevan tuonnin määrän ja hinnat huomioon ottaen, sen vaikutusta ei voida pitää vähäisenä.
- (45) Edellä esitettyyn perustuen voidaan vahvistaa, että yhteisön tuotannonalalle aiheutui merkittävää vahinkoa tarkastelujakson aikana.

5. SYY-YHTEYS

- (46) Raportit ja tarkistettu vahinkoanalyysi eivät aiheuta muutoksia lopullista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 101—114 kappaleisiin ja niissä tehtyihin päätelmiin.
- (47) Brasilialainen viejä esitti väitteensä, että yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinko ei johtunut polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista vaan yhteisön tuotannonalan heikosta tuottavuudesta, mitä tuki lähes 50 prosentin ero polkumyynnimarginaalin ja viitehinnan alittavuuden marginaalin välillä ja yhteisön tuotannonalan vuonna 1995 toteuttamat tuotannon rationalisointiin tähdänneet rakenneuudistustoimenpiteet. Tämä väite on selvästi samanlainen kuin edellä johdanto-osan 36 kappaleessa esitetty väite polkumyynnimarginaalin merkittävydestä. Brasilialainen viejä väitti lisäksi, että komissio oli tuotantokustannusten välistä eroa analysoidessaan kuitenkin rajannut analyysinsä eroihin energian kulutuksessa, joka on yhteydessä musta- ja valkoydinrautaisten liitososien laadun ja tuotantoprosessien eroihin.
- (48) Tässä yhteydessä on syytä muistaa, että Brasilia toi riitojenratkaisumenettelyssä esille täsmälleen samat väitteet, kuin mitkä on mainittu edellä. Paneeli ja valituselin kumosivat väitteet, eikä tämän syy-yhteysanalyysin osalta tehty lainkaan suositusta.
- (49) Näin ollen johdanto-osan 47 kappaleessa mainitut väitteet oli hylättävä.

6. YHTEISÖN ETU

- (50) Raportit ja tarkistettu vahinkoanalyysi eivät aiheuta muutoksia väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 178—186 kappaleisiin, lopullista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 115—117 kappaleisiin ja niissä tehtyihin päätelmiin.

7. MUUTETUT TOIMENPITEET

- (51) Edellä esitetyn mukaisesti alkuperäisessä tutkimuksessa tehtyjen päätelmien ja vahvistettujen tosiasioiden perusteellinen tarkastelu, jossa huomioitiin raporteissa esitetyt suositukset ja ratkaisut, osoittaa, että Brasiliasta peräisin oleva tuonti jatkui yhä vahinkoa aiheuttaen polkumyynnillä vaikkakin hieman alhaisemmalla tasolla,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 1784/2000 1 artiklan 2 kohdassa oleva taulukko Brasiliasta peräisin olevien tuotteiden osalta seuraavasti:

Maa	Lopullinen tulli (%)	Taric-lisäkoodi
Brasília	32,0	—

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 8 päivänä maaliskuuta 2004.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. AHERN

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 437/2004,

annettu 8 päivänä maaliskuuta 2004,

lopullisen polkumyöntitullin käyttöönotosta Norjasta ja Färsearilta peräisin olevien isokokoisten kirjolohien tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kanta-
misesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyönnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96⁽¹⁾, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 9 artiklan,

ottaa huomioon ehdotuksen, jonka komissio on tehnyt neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

A. VÄLIAIKAISET TOIMENPITEET

- (1) Komissio otti 17 päivänä syyskuuta 2003 annetulla asetuksella (EY) N:o 1628/2003⁽²⁾, jäljempänä 'väliaikaista tullia koskeva asetus', käyttöön väliaikaisen polkumyöntitullin Norjasta ja Färsearilta peräisin olevan, CN-koodeihin 0302 11 20, 0303 21 20, 0304 10 15 ja 0304 20 15 kuuluvan isokokoisen kirjolohien tuonnissa.
- (2) Polkumyöntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus katkoi 1 päivän lokakuuta 2001 ja 30 päivän syyskuuta 2002 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahinkoanalyysin kannalta merkityksellisten kehityssuuntausten tarkastelu katkoi 1 päivän tammikuuta 1999 ja 30 päivän syyskuuta 2002 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

B. MYÖHEMPI MENETTELY

- (3) Kun Norjasta ja Färsearilta peräisin olevien isokokoisten kirjolohien tuonnissa oli otettu käyttöön väliaikaiset tullit, jotkut asianomaiset osapuolet toimittivat kirjallisia huomautuksia. Kuulemista pyytäneille osapuolille annettiin mahdollisuus tulla kuulluiksi.
- (4) Kaikille osapuolille ilmoitettiin niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella aiottiin suositella lopullisten polkumyöntitullien käyttöönottoa ja väliaikaisten tullien vakuutena olevien määrien lopullista kantamista. Lisäksi asetettiin määräaika, jonka kuluessa osapuolet voivat esittää huomautuksia ilmoitettujen tietojen johdosta.

- (5) Asianomaisten osapuolten suulliset ja kirjalliset huomautukset otettiin huomioon ja lopullisia päätelmiä muutettiin tarvittaessa.

- (6) Komissio jatkoi lopullisten päätelmien tekoa varten tarpeellisina pitämiensä tietojen hankkimista ja tarkastamista. Väliaikaisen asetuksen johdanto-osan 6 kappaleessa mainittujen yritysten tiloihin tehtyjen tarkastuskäyntien lisäksi on syytä huomata, että väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen tehtiin tarkastuksia seuraavien yritysten ja järjestöjen tiloissa:

— Federation of European Aquaculture Producers (FEAP), Bonnelles, Belgia

— Syndicat national des industries du saumon et de la truite fumés, Pariisi, Ranska

— P/F PRG Export ja siihen etuyhteydessä oleva tuottaja P/F Luna, Gøta, Färsearet

— P/F Vestsalmon ja siihen etuyhteydessä oleva tuottaja P/F Vestlax, Kollafjörður, Färsearet

— P/F Bakkafrost, Glyvrrar, Färsearet

— P/F Faeroe Salmon, Klaksvik, Färsearet

— P/F Faeroe Seafood, Torshavn, Färsearet

— P/F Landshandilin, Torshavn, Färsearet

— P/F Navir, Argir, Färsearet

— P/F Viking Seafood, Strendur, Färsearet.

- (7) Jotkut osapuolet väittivät, että valittu tutkimusajanjakso ei ollut sopiva, koska hinnat olivat tuolloin huomattavan alhaiset, mutta ne ovat sittemmin palautuneet ennalleen. Tässä yhteydessä olisi muistettava, että perusasetuksen 6 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa: "Jotta määräytyminen olisi edustava, valitaan tutkimusajanjakso, joka polkumyöntitapauksissa tavallisesti käsittää vähintään kuuden kuukauden jakson välittömästi ennen menettelyn aloittamista". Toisin sanoen tutkimusajanjakso määräytyy tavallisesti menettelyn aloittamispäivämäärän perusteella. Lisäksi on muistettava, että yhteisön tavanomaisen käytännön mukaisesti polkumyöntiä koskeneen tutkimusajanjakson pituus oli yksi vuosi. Tämä ajanjakso on tavallisesti riittävän pitkä kattamaan myös kysynnän kausivaihtelut ja takaamaan näin edustavat päätelmät

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1972/2002 (EYVL L 305, 7.11.2002, s. 1).

⁽²⁾ EUVL L 232, 18.9.2003, s. 29, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 117/2004 (EUVL L 17, 24.1.2004, s. 4).

etenkin estämällä yhteisön markkinoiden tai viejamaan kotimarkkinoiden lyhytaikaisten vaihteluiden kohtuuttoman vaikutuksen päätelmiin. Perusasetuksen 6 artiklan 1 kohdassa vahvistetaan myös säännöt, joiden mukaan tutkimusajanjakson jälkeisiä olosuhteita voidaan ottaa huomioon. Sen mukaan ”tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevia tietoja ei tavallisesti oteta huomioon”. Yhteisön vakiintuneen käytännön mukaisesti tätä on tulkittu siten, että tutkimusajanjakson jälkeiseen aikaan liittyviä tapahtumia voidaan ottaa huomioon ainoastaan, jos ne ovat ilmeisiä, kiistattomia ja pysyviä. Mikään tässä tutkimuksessa havaittu ei viittaa siihen, että menettelyn aloittamista seurannutta aikaa koskevat tiedot olisivat edustavampia kuin tutkimusajanjaksoa koskevat tiedot. Tutkimusajanjaksoa edeltäneet tapahtumat on joka tapauksessa otettu huomioon tarkastelujakson ajalta. Tämän vuoksi väite hylättiin.

ainoastaan mahdollistaa tuotteen säilytyksen myöhempää kulutusta varten. Lisäksi tässä tutkimuksessa todettiin, että tuore ja jäädytetty isokokoinen kirjolohi olivat keskenään korvattavissa. Lisäksi lohesta hiljattain tehdyssä tutkimuksessa ⁽¹⁾, jossa esitettiin samankaltainen väite, todettiin, että tarkasteltavana oleva tuote käsitti kokonaiset kalat, peratut kalat ja erilaiset annosfileet tuoreina, jäädytettynä tai jäädytettynä ja että nämä lohen esittämismuodot muodostivat yhden tuotteen, jonka katsottiin olevan kaikin puolin samankaltainen tuote kuin yhteisön tuottajien tuottama ja yhteisön markkinoilla myymä tuote, joten kyseinen tapaus ei tue esitettyä väitettä. Yhdysvaltojen käytäntöä koskevilla väitteillä ei katsottu olevan merkitystä tässä tutkimuksessa, koska tuote oli määritelty Yhdysvaltojen viranomaisten toteuttamissa polkumyynitutkimuksissa eri tavalla. Näiden seikkojen perusteella pyyntöä jättää jäädytetyt kokonaiset kalat ja fileet tämän menettelyn ulkopuolelle ei voitu hyväksyä.

C. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

(8) Norjalaiset vientiä harjoittavat tuottajat ja Norjan kalastusministeriö väittivät, että tuoretta/jäädytettyä ja jäädytettyä kirjolohta ei tulisi pitää samankaltaisina tuotteina, koska niillä ei ole samanlaisia fyysisiä ominaisuuksia, vaan jäädytetty kirjolohi on jalostettu tuote, jonka raaka-aineena on käytetty tuoretta kirjolohta. Lisäksi ne väittivät, että jäädytetty kirjolohi kilpailee ainoastaan osittain tuoreen kirjolohen kanssa ja että se on suurelta osin tarkoitettu eri markkinoille kuin tuoreet tuotteet. Lisäksi huomautettiin, että Amerikan Yhdysvaltojen, jäljempänä ’Yhdysvallat’, viranomaiset ovat johdonmukaisesti jättäneet jäädytetyt tuotteet Norjasta peräisin olevaa lohta koskevien polkumyynnin vastaisten menettelyjen ulkopuolelle. Ne totesivat myös, että yhteisön toimielimet päättelivät hiljattain Norjasta, Färsearilta ja Chilestä peräisin olevaa lohta koskeneessa polkumyynnin vastaaisessa menettelyssä, että Chilestä peräisin olevat jäädytetyt fileet kilpailevat yhteisön tuotannonalan tuotteiden lohituotteiden kanssa ainoastaan osittain. Ne vaativat näiden perustelujen pohjalta, että jäädytetyt kokonaiset kalat ja fileet jätetään menettelyn ulkopuolelle.

(9) Tässä yhteydessä olisi huomattava, että arvioitaessa, olisiko tarkasteltavana olevan tuotteen katsottava olevan samankaltainen yhteisössä tuotetun isokokoisien kirjolohen kanssa, tarkasteltiin aluksi, onko isokokoisien kirjolohen eri tyypeillä ja esittämismuodoilla — eli fileet tai kokonainen kala, tuore tai jäädytetty — samat fyysiset, tekniset ja/tai kemialliset ominaisuudet. Tältä osin katsottiin, että toisin kuin savustuksen tai marinoinnin kaltaisissa menettelyissä, isokokoisien kirjolohen jäädyttäminen ei muuta tuotteen perusominaisuuksia, vaan se

(10) Samat osapuolet väittivät myös, että elävää kirjolohta ei pitäisi sisällyttää tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmään eikä elävän kirjolohen tuottajia yhteisön tuotannonalan määritelmään ja että kirjolohen tuottajat olisi erotettava yrityksistä, jotka teurastavat, pakkaavat, jäädyttävät ja fileoivat kalaa. Tässä yhteydessä olisi huomattava, että elävä kirjolohi ei ole tutkimuksen kohteena eikä sitä oteta huomioon yhteisön tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaistuotannossa. Elävä kirjolohi ei siis ole tarkasteltavana oleva tuote eivätkä sen tuottajat sisälly yhteisön tuotannonalan määritelmään. Sen sijaan kirjolohen viljelijöiden erottamista muista yrityksistä koskevan väitteen osalta todettiin, että kaikki yhteisön tuotannonalan määritelmään sisällytetyt, otokseen valitut yhteistyössä toimineet tuottajat viljelevät kalaa ja sen jälkeen teurastavat ja pakkaavat tai fileoivat sitä. Joissakin tapauksissa ne jatkojalostavat ja/tai jäädyttävät sitä. Näin ollen yhteisön tuotannonalassa ei voida erotella tuotanto- ja jalostusyrityksiä, joten väite hylättiin.

(11) Väitettiin myös, että osa isokokoisten kirjolohien tuotannosta yhteisössä on tarkoitettu mädin tuotantoon, jolloin tätä tarkoitusta varten sukukypsiksi kasvatetut kalat ovat huomattavasti heikompilaatuista tuotetta eikä niitä voida pitää samankaltaisina kuin tarkasteltavana oleva tuote. Mädin tuotantoa varten sukukypsäksi kasvatetun kalan fyysisten perusominaisuuksien väitettiin myös olevan huomattavan erilaiset matalammasta rasvapitoisuudesta ja lihan erilaisesta väristä johtuen. Tähän olisi ensiksi huomautettava, että väitetyt muutokset rasvapitoisuudessa ja lihan värisissä ovat huomattavia vasta, kun kala on saavuttanut täydellisen sukukypsyyden, eivätkä sitä ennen. Kalat teurastetaan kuitenkin ennen täydellistä sukukypsyyttä, jolloin kalan laatu ei ole siinä määrin

⁽¹⁾ EUVL L 133, 29.5.2003, s. 1.

erilainen, ettei sitä voitaisi myydä ihmisten kulutettaviksi. Lisäksi olisi huomattava, että täydellisen sukukypsyyden saavuttanut kirjolohi tuottaa heikompileatuista mätää. Tästä syystä kirjolohien kasvattaminen täysin sukukypsiksi edes mädintuotantoa varten ei tuo lisäarvoa. Näin ollen vähemmän kuin täysin sukukypsäksi kasvatettu ja sivutuotteena mätää tuottava kala voidaan myydä markkinoilla samaan tai alempaan hintaan kuin keskenkasvuinen kirjolohi riippuen sen iästä ja markkinaolosuhteista. Niinpä kalan kasvattaminen täysin sukukypsäksi ei muuta sen fyysisiä perusominaisuuksia, ellei saavuteta täydellistä sukukypsyyttä. Täydellinen sukukypsyys ei kuitenkaan ole kasvattajien edun mukaista, kuten edellä on selitetty. Laatuero otetaan asianmukaisesti huomioon tutkimuksen kohteena olevien kalojen tyyppittelyssä, jolloin ne on otettu huomioon polkumyyntilaskelmissa ja vahinkoa arvioitaessa. Tämän vuoksi väite hylättiin.

- (12) Koska asianomaiset osapuolet eivät toimittaneet muita tietoja, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 9 ja 10 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

D. POLKUMYYNTI

1. Norjalaisten ja färsaarelaisien osapuolten väitteet

- (13) Useat osapuolet Norjassa ja Färsearilla väittivät, että niiden isokokoisten kirjolohien tuotanto oli suunnattu pääasiassa Japanin markkinoille ja että polkumyyntilaskelmissa ei otettu riittävästi huomioon väitetyjä fyysisiä eroja yhtäältä kyseisille markkinoille ja toisaalta Euroopan ja kotimarkkinoille myytyjen tuotteiden laatuluokissa. Ne kyseenalaistivat tuotantokustannusten kohdentamisen liikevaihdon perusteella. Ne väittivät sen sijaan, että komission olisi pitänyt hyväksyä kyselylomakkeissa toimitetut laskelmat, joissa muiden kuin erinomaiseen laatuluokkaan kuuluvien kalojen tuotantokustannuksia oli vähennetty sen absoluuttisen eron perusteella, joka todettiin erinomaista ja muuta kuin erinomaista laatua olevien tuotteiden myyntihintojen (NOK/kg) keskiarvojen välillä.
- (14) Yritysten kyselylomakevastauksissaan toimittamia tuotantokustannuslaskelmia ei voitu hyväksyä, koska kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 46 kappaleessa mainittiin, yritykset eivät voineet todistaa sitä, että kaikki Japan quality- laatuluokan kirjolohi oli tarkoitettu Japanin markkinoille, eivätkä sitä, että kyseisenlaatuisten kalan erityiskustannuksia ei olisi itse asiassa aiheutunut kaikentyyppisen kalan tuotannossa. Lisäksi yritysten ehdottamalla menetelmällä oli se vaikutus, että siinä poistettiin tietyt kustannukset sen sijaan, että ne olisi jaettu uudelleen kaikille tuotantoyksiköille, eikä otokseen osallistuneilla tuottajilla ollut vakiintunutta järjestelmää eritellä kustannuksia tarkasteltavana olevan tuotteen eri laatujen välisten erojen mukaan eivätkä ne olleet koskaan aikaisemmin käyttäneet tätä

ehdotettua menetelmää. Lisäksi vaikka tunnustetaan, että suurin osa sekä norjalaisesta että färsaarelaisesta kirjolohesta viedään Japanin markkinoille, ei voida sulkea pois mahdollisuutta, että niin kutsuttua Japan quality -kirjolohta viedään toisinaan muillekin markkinoille. Jos hyväksytään osapuolten väite, jonka mukaan tuotannon ensisijainen tavoite on toimittaa japanilaisten vaatimusten mukaista kirjolohta, on vain oikein jakaa kustannukset, kuten väriaineen lisääminen rehuun, kaiken tuotetun kalan kesken. Tuotantokustannusten kohdentaminen liikevaihdon perusteella, josta mainitaan perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdassa siltä varalta, ettei soveltuvampaa menetelmää ole, onkin paras menetelmä erojen esiin tuomiseksi tapauksissa, joissa kaikista tuotteista aiheutuu samat kustannukset, mutta lopullinen laatu on erilaista.

- (15) Lisäksi otokseen valitut färsaarelaiset tuottajat katsoivat, että niiden ehdottama menetelmä kustannusten oikaisemiseksi eri luokkiin kuuluvien kirjolohien jälleenmyyntiarvon eroilla oli yleisesti hyväksyttyjen kirjanpitoperiaatteiden mukaista. Kuten jo väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 56 kappaleessa mainitaan, otokseen valittujen tuottajien käyttämä menetelmä ei jaa kustannuksia tuotteille kustannusten tosiasiallisen aiheutumisen mukaisesti eikä tavalla, joka kuvastaisi asianmukaisesti kyseisten tuotteiden suhteellista myyntiarvoa. Päinvastoin sillä on se vaikutus, että siinä ei oteta huomioon kaikkia tuotantokustannuksia, koska se perustuu yksinkertaisesti kustannusten vähentämiseen heikompileatuisten tuotteiden osalta määrällä, joka erottaa niiden myyntihinnat korkeampilaatuisten tuotteiden myyntihinnoista. Tästä syystä tämän menetelmän ei voida katsoa olevan yleisesti hyväksyttyjen kirjanpitoperiaatteiden mukainen.
- (16) Tiivistetysti voidaan todeta, että liikevaihdon käyttö tuotantokustannusten kohdentamisen perustana perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti merkitsee sitä, että kaikki väitetyt fyysiset erot tarkasteltavana olevan tuotteen laatutyypeissä näkyvät asianmukaisesti laskelmissa, koska kyseisellä menetelmällä kohdentuu sen luonteesta johtuen enemmän tuotantokustannuksia niille kaloille, joilla on suurempi myyntiarvo, kuten erinomaisten laatuluokan kirjolohelle. Tämän vuoksi edellä 11 ja 12 kappaleessa esitetyt väitteet hylätään, ja väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 46 kappaleessa esitetty lähestymistapa vahvistetaan.
- (17) Useat norjalaiset osapuolet väittivät, että kutakin tuottajaa koskevissa hankintakustannuslaskelmissa, jotka perustuivat kotimarkkinoilla tapahtuvaan kulutukseen tarkoitettuun myyntiin (väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 30 kappale), oli otettu huomioon ainoastaan pieni osa kaikesta kotimaan

myynnistä eivätkä ne olleet tästä syystä edustavia. Tämän väitteen tutkimiseksi tarkasteltiin uudelleen väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 29—32 kappaleessa vahvistettua hankintakustannusten määrittämisen menetelmää. Pääteltiin, että sellaisen myynnin jättäminen laskelmien ulkopuolelle, joka ei tapahtunut tavanomaisessa kaupankäynnissä, ja kulujen laskennallinen määrittäminen tapauksissa, joissa myynti tuotetyypeittäin ei ollut kannattavaa, saattaisi johtaa siihen, että hankintakustannuksiin sisällytettäisiin kustannuksiin liittyvien tekijöiden lisäksi myös voiton käsite. Tämän vuoksi pääteltiin, että tavanomaista kaupankäyntiä koskevan tarkastelun toteuttaminen tuottajien tasolla ei olisi täysin asianmukaista. Tämän vuoksi hankintakustannusten perustana päätettiin käyttää ainoastaan otokseen valituille tuottajille aiheutuneita kustannuksia, jotka jaettiin edelleen tuotteille väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 46 kappaleen viimeisessä virkkeessä kuvatulla tavalla. Mahdollisimman suuren edustavuuden varmistamiseksi päätettiin lisäksi, että tällä tavalla lasketut, kunkin otokseen valitun tuottajan hankintakustannukset painotetaan kyseisten tuottajien kotimarkkinoilla riippumattomille kotimaisille asiakkaille myymillä määrillä, jotta jokaiselle otokseen valittujen tuottajien myymälle tuotetyypille saadaan kokonaishankintakustannukset.

(18) Esitettiin myös, että norjalaisten viejien kotimarkkinamyynnin edustavuus olisi pitänyt arvioida kyseisten kolmen viejän yhteenlasketun, kutakin tuotetyypin koskevan kotimarkkinamyynnin perusteella sen sijaan, että se laskettiin kunkin viejän osalta erikseen (väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 34 kappale). Kotimarkkinamyynnin edustavuuden arviointi kultakin viejältä erikseen on kuitenkin sen vakiintuneen käytännön mukainen, että olosuhteet otetaan huomioon ja tulokset määritetään kultakin otokseen valitulta viejältä erikseen ennen otoksen kokonaistuloksen määrittämistä. Tällä edustavuuden määrittämisellä ei ole mitään yhteyttä siihen, sovelletaanko yksilöllisiä tulreja vai yhtä koko maata koskevaa tullia, kuten tässä tapauksessa. Näin ollen väite hylätään, ja väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 26—28 kappaleessa esitetty lähestymistapa vahvistetaan.

(19) Useat norjalaiset osapuolet väittivät myös tutkimuksen myöhäisessä vaiheessa, että hankintakustannusten laskelma kirjolohifileille on epätarkka, koska se perustuu erinomaiseen laatuluokkaan kuuluvien kalojen hankintakustannuksiin, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 33 kappaleessa on ilmoitettu, ja fileitä merkitsevät koodit kattavat hyvin erilaisia laatuluokkia. Ne väittivät, että "erinomaiseen" laatuluokkaan kuuluvaa kalaa ei käytetä fileisiin, vaan ne tehdään tavallisesti "muuhun" tai toisinaan "tavalliseen" laatuluokkaan kuuluvista kaloista. Laatuluokat on määritelty väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 28 kappaleessa. Ne katsoivat kuitenkin, että vaikka laskelma perustuisi "muuhun" laatuluokkaan kuuluvaan kalaan, se ei silti

olisi tarkka, koska tämäkin laatuluokka kattaa monta erilaista laatua. Nämä osapuolet eivät toimittaneet yksityiskohtaisemman laskelman mahdollistavia tietoja, vaikka niitä niiltä tarkastuskäyntien yhteydessä erikseen pyydettiin, eivätkä muulla tavalla perustelleet edellä esitettyä väitettä. Omaksuttua lähestymistapaa pidetään asianmukaisimpana, koska oikaistaessa tuoreen, peratun, erinomaiseen laatuluokkaan kuuluvan, pääneen esitetyn kalan (joka on yleisimmin myyty tyyppi) hankintakustannuksia prosenttimäärällä, joka erottaa toisistaan tämän tuotteen ja fileiden myyntihinnan, laatueroit tulevat näkyviin laskelmassa. Olisi huomattava, että yrityksiä pyydettiin kyselylomakkeessa ottamaan välittömästi yhteyttä asiasta vastaaviin virkamiehiin, jos niillä on kysyttävää tai ne haluavat selvennystä kyselylomakkeen pääsekoista, kuten tuotteen kuvausta koskevasta osasta, mitä ne eivät tehneet. Tutkimuksen tässä vaiheessa edellä mainittuja huomautuksia tuotekoodien kattamista laatuluokista ei voida enää ottaa huomioon. Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 33 kappaleessa esitetty menettely vahvistetaan.

(20) Eräs norjalainen osapuoli väitti, että hankintakustannusten ja normaaliarvojen laskennallisissa määrittämisessä käytetyt voittomarginaalit olivat epärealistisen suuret (väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 31 ja 38 kappale). Tässä yhteydessä on huomattava, että hankintakustannusten määrittämiseen käytetyn menetelmän tarkistuksen johdosta otokseen valittujen tuottajien tasolla ei käytetty voittomarginaalia. Otokseen valittujen viejien tasolla käytetyt voittomarginaalit niissä harvoissa tapauksissa, joissa arvot määritettiin laskennallisesti, vaihtelivat 12—21 prosentin välillä kesiarvon ollessa noin 15 prosenttia. Nämä luvut saatiin otokseen valittujen yritysten omista tarkistetuista tiedoista, jotka koskivat niiden voitollista myyntiä, joten niitä ei tästä syystä voida pitää liiallisina. Tämän vuoksi väitettä ei voida hyväksyä. Yksi norjalainen osapuoli väitti, että ainoastaan voitollisen myynnin ottaminen huomioon määritettäessä hankintakustannuksia ja normaaliarvoa laskennallisesti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 31 ja 36 kappaleessa tarkoitetuissa tapauksissa olisi vastoin WTO:n sääntöjä. Tätä väitettä ei voida hyväksyä. Hankintakustannusten määrittämiseen käytetyn menetelmän tarkistuksen johdosta hankintakustannuksista ei enää aiheudu ongelmaa. Viejien kotimarkkinamyynnin kannattavuuden laskemisessa käytetty lähestymistapa normaaliarvon määrittämiseksi on WTO:n sääntöjen mukaisten perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan säännösten mukainen. Tästä syystä tämä väite hylätään.

(21) Färsearelaiset osapuolet väittivät, että kotimarkkinamyynnin puuttuessa normaaliarvot olisi määritettävä kolmansiin maihin tapahtuvaa vientimyyntiä koskevien tietojen perusteella, joita pyydettiin tutkimukseen kuuluneissa kyselylomakkeissa (väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 50 ja 51 kappale). Tässä yhteydessä olisi huomattava, että tiettyjen tietojen pyytäminen

tutkimuksessa ei millään tavalla estä muita analyysijä tai rajoita menetelmien valintaa ainoastaan kyseisten tietojen käyttöön. Normaaliarvojen laskennallinen määrittäminen alkuperämaan tuotantokustannusten perusteella on ensimmäinen perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdassa luetelluista vaihtoehdoista tapauksiin, joissa kotimarkkinamyyntiä ei ole. Laskennallisen normaaliarvon käyttö kolmansiin maihin suuntautuneen viennin hintojen sijasta on yhteisön tavanomainen käytäntö normaaliarvon määrittämisessä, jos edustavaa kotimarkkinamyyntiä ei ole. Mitään sellaisia perusteluja ei esitetty eikä syitä havaittu, joiden vuoksi miksi kolmansiin maihin suuntautuneen viennin hintojen käyttö olisi ollut tässä tapauksessa sopivampaa kuin laskennallisen normaaliarvon käyttö. Tästä syystä väite hylättiin, ja väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 50 ja 51 kappaleessa esitetty lähestymistapa vahvistetaan.

- (22) Useat norjalaiset osapuolet yksilöivät tiettyjä tukkukauppiaille ja jakelijaille suoritettuja myyntitapahtumia, jotka oli virheellisesti jätetty kotimarkkinamyynnin ulkopuolelle. Laskelmia muutettiin näiden myyntitapahtumien huomioon ottamiseksi.
- (23) Neljä norjalaista yritystä väitti, että tarkasteltavana olevan tuotteen eri tyyppien yksilöimiseen tutkimuksessa käytetyt koodit eivät olleet riittävän yksityiskohtaisia kyseiseen tarkoitukseen. Olisi huomattava, että tuotteen koodausjärjestelmä perustuu tuotannonalalla käytettyyn ja laajalti hyväksyttyyn luokitusjärjestelmään, jonka tarkoitus on tuotteen eri laatuojen erotteleminen. Sitä pidetään tästä syystä asianmukaisena perustana selkeän vertailun tekemiseksi samanlaatuisen ja samassa muodossa esitetyn tarkasteltavana olevan tuotteen normaaliarvon ja vientihinnan välillä. Näin ollen väite hylätään samoista syistä kuin edellä 17 kappaleessa on mainittu.
- (24) Yksi norjalainen viejä pyysi oikaisua tiettyjen vähittäiskauppiaille suoritettujen kotimarkkinamyyntitapahtumien osalta sillä perusteella, että tämä myynti oli tapahtunut kaupan eri portaassa kuin sen myynti yhteisöön. Tämä väite hyväksyttiin ja normaaliarvoa koskevia laskelmia mukautettiin.
- (25) Useat osapuolet esittivät huomioita tiettyjen tekijöiden sisällyttämisestä tuotantokustannuksia koskeviin tietoihin ja kotimarkkinamyyntitapahtumien oikeasta yksilöimisestä, jos kauppiaille suoritettu myynti oli jätetty huomioonmatta. Polkumyyntilaskelmia mukautettiin niiltä osin, kuin väitteiden todettiin olevan perusteltuja. Lisäksi korjattiin yhtä norjalaista tuottajaa koskeneessa hankintakustannuslaskelmassa ollut laskuvirhe, joka oli johtanut hankintakustannusten aliarvioimiseen.

2. Tutkimusajanjakson jälkeiset tapahtumat Färsearilla

- (26) Jotkut osapuolet Färsearilla väittivät, että tuotanto Färsearilla ja sieltä olivat vähentyneet huomattavasti tutkimusajanjakson jälkeen ja tästä johtuen vienti

Färsearilta yhteisöön on jatkossa vähimmäistasoa. Tämän perusteella vaadittiin, että Färsearia koskeva menettely olisi päätettävä. Tähän olisi huomautettava, että perusasetuksen 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti tutkimusajanjakson jälkeiseen aikaan liittyviä tietoja ei tavallisesti oteta huomioon. Päätelmissä olisi tämän vuoksi rajoituttava tutkimusajanjaksoon lukuun ottamatta tapauksia, joissa uusien olosuhteiden vaikutusten voidaan todistaa olevan ilmeisiä, kiistattomia ja pysyviä, niitä ei voida manipuloida eivätkä ne johdu asianomaisten osapuolten tarkoituksellisista toimista. Tältä osin varmistettiin, että tuotanto ja vienti olivat todella vähentyneet, kuten väitettiin. Kuitenkin vaikka vienti Färsearilta yhteisöön laskisi väitettyjen vähennysten ansiosta lähitulevaisuudessa vähimmäistasoa alemmaksi, on riittämättömästi näyttöä sen päätelemiseksi, että vähennys olisi pysyvä. Lisäksi vaikka tuotannossa ja viennissä yleisesti todella tapahtuisi pysyvä lasku, siitä ei voitaisi päätellä, että vienti yhteisöönkin vähentyisi pysyvästi, koska yhteisöön viennin osuus on ainoastaan noin 11 prosenttia tuotannosta, jolloin pienikin muutos toimituksissa esimerkiksi Japanin markkinoille saattaisi aiheuttaa merkittävän kasvun viennissä yhteisöön. Tämänkaltaisia tilanteita voidaan tarkastella ainoastaan pitemmän ajan kuluessa. Tästä syystä tämä väite hylätään.

3. Polkumyyntilaskelmat

- (27) Kun joitakin väitteitä on hyväksytty ja laskelmia korjattu, lopullisesti määritetyt polkumyyntimarginaalit ilmaistuina prosentteina cif-nettohinnasta yhteisön rajalla ovat seuraavat:

Norja, koko maata koskeva	24, 8 %
Färsearet:	
P/F PRG Export (P/F Lunan tuottamien tavaroiden osalta)	54,5 %
P/F Vestsalmon (P/F Vestlaxin tuottamien tavaroiden osalta)	30,0 %
Yhteistyössä toimineet, otoksen ulkopuoliset yritykset	42,6 %
Kaikki muut yritykset	54,5 %

E. YHTEISÖN TUOTANNONALA

- (28) Norjan kalastusministeriö väitti, että yhteisön tuotannonalan tuotannon osuus kaikesta yhteisön tuotannosta oli vähemmän kuin 25 prosenttia, joten menettely olisi päätettävä puutteellisen tuen vuoksi. Tämä väite perustui ensiksi siihen, että yhteisön tuotannonalan tuotantoa ei saisi sisällyttää isokokkoisten kirjolohien tuotantoa

kytkösmarkkinoita varten, kuten jäljempänä 41 kappaleessa selitetään, ja toiseksi siihen, että Euroopan vesiviljelytuottajien liiton (FEAP) toimittamat koko yhteisön tuotantoluvut vuosilta 2001 ja 2002 eivät ole luotettavia, koska tuotantotietojen keräämiseen FEAP:n jäseniltä ei ole yhtä yhteistä menetelmää.

(29) Ensimmäisestä näkökohdasta olisi huomautettava, että riippumatta siitä, millä tavalla kytkösmarkkinoiden olemassaolo voitaisiin asianmukaisesti ottaa huomioon vahinkoa määritettäessä, tutkimuksen on joka tapauksessa jäljempänä 41, 42 ja 43 kappaleessa selitetyistä syistä katettava koko markkinat eli vapailla markkinoilla myytäväksi tarkoitettu tuotanto ja käyttö kytkösmarkkinoilla. Myös menettelyn tuki olisi tämän vuoksi määritettävä koko markkinoiden osalta, ja tämän vuoksi tähän liittyvä väite hylätään.

(30) Toiseen väitteeseen liittyen on totta, että FEAP:n alustavassa vaiheessa toimittamissa tilastotiedoissa oli joitakin vahvistamattomia lukuja, mutta tiedot eivät perustuneet yksinomaan näihin lukuihin. FEAP kerää yhteen jäsentensä, kansallisten järjestöjen ja/tai kansallisten tutkimuslaitosten toimittamat tuotantotiedot. Nämä tiedot tarkistetaan ja toimitetaan FEAP:lle sen kokousten yhteydessä kahdesti vuodessa. Edellistä vuotta koskevat tuotantoluvut tarkistetaan ja hyväksytään. Lokakuussa 2003 järjestetyn FEAP:n yleiskokouksen ja sitä seuranneen FEAP:n tiloihin tehdyn tarkastuskäynnin jälkeen tuotantolukuja tarkistettiin. FEAP on ainoa yhteisön tason tietolähde yhteisön koko tuotannosta. Kyseisten lukujen luotettavuuden osalta olisi huomattava, että FEAP tarvittaessa mukauttaa tuotantolukuja vähentääkseen jäsentensä ja/tai kansallisten tutkimuslaitosten käyttämien menetelmien ristiriitaisuuksia ja julkaistakseen yhteistiedot. Tämän perusteella ja ottaen huomioon yhteisön tuotannonalan tuotantoa koskevat luvut, joita tarkistettiin jäljempänä 44 kappaleessa selitetyllä tavalla, vahvistettiin, että yhteisön tuotannonalan osuus on yli 25 prosenttia tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannosta yhteisössä, joten Norjan kalastusministeriön väite hylättiin.

(31) Färsaarten vientiä harjoittavat tuottajat ja Färsaarten kalanviljelijöiden järjestö väittivät, että valituksen tekijä on katsottava alueelliseksi tuotannonalaksi, koska lähes koko sen tuotanto myydään Suomen markkinoilla ja yhteisön sisäinen kauppa Suomen kanssa on vähäistä, jolloin perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa asetetut edellytykset eristyneen markkina-alueen toteamiseksi täyttyvät. Vaikka suomalaiset tuottajat ovatkin myyneet suuren osan isokokoisten kirjolohien tuotannostaan tutkimusajanjakson aikana Suomen markkinoilla, muiden yhteisön tuottajien osuus kyseisillä markkinoilla oli suurempi kuin 12 prosenttia. Tätä osuutta

pidetään merkittävänä etenkin kun otetaan huomioon, että tarkasteltavana olevan tuotteen markkinat perustuvat kilpailuun, ne ovat avoimet ja alttiit hintavaihteluille. Suomen markkinoita ei tästä syystä voida pitää eristyneinä. Norjasta ja Färsaarilta polkumyynnillä tapahtuva tuonti ei myöskään keskity Suomen markkinoille ja aiheuta vahinkoa pelkästään suomalaisille tuottajille. Perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohdassa vahvistetut edellytykset tapauksen katsomiseksi alueelliseksi eivät siis täyty, ja väite hylätään.

F. VAHINKO

1. Todettavissa oleva yhteisön kulutus

(32) Jäljempänä 44 kappaleessa kuvatulla tavalla tarkistettujen yhteisön tuotantoa koskevien lukujen johdosta väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 67, 74 ja 84 kappaleessa esitetyt lukuja yhteisön kulutuksesta sekä yhteisön tuotannonalan ja Norjasta ja Färsaarilta tapahtuvan tuonnin markkinaosuuksista on tarkistettu vastaavasti lopullista määritystä varten, ja luvut ovat seuraavat:

Todettavissa oleva kulutus yhteisössä

	1999	2000	2001	Tutkimusajanjakso
Tonnia	43 831	49 970	54 250	55 565
<i>Indeksi</i> 1999 = 100	100	114	124	127

(33) Edellä esitetyn perusteella isokokoisten kirjolohien todettavissa oleva kulutus yhteisön markkinoilla on lisäantynyt hieman väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa ilmoitettuihin lukuihin verrattuna.

(34) Yksi osapuoli väitti, että Eurostatin tutkimusajanjakson aikana käyttämät CN-koodit kattoivat myös annoskoisen kirjolohen, joka ei kuulu tässä menettelyssä tarkasteltavana oleviin tuotteisiin, joten isokokoisten kirjolohien todettavissa olevaa yhteisön kulutusta laskettaessa käytetyt vienti- ja tuontiluvut ovat epätarkkoja.

(35) Kulutuksen laskemiseen käytetyssä menetelmässä otettiin tämä seikka huomioon ja siinä tehtiin tarvittavat mukautukset väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 65 kappaleessa yksityiskohtaisesti kuvatulla tavalla.

(36) Koska muita tietoja ei ole toimitettu ja yhteisön kulutusta koskevat tarkistettavat luvut on otettu huomioon, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 65 kappaleessa selostettu menetelmä vahvistetaan.

2. Tarkasteltavana olevan tuonnin markkinaisuus

- (37) Edellä kuvatulla tavalla tarkistettujen yhteisön kulutusta koskevien lukujen johdosta Norjasta ja Färsearilta tapahtuvan tuonnin markkinaosuuksia koskevia lukuja on tarkistettu lopullista määritystä varten, ja luvut ovat seuraavat:

	1999	2000	2001	Tutkimusajanjakso
Markkinaosuus	3,8 %	3,5 %	11,0 %	16,7 %

- (38) Luvut osoittavat samanlaisen voimakkaan kasvun Norjasta ja Färsearilta polkumyynnillä tapahtuvassa tuonnissa kuin se, joka todettiin väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 74 kappaleessa. Tuonnin markkinaosuus kasvoi noin 13 prosenttiyksikköä tarkastelujakson aikana, ja sillä katettiin suurin osa yhteisön markkinoilla samaan aikaan tapahtuneesta kulutuksen kasvusta.

3. Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutus hintoihin yhteisön markkinoilla

- (39) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen tehdyissä uusissa hinnan alittavuutta koskeneissa laskelmissa, jotka oli tehtävä joidenkin liiketoimien virheellisen kirjaamisen ja Färsearille myönnetyn tullittoman kiintiön huomioon ottamiseksi tehtyjen korjausten vuoksi (ks. jäljempänä 92 ja 93 kappale), kävi ilmi, että Norjasta ja Färsearilta peräisin olevat tarkasteltavana olevat tuotteet myytiin yhteisössä hinnoilla, jotka alittavat yhteisön tuotannonalan hinnat niistä prosentteina ilmaistuina seuraavasti: Norja keskimäärin 7,3 prosentilla ja Färsearet 21,8—28,4 prosentilla.
- (40) Kaikkien tarkistettujen lukujen analysointi ei muuttanut väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 76 ja 77 kappaleessa selostettua menetelmää, joka siis vahvistetaan.

4. Yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne

i) Alustavat huomautukset

- (41) Tutkimuksessa havaittiin, että kaksi otokseen valittua yhteistyössä toiminutta yhteisön tuotannonalan tuottajaa käytti samankaltaista tuotetta muiden tuotteiden jatkojalostukseen, pääasiassa savustetun ja jauhetun kirjolohen tuotantoon. Tällaiset sisäiset kytkössiirrot, joita integroitunut tuottaja käyttää jalostaakseen, valmistaakseen tai kootakseen tuotteen integroidussa prosessissa, pysyvät erillään avoimista markkinoista eivätkä kilpaile suoraan tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin kanssa. Tämän tilanteen huomioon ottamiseksi ja mahdollisimman täydellisen kuvan antamiseksi yhteisön tuotannonalan tilanteesta sen kaikesta toiminnasta on hankittu tietoja, jotka on analysoitu, ja tämän jälkeen määritettiin, onko tuotanto tarkoitettu käyttöön kytkösmarkkinoilla vai vapaille markkinoille.
- (42) Analyysissä keskityttiin vapailla markkinoilla vallitsevaan tilanteeseen seuraavien talouden tunnuslukujen osalta: myynnin määrä, myyntihinnat, kannattavuus, sijoitetun pääoman tuotto ja kassavirta. Jos se oli mahdollista ja perusteltua, näitä päätelmiä verrattiin kytkösmarkkinoilta saatuihin tietoihin. Koska käytettiin otantaa, näitä tunnuslukuja tarkasteltiin otokseen valituilta yrityksiltä saatujen tietojen perusteella. Olisi huomattava, että muiden yhteisön tuotannonalaan kuuluvien mutta otokseen kuulumattomien yritysten osalta ei ollut merkkejä jatkojalostuksesta.
- (43) Muiden talouden tunnuslukujen osalta todettiin tutkimuksen perusteella, että niitä voitaisiin tutkia järkevästi ainoastaan ottamalla huomioon koko toiminta. Tuotanto (sekä kytkösmarkkinoita että vapaita markkinoita varten), kapasiteetti, kapasiteetin käyttöaste, markkinaosuus, investoinnit, työllisyys, tuottavuus, palkat ja pääoman saanti riippuvat koko toiminnasta riippumatta siitä, on tuotanto suunnattu kytkösmarkkinoille vai myydäänkö se vapailla markkinoilla.

ii) *Tuotantokapasiteetti, tuotanto ja kapasiteetin käyttöaste*

- (44) Jäljempänä olevassa taulukossa olevat tekijät on tutkittu uudelleen väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen. Tietyt kolmea yhteistyössä toiminutta yhteisön tuottajaa koskevat tiedot voitiin nyt ottaa huomioon sillä seurauksella, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 81 kappaleessa mainitut luvut todettiin hiukan todellista alemmiksi. Niitä on sen vuoksi mukautettu lopullista määritystä varten ja ne esitetään seuraavassa:

Tuotantokapasiteetti, tuotanto ja kapasiteetin käyttöaste

	1999	2000	2001	Tutkimusajanjakso
Tuotantokapasiteetti (tonnia) kokonaisen kalan vastinarvona ilmaistuna	15 645	15 630	15 665	15 684
<i>Indeksi 1999 = 100</i>	100	100	100	100
Tuotanto (tonnia) kokonaisen kalan vastinarvona ilmaistuna	11 348	12 739	11 605	12 080
<i>Indeksi 1999 = 100</i>	100	112	102	106
Tuotanto/kapasiteetin käyttöaste	73 %	82 %	74 %	77 %

- (45) Kaikkien tarkistettujen lukujen analysointi ei muuttanut väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 81 kappaleessa tehtyjä päätelmiä, jotka siis vahvistetaan.

iii) *Varastot*

- (46) Tutkimuksessa todettiin, että yksi otokseen kuulumaton, yhteistyössä toiminut yhteisön tuottaja oli jäädyttänyt suuren osan tuottamistaan kaloista vuosina 2000 ja 2001, ja ne myytiin vuonna 2001 ja tutkimusajanjakson aikana. Minkään muun tuottajan ei kuitenkaan todettu jäädyttäneet tuotteitaan, ja tästä syystä väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 82 kappaleessa tehdyt päätelmät vahvistetaan.

iv) *Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus*

- (47) Edellä 32 kappaleessa kuvatulla tavalla tarkistettujen yhteisön kulutusta ja yhteisön tuotannonalan tuotantoa koskevien lukujen perusteella voidaan todeta, että yhteisön tuotannonalan markkinaosuus oli tarkastelujakson aikana seuraava:

Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus

	1999	2000	2001	Tutkimusajanjakso
Markkinaosuus	25,9 %	25,5 %	21,4 %	21,7 %

- (48) Tämä osoittaa, että yhteisön tuotannonalan markkinaosuus pieneni neljä prosenttiyksikköä tarkastelujaksona. Koska yhteisön kulutuksen voimakas eli 27 prosentin kasvu tarkastelujakson aikana ei muuttanut voimakkaasti kasvaneen tarkasteltavana olevan tuonnin kehityssuuntausta, se johti yhteisön tuotannonalan markkinaosuuden huomattavaan pienenemiseen, sillä tämä menetti markkinaosuuttaan samaan aikaan enemmän kuin neljä prosenttiyksikköä. Näin ollen väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 84 kappaleen päätelmät vahvistetaan. Olisi kuitenkin huomattava, että yhteisön tuotannonalan markkinaosuus pieneni vasta vuonna 2001, kun tarkasteltavana oleva tuonti lisääntyi voimakkaasti.

v) Työllisyys, tuottavuus, palkat ja pääoman saanti

- (49) Samoista syistä, jotka kuvataan edellä johdanto-osan 44 kappaleessa, työllisyyttä ja tuottavuutta koskevia lukuja tarkistettiin seuraavasti:

Työllisyys, tuottavuus

	1999	2000	2001	Tutkimusajanjakso
Henkilöstön määrä	194	179	182	173
<i>Indeksi 1999 = 100</i>	100	92	94	89
Tuottavuus: tuotanto/työntekijä	100	122	109	119

Lähde: Yhteisön tuotannonalan vastaukset kyselylomakkeeseen.

- (50) Kaikkien tarkistettujen lukujen analysointi ei muuttanut väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 86 kappaleessa tehtyjä päätelmiä, jotka siis vahvistetaan.
- (51) Pääoman saantiin liittyen vahvistetaan, että yhteisön tuotannonalalla ei ollut erityisiä vaikeuksia, koska sen oli mahdollista investoida uusiin laitteisiin, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 91 kappaleessa selitetään. Pääoman saantia tarkasteltaessa olisi kuitenkin otettava huomioon yhteisön tuotannonalan pyrkimykset lisätä tuottavuuttaan selviytyäkseen matalien markkinahintojen aiheuttamasta kilpailun lisääntymisestä.
- (52) Koska muita palkkoja koskevia tietoja ei esitetty, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 87 kappaleessa esitetyt päätelmät voidaan vahvistaa.

vi) Myynti

- (53) Myynnin määrän osalta olisi ensinnäkin muistettava, että kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 65, 66 ja 82 kappaleessa on selitetty, tuotantolukujen katsottiin olevan yhtä suuret kuin tarkasteltavana olevan tuotteen myynnin kytkösmarkkinoilla ja vapailla markkinoilla lukuun ottamatta yhden yrityksen myyntiä, kuten edellä 46 kappaleessa on selitetty. Yhteisön tuotannonalan vapailla markkinoilla myymän samankaltaisen tuotteen myyntimäärät ja tuotantomäärät, joita kaksi otokseen valittua yritystä käyttivät samankaltaisen tuotteen jatkojalostukseen (käyttö kytkösmarkkinoilla), ovat seuraavat:

	1999	2000	2001	Tutkimusajanjakso
Myynti vapailla markkinoilla (tonnia) kokonaisen kalan vastinarvona ilmaistuna	10 274	8 114	10 727	11 326
<i>Indeksi 1999 = 100</i>	100	79	104	110
Käyttö kytkösmarkkinoilla (tonnia) kokonaisen kalan vastinarvona ilmaistuna	872	2 053	1 559	2 795
<i>Indeksi 1999 = 100</i>	100	235	179	320

Lähde: Otokseen valittujen yhteisön tuotannonalan tuottajien vastaukset kyselylomakkeeseen.

- (54) Nämä luvut osoittavat, että myynti vapailla markkinoilla kasvoi 10 prosenttiyksikköä tarkastelujakson aikana ja että käyttö kytkösmarkkinoilla kasvoi kolminkertaiseksi. Olisi kuitenkin huomattava, että kytkösmarkkinoilla käytön suuri kasvu johtuu pääasiassa siitä, että toinen kahdesta integroituneesta tuottajasta käytännössä aloitti jatkojalostustoimintansa vasta vuonna 2000. Joka tapauksessa tämä kehitys osoittaa, että yhteisön tuotannonala ei kyennyt hyötymään kulutuksen kasvusta (+ 27 prosenttia tarkastelujakson aikana), vaan sen oli pakko lisätä samankaltaisen tuotteen käyttöään.

vii) *Kannattavuus*

- (55) Otokseen valittujen, yhteistyössä toimineiden yhteisön tuottajien toimittamien tietojen tarkastelussa kyseisten yritysten nettomyynnin kannattavuutta vapailla markkinoilla tarkistettiin lopullista määrittystä varten seuraavasti:

	1999	2000	2001	Tutkimusajanjakso
Vapailla markkinoilla tapahtuneen myynnin kannattavuus	8,6 %	13,3 %	10,4 %	0,5 %
	100	155	122	5

Lähde: Otokseen valittujen yhteisön tuotannonalan tuottajien vastaukset kyselylomakkeeseen.

- (56) Luvut osoittavat, että vaikka vapailla markkinoilla tapahtuneen myynnin kannattavuus oli suhteellisen korkea ajanjaksolla 1999—2001, se heikkeni tutkimusajanjaksolla huomattavasti, käytännöllisesti katsoen kannattavuusrajalle, markkinoilla vallinneiden alhaisten hintojen vuoksi. Kannattavuutta, johon olisi sisältynyt käyttö kytkösmarkkinoilla, ei voitu määrittää, koska samankaltaisen tuotteen kytkössiirrot olivat integroituneiden tuottajien sisäisiä siirtoja, joista ei laadittu laskuja. Ei ole kuitenkaan syytä uskoa, että näiden kytkössiirtojen kannattavuus kyseisissä kahdessa yrityksessä ei olisi noudattanut samaa suuntausta kuin myynti vapailla markkinoilla.

viii) *Sijoitetun pääoman tuotto ja kassavirta*

- (57) Tarkistettu otokseen valitun yhteisön tuotannonalan sijoitetun pääoman tuotto oli tarkastelujakson aikana seuraava:

	1999	2000	2001	Tutkimusajanjakso
Sijoitetun pääoman tuotto	43,7 %	57,2 %	58,3 %	2,3 %

Lähde: Otokseen valittujen yhteisön tuotannonalan tuottajien vastaukset kyselylomakkeeseen.

- (58) Luvut ovat samansuuntaisia kuin väliaikaisesti pääteltiin, joten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 92 kappaleessa tehdyt päätelmät vahvistetaan. Kytkössiirtoja koskevaa sijoitetun pääoman tuottoa ei voitu arvioida syistä, jotka on selostettu kannattavuuden kohdalla. Koska kytkössiirtoja tekevät integroituneet tuottajat, jotka käyttävät samoja tuotantolaitoksia ja tekevät samat investoinnit, sijoitetun pääoman tuoton pääteltiin kuitenkin noudattavan samaa suuntausta kuin vapailla markkinoilla tapahtuvan myynnin osalta.

- (59) Otokseen valittujen yhteisön tuotannonalan tuottajien liiketoiminnan kassavirta oli ylijäämäinen tarkastelujaksolla. Se kuitenkin heikkeni voimakkaasti tutkimusajanjaksolla:

	1999	2000	2001	Tutkimusajanjakso
Kassavirta tuhansina euroina ilman kytkösmarkkinoita	1 522	1 757	1 713	398
<i>Indeksi 1999 = 100</i>	100	115	113	26
Kassavirta ilmaistuna prosentteina liikevaihdosta	12 %	18 %	13 %	4 %

Lähde: Otokseen valittujen yhteisön tuotannonalan tuottajien vastaukset kyselylomakkeeseen.

ix) *Asianomaisilta osapuolilta saatuja huomautuksia*

- (60) Yksi osapuoli väitti, että yhteisön tuotannonalalle ei aiheutunut merkittävää vahinkoa tutkimusajanjaksona, koska tulosindikaattorit, kuten tuotanto, tuotantokapasiteetti, tuottavuus ja keskimääräinen työntekijäkohtainen palkka kasvoivat tuona aikana. Lisäksi tuotannonala toimi kannattavasti, sai investoinneista tuottoa ja sen kassavirta oli ylijäämäinen. Tuotannon kasvusta olisi huomautettava, että isokokoisien kirjolohen tuotannossa kaloja kasvatetaan 2,5—3 vuotta, ennen kuin ne voidaan nostaa teurastettaviksi ja myydä markkinoilla. Tuotannon kasvu tutkimusajanjakson aikana johtuikin kalanviljelijöiden vuosina 1999 ja 2000 kyseisten vuosien markkinaolosuhteiden, joihin polkumyynnillä tapahtuva tuonti ei vaikuttanut, perusteella tekemistä päätöksistä sen suhteen, minkälaisia määriä pikkukaloja laskettiin veteen. Tuottavuuden kasvu johtui pääasiassa uusiin laitteisiin investoinnista, joka on osoitus yhteisön tuotannonalan pyrkimyksistä sopeutua mataliin markkinahintoihin, ja toiseksi työpaikkojen vähenemisestä, joka osoittaakin tuotannonalan vakavan tilanteen. Kannattavuus ja kassavirta laskivat jyrkästi tutkimusajanjakson aikana johtuen markkinoiden matalista hinnoista ja yhteisön tuotannonalan vaikeasta taloudellisesta tilanteesta.
- (61) Lisäksi väitettiin, että yhteisön tuotannonalan tuotantoa ei onnistuttu kasvattamaan kasvaneen kysynnän mukaisesti yhteisössä noudatetusta lupakäytännöstä johtuen. Olisi huomattava, että ympäristöluvut vaikuttavat tuotantokapasiteettiin, joka pysyi tarkastelujakson aikana vakaana, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 81 kappaleessa on kuvattu. Tuotantokapasiteetti ei kuitenkaan ollut kokonaan käytössä, joten kasvaneen kysynnän tyydyttämiseen oltaisiin voitu käyttää käyttämätöntä kapasiteettia. Näin ollen väite hylättiin.
- (62) Lisäksi väitettiin, että useat norjalaiset viejät myyvät myös 1,2 kilogrammaa pienempiä kirjolohtia, joista saadaan alempi hinta, mikä vaikuttaa vahingon arviointiin. Tässä yhteydessä olisi huomattava, että tutkittujen otokseen valittujen yritysten, joiden osuus Norjan viennistä tutkimusajanjakson aikana oli noin 40 prosenttia, ei havaittu lainkaan myyneen kyseisenlaista kirjolohtia. Tästä syystä voidaan olettaa, että jos tällaista myyntiä esiintyi, sen määrä on ollut hyvin vähäistä, jolloin sen vaikutus analyysiin on myös hyvin vähäinen. Tämän vuoksi väite hylättiin.
- (63) Koska muita tietoja ei ole toimitettu ja kaikki talouden tunnuslukuja koskevat tarkistetut luvut on otettu huomioon, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 80—98 kappaleessa tehdyt päätelmät vahvistetaan.

5. Vahinkoa koskeva päätelmä

- (64) Käyttö kytkösmarkkinoilla rajoittui kahteen otokseen valittuun yhteisön tuottajaan eikä muiden yhteisön tuotannonalaan kuuluvien tuottajien osalta ollut viitteitä samankaltaisen tuotteen jatkojalostuksesta. Lisäksi kun otetaan huomioon yhteisön tuotannonalan vuosina 1999—2001 tuottama voitto, on epätodennäköistä, että käytöllä kytkösmarkkinoilla voisi olla merkittävää vaikutusta yhteisön tuotannonalan taloudelliseen tilanteeseen. Tästä syystä edeltävässä analyysissä yhteisön tuotannonalan tilanteesta tehtyjen päätelmien ei katsota muuttuvan kytkösmarkkinoilla käytöstä johtuen.
- (65) Tarkastelujakson aikana Norjasta ja Färsearilta matalaan hintaan tapahtuvan tuonnin määrä kasvoi huomattavasti. Sen markkinaosuus kasvoi 3,8 prosentista 16,7 prosenttiin. Merkillepantavaa on, että tuonti Norjasta ja Färsearilta lisääntyi ja myyntihinnat laskivat erityisen voimakkaasti vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Tuonnin määrä 4—6-kertaistui kyseiseen aikaan ja tuontihinnat laskivat 34 prosenttia alittaen yhteisön tuotannonalan myyntihinnat (jotka olivat kannattavuuden rajalla) 7,3—28,4 prosentilla tutkimusajanjakson aikana. Lisäksi samassa yhteydessä olisi tarkasteltava yhteisön tuotannonalan kannattavuuden kehitystä, joka laski ensimmäisen kerran vuonna 2001 ja sen jälkeen jyrkästi nollassa tutkimusajanjakson aikana.
- (66) Sen väitteen osalta, että jotkut yksityiskohtaisesti esitetyistä vahingon osoittimista kehittyivät positiivisesti tarkastelujakson aikana eivätkä siis osoittaneet vahinkoa tapahtuneen, olisi ensiksikin huomattava, että perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaan mikään kyseisessä artikkelissa luetelluista taloudellisista tekijöistä tai seikoista ei välttämättä ole ratkaiseva yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon määrittämisessä. Vielä tärkeämpää on se, että vaikka jotkut yhteisön tuotannonalan tilannetta koskevat taloudelliset tekijät, kuten tuotanto, tuotantokapasiteetti ja sen käyttöaste, tuottavuus ja investoinnit kehittyivät positiivisesti tarkastelujakson aikana, tällä ei ollut toivottua myönteistä vaikutusta. Sen sijaan yhteisön tuotannonala kärsi markkinaosuuden pienene- misestä kysynnän ansiosta kasvavilla markkinoilla ja hintojen laskusta, jotka johtivat tutkimusajan- jakson aikana lähes tappiolliseen tilanteeseen, jossa vahingollinen kehitys itse asiassa ylitti edellä mainitun myönteisen kehityksen.
- (67) Kaikki edellä mainitut tekijät huomioon ottaen on katsottava, että yhteisön tuotannonalalle aiheutui merkittävää vahinkoa.

G. SYY-YHTEYS

- (68) Väitettiin, että Norjasta peräisin olevien isokokkoisten kirjolohien vientihinnan alittavuutta ei pitäisi katsoa merkittäväksi ja yhteisön tuotannonalalle vahinkoa aiheuttavaksi. Tässä yhteydessä on ensin- näkin huomattava, että todettu hinnan alittavuus on merkittävä ottaen huomioon tarkasteltavana olevan tuotteen erityispiirteet: isokokoinen kirjolohi on hintavaihteluille altis hyödyke. Lisäksi huomautetaan, että yhteisön tuotannonala on erittäin pirstoutunut, eikä se näin ollen voi määrätä hintojaan markkinoilla. Nämä tekijät yhdessä selittävät sen vahingollisen vaikutuksen, joka todetulla hinnan alittavuudella oli yhteisön tuotannonalaan.
- (69) Edelleen väitettiin, että tutkimusajanjakso sattui samaan aikaan, kun kirjolohen tarjonta ja kysyntä eivät tilapäisesti ja suhdannesyistä kohdanneet maailmanmarkkinoilla. Koska investointipäätökset tehdään kahdesta kolmeen vuotta ennen tuotteen markkinoille saattamista, hintojen vakauden voidaan ajoittain olettaa järkkyvän. Tarjonnan tilapäinen riittämättömyys johtaa hintojen nousuun vaikutuksen ollessa päinvastainen, jos kysyntä ei pysy tuotannon tahdissa.

- (70) Tässä yhteydessä on aiheellista huomauttaa, että jos yhteisön markkinoilla oli tarkastelujaksolla ylikysyntää, joka johti tarjonnan riittämättömyyteen, tavanomaisessa tilanteessa hinnat nousisivat kuluttajien voimakkaan kysynnän johdosta. Sen sijaan vuonna 2001 ja tutkimusajanjaksolla hinnat laskivat voimakkaasti, mikä muiden uskottavien selitysten puuttuessa on katsottava Norjasta ja Färsaarilta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttamaksi.
- (71) Edelleen väitettiin, että isokokoinen kirjolohi on hyödyke, jonka maailmanmarkkinahinta määräytyy Japanin hallitsevilla markkinoilla, ja että yhteisön hinnat noudattivat näitä hintoja, jotka laskivat voimakkaasti kyseisellä ajanjaksolla. Tältä osin todettakoon, että Norjan kala- ja äyriäisliiton toimittamien, jäädytetystä norjalaisesta kirjolohesta Japanissa vuosina 1997—2003 maksettujen tukkuhintojen koskevien tietojen perusteella hinnat Japanin markkinoilla laskivat koko tarkastelujakson ajan (valuuttakurssien vaihtelut on tässä otettu huomioon). Tutkimuksen päätelmät eivät kuitenkaan vahvistaneet väitettä, jonka mukaan isokokoinen kirjolohen maailmanmarkkinahinnat määräytyvät Japanin markkinoilla. Vaikka pitääkin paikkansa, että Japanin markkinoiden tapaan myös yhteisön hinnat laskivat jyrkästi tutkimusajanjaksolla, ne pysyivät kuitenkin kohtuullisella tasolla vuonna 1999 ja jopa nousivat vuonna 2000, toisin kuin Japanissa. Samaan aikaan tuonti Norjasta ja Färsaarilta noudatti yhteisön hintakehitystä, vaikka tuonnin määrä pysyi alhaisena. Vasta vuonna 2001, jolloin hinnat Japanin markkinoilla laskivat erittäin alhaisiksi, Norjasta ja Färsaarilta polkumyynnillä yhteisöön tapahtuvan tuonnin määrä lisääntyi voimakkaasti eli kolminkertaistui vuoden 2000 määrään nähden. Tämä tuonnin kasvu on välitöntä seurausta siitä, että osa Norjan ja Färsaarten ylituotannosta, joka oli seurausta Japaniin suuntautuneen viennin romahduksesta, myytiin yhteisön markkinoilla. Edellä esitetyn perusteella väite hylätään.
- (72) Koska syy-yhteydestä ei esitetty muita uusia tietoja, vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 109—120 kappaleessa esitetyt päätelmät.

H. YHTEISÖN ETU

- (73) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen eräät kalanjalostusteollisuuden järjestöt esittivät toimenpiteitä vastustavia huomautuksia. Tämän vuoksi niille toimitettiin kyselylomake ja niitä pyydettiin toimittamaan vastaukset, joiden perusteella arvioitiin polkumyynnitoimenpiteistä kyseisille osapuolille väitteiden mukaan aiheutuvia taloudellisia vaikutuksia. Yksi osapuoli vastasi ja toimitti seitsemää jäsenyritystään koskevat tiedot. Asianomaisten seitsemän yrityksen tiedot yhdistettiin ja niiden perusteella pääteltiin, että polkumyynnitoimenpiteiden taloudelliset vaikutukset kalanjalostusyrityksiin olisivat vähäpätöisiä. Näin ollen väite hylättiin.
- (74) Yksi osapuoli väitti, että tarkasteltavana oleva norjalainen tuote on muita korkealaatuisempi ja että lopullisten toimenpiteiden käyttöönotto vähentäisi norjalaisen korkealaatuisen kirjolohen tarjontaa. Tämä vaikuttaisi haitallisesti sekä asianomaisiin tuojiin että kuluttajiin, koska norjalaisen tarjonnan vähentyessä hinnat todennäköisesti nousisivat. Väitteen mukaan vähentyneen norjalaisen tarjonnan vaikutukset tuntuvat todennäköisesti voimakkaimpina kesällä ja alkusyksystä, jolloin suomalaisen tuotannonalan tarjonta on vähäistä. Lisäksi väitettiin, että polkumyynnitoimenpiteiden käyttöönotto johtaisi pysyvään Norjan vientimyyntiin suuntautumiseen yhteisöstä muille markkinoille, mikä puolestaan olisi vastoin yhteisön tuojien ja kuluttajien etuja.

- (75) Laatuerojen osalta huomautettakoon, että ne otettiin huomioon tarkasteltavana olevan tuotteen eri tyypeissä polkumyyntilaskelmia tehtäessä ja vahinkoa arvioitaessa. Norjalaisen tarjonnan vähäisyydestä johtuvan yhteisön hintojen nousun osalta on korostettava sitä, että polkumyyntitullien tarkoituksena on palauttaa tasapuoliset toimintaedellytykset, ei niinkään estää tuontia yhteisön markkinoille. Erityisesti kesäaikaan vähenevästä tarjonnasta johtuvista toimenpiteiden vaikutuksista suomalaisilla markkinoilla on aiheellista huomauttaa, että Suomen markkinoita ei pidetä erillisinä markkinoina perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti. Tästä syystä tarjonnan ja kysynnän edellytykset määräytyvät koko yhteisön markkinoilla, joilla norjalainen tuonti kilpailee yhteisön tuottajien tuotannon kanssa. Norjalaisten vientiä harjoittavien tuottajien mahdollisuutta viedä kesäaikaan, jolloin tarjonta Suomen markkinoilla on vähäistä, on pidettävä suhteellisenä etuna. Jos tällainen etu on olemassa, polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotto ei vaikuta siihen, joten norjalaiset vientiä harjoittavat tuottajat hyötyvät siitä jatkossakin.
- (76) Samainen osapuoli väitti, että väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen isokokaisen kirjolohien vienti Norjasta yhteisöön on laskenut yli 60 prosenttia verrattuna samaan ajankohtaan vuonna 2002. Tämä tarjonnan lasku näyttäisi jatkossa kasvavan entisestään ottaen huomioon isokokaisen kirjolohien tuotannon laskusuuntauksen Norjassa, mikä koituu tuojien, jalostusteollisuuden ja kuluttajien haitaksi yhteisössä.
- (77) Tässä yhteydessä huomautetaan, että polkumyyntitoimenpiteiden tavoitteena on tasapuolisten toimintaedellytysten palauttaminen, ei yhteisön markkinoille pääsyn estäminen. Onkin huomattava, että tuonti jatkui vuosien 1999 ja 2000 tasolla vuoteen 2001 asti, jolloin polkumyynnillä tapahtunut tuonti lisääntyi voimakkaasti. Norjan tuotannon laskusta ei esitetty sellaista perusteltua näyttöä, jonka mukaan tilanne olisi muuttunut pysyvästi. Lisäksi on mahdollista, ettei tällainen tuotannon lasku tosiasiallisesti vaikuttaisi yhteisön markkinoihin, jos toimitusedellytykset ovat vientiajankohdasta muilla vientimarkkinoilla vieläkin epäsuotuisammat kuin yhteisössä. Tämän perusteella väite hylättiin.
- (78) Useat kalanjalostusteollisuuden järjestöt väittivät, että eri markkinasegmentteihin (kokonainen kala, kalafileet, mäti ja savukala) ja näiden segmenttien erilaiseen hinnoitteluun ei kiinnitetty riittävästi huomiota. Lisäksi väitettiin, että Norjassa suolaissa vedessä viljeltävällä isokokaisella kirjolohella on erityinen markkina-asema ja että rajoittamalla tämän erityistä alkuperää olevan tuotteen markkinoille pääsyä ottamalla käyttöön korkea tulli ei edistetä vapaata kilpailua.
- (79) Ensinnäkin huomautetaan, että savustettu kala ja mäti eivät kuulu tämän tutkimuksen alaan. Polkumyyntilaskelmia tehtäessä ja vahinkoa arvioitaessa kokonaista kalaa ja kalafileitä kohdeltiin tarkasteltavana olevan tuotteen eri tyyppinä. Näin ollen eri markkinasegmenttien erilainen hinnoittelu on otettu huomioon. Tuotteen erityisen alkuperän osalta tutkimuksessa todettiin, että Norjasta ja Färsearilta viedyt tuotteet ja yhteisön tuottajien myymät tuotteet ovat kaikilta olennaisilta fyysisiltä ominaisuuksiltaan ja käyttötarkoituksiltaan samankaltaisia.
- (80) Lisäksi väitettiin, että siinä missä enimmäkseen suomalaista tuotantoa olevaa edullista isokokaista kirjolohta on myyty kuluttajille pääasiassa kokonaisuutena tai fileinä, kalanjalostajat eivät käytä sitä paljonkaan. Tätä väitettä ei perusteltu. Yhteistyössä toimineilta suomalaistuottajilta saatujen tietojen perusteella todettiin toisaalta, että niiden tuotantoa oli myyty myös jalostajille ja että osa niistä jalosti tarkasteltavana olevan tuotteen itse ennen tuotteen markkinoille saattamista. Lisäksi Norjasta ja Färsearilta peräisin olevalle tuonnille määritetty merkittävä hinnan alittavuus viittaa siihen, että jalostajat ovat olleet kiinnostuneita Norjasta ja Färsearilta peräisin olevasta halpatuonnista juuri sen alhaisen hinnan takia. Tämän vuoksi väite hylättiin.

- (81) Edelleen väitettiin, että tutkimusajanjakson jälkeen hinnat yhteisön markkinoilla nousivat, mikä päätti kirjolohen markkinoilla vallinneen edullisen hinnan jakson, ja että on erittäin todennäköistä, että hinnat pysyvät lyhyellä/keskipitkällä aikavälillä suhteellisen korkeina. Ensinnäkin huomautetaan, että yhteisön vakiintuneen käytännön mukaisesti tutkimusajanjakson jälkeiset tapahtumat voidaan ottaa huomioon vain, jos ne ovat ilmeisiä, kiistattomia ja pysyviä. Tällaiselle hintakehitykselle ei esitetty perusteluita eikä mitään näyttöä todennäköisyydestä, jonka mukaan kehitys olisi luonteeltaan pysyvää. Vaikka hintojen todettiin nouseen tutkimusajanjakson jälkeen, kyseinen tosiasia ei käy näytöstä tulevien hintojen osalta, jotka määräytyvät tarjonnan ja kysynnän suhteen perusteella. Tässä yhteydessä on syytä huomauttaa, että tarjontaa on mahdollista ennustaa, kun taas kysynnän ennakoiminen on erittäin vaikeaa, koska markkinoilla on monia toisiinsa vaikuttavia tekijöitä, jotka saattavat aiheuttaa hintavaihteluita. Oli miten oli, näiden kahden tekijän arvioimiseksi ei kuitenkaan toimitettu tarvittavia tietoja. Tästä syystä väite hylättiin.
- (82) Lisäksi väitettiin, että tullien johdosta hinnat nousisivat, jalostajat ryhtyisivät käyttämään muita kaloja, kuten lohta, ja yhteisön kalankasvattajat kohtaisivat kirjolohen myynissään vaikeuksia. Tämän vuoksi väitettiin, että polkumyyntitoimenpiteet eivät olisi tuottajien edun mukaisia.
- (83) Hintojen nousun osalta todetaan, että polkumyyntitoimenpiteiden tarkoituksena on nimenomaan poljettujen hintojen nostaminen ja siten yhteisön tuotannonalan kärsimän vahingollisen vaikutuksen poistaminen. Laskuista ei voi jättää pois myöskään sitä mahdollisuutta, että tuotetta aletaan korvata muilla tuotteilla, kun otetaan huomioon isokokaisen kirjolohen ja lohen keskinäinen korvattavuus ja niiden välinen hintaero. Siinä missä hintojen nousu yleensä auttaa yhteisön tuotannonalaa palautumaan voitolliseksi, muut viejät, joita toimenpiteet eivät koske, samoin kuin yhteisön tuotannonala — tuotantokapasiteetin suuremman käytön ansiosta — saattavat lisätä tarjontaansa, minkä on puolestaan pysyttävä kysynnän tahdissa, jolloin kysyntä ja tarjonta asettuvat uuteen tasapainoon alemmalla hintatasolla. Tässä yhteydessä huomautetaan, että korvaaminen lohella vaikuttaa hintoihin samalla tavalla. Eli vaikka polkumyyntitullin tarkoituksena on tasapuolisten toimintaedellytysten palauttaminen, vallitsevat markkinavoimat määräävät hinnat.
- (84) Eräs kuluttajajärjestö edustava osapuoli väitti, että sen hiljaisuutta asiassa ei pitäisi tulkita kiinnosituksen puutteeksi eikä missään tapauksessa merkiksi siitä, että polkumyyntitoimenpiteiden vaikutus kuluttajiin jäisi vähäiseksi. Tästä syystä se pyysi, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 117 kappaletta muutetaan. Toimielimet ovat huomioineet väitteen. Perusteltujen tietojen puuttuessa tämä väite ei kuitenkaan vaikuta väliaikaista tullia koskevan asetuksen päätelmiin yhteisön edusta.
- (85) Suomen elintarviketeollisuusliitto esitti huomautuksia, joita ei kuitenkaan voitu ottaa lopullisia päätelmiä tehtäessä huomioon, koska se ei ollut ilmoittautunut asianomaiseksi osapuoleksi tämän menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa eikä väliaikaista tullia koskevan asetuksen 2 artiklassa asetetussa määräajassa. Sitä paitsi tutkimuksessa yhteistyössä toimineet liiton jäsenet nimenomaisesti hylkäsivät liiton esittämät väitteet.
- (86) Koska yhteisön edusta ei ole esitetty muita uusia tietoja, vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 109—120 kappaleessa esitetyt päätelmät.

I. LOPULLISET POLKUMYYNTITOIMENPITEET

- (87) Polkumyyntiä, vahinkoa, syy-yhteyttä ja yhteisön etua koskevien päätelmien perusteella katsotaan, että olisi otettava käyttöön lopulliset polkumyyntitoimenpiteet, jotta Norjasta ja Färsaarilta peräisin oleva polkumyynnillä tapahtuva tuonti ei aiheuttaisi enempää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle.

1. Vahingon korjaava taso

- (88) Lopullisesti käyttöön otettavien toimenpiteiden tason määrittämiseksi on väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 121—125 kappaleessa esitettyjen menetelmien perusteella laskettu vahingon korjaava taso.
- (89) Norjan viranomaiset väittivät, että tavanomainen 12 prosentin voittomarginaali on liian korkea. Lisäksi esitettiin, että tarkastelujakso ei edustanut tavanomaista kilpailutilannetta, koska tuotannonalan mukaan hinnat ja voittomarginaalit olivat kyseisinä vuosina poikkeuksellisen korkeita alan keskivertotilanteeseen verrattuna.
- (90) Ensiksi huomautetaan, että väitettä ei perusteltu. Toiseksi, norjalaisen kirjolohen hintojen jyrkkä lasku Japanin markkinoilla 71 kappaleessa esitetyn mukaisesti on saattanut vaikuttaa merkittävästi Norjan tuotannonalan tarkastelujaksolla tekemään voittoon. Tämä hinnanlasku ei kuitenkaan siirtynyt yhteisön markkinoille tavanomaisen kilpailutilanteen vallitessa eli ennen polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin äkillistä lisääntymistä. Tästä syystä väite, jonka mukaan tarkastelujakso ei edustanut tavanomaista kilpailutilannetta, hylättiin.
- (91) Yhteisön tuotannonalan kannattavuutta koskevien, 55 kappaleessa esitetysti tarkistettujen lukujen perusteella 10 prosentin voittomarginaali katsottiin kuitenkin sellaiseksi tasoksi, jonka yhteisön tuotannonalan voitiin olettaa saavuttavan vahingollisen polkumyynnin puuttuessa.
- (92) Eräs osapuoli väitti, että samankaltaisen tuotteen yhteisössä saatavilla olevia eri laatuja ei ollut otettu asianmukaisesti huomioon, minkä seurauksena tavoitehinnat olivat joiltain osin ristiriitaisia.
- (93) Kävikin ilmi, että osa liiketoimista oli kirjattu laadun osalta väärin joidenkin laskujen virheellisestä tulkinnasta johtuen. Tästä syystä kaikki asiaankuuluvat liiketoimet korjattiin ja hinnan alittavuuden ja vahinkomarginaalien määrittämiseksi tehtiin uudet laskelmat. Lisäksi tehtiin korjauksia Färsaarille myönnetyn tullittoman kiintiön huomioon ottamiseksi.
- (94) Edellä esitetyn perusteella uudet vahingon korjaavat marginaalit ovat seuraavat:

	Vahingon korjaava marginaali
Norja	19,9 %
Färsaaret	
P/F Vestsalmon (P/F Vestlaxin tuottamien tavaroiden osalta)	43,8 %
P/F PRG Export (P/F Lunan tuottamien tavaroiden osalta)	54,4 %
Muut yhteistyössä toimineet yritykset	49,3 %

- (95) Koska lisähuomautuksia ei ole esitetty, vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 121—125 kappaleessa kuvatut vahingon korjaavan tason määrittämiseksi käytetyt menetelmät.

2. Tullin muoto ja taso

- (96) Edellä esitetyn perusteella ja perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti Norjasta ja Färsearilta peräisin olevassa tuonnissa pitäisi ottaa käyttöön lopulliset polkumyyntitoimenpiteet. Toimenpiteet pitäisi ottaa käyttöön todettujen vahinkomarginaalien tai polkumyntimarginaalien tasoisina sen mukaan, kumpi niistä on matalampi. Ei ole mitään estettä sille, että lopulliset toimenpiteet otetaan väliaikaisten toimenpiteiden tapaan käyttöön arvoitullien muodossa.
- (97) Lopullisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen komissio tarkastelee markkinakehitystä, erityisesti yhteisön markkinoiden laajentumisen vaikutuksia, ja ehdottaa tarvittaessa muutoksia toimenpiteiden soveltamiseen.

3. Väliaikaisten tullien kantaminen

- (98) Todettujen polkumyntimarginaalien suuruuden ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon vuoksi katsotaan tarpeelliseksi kantaa lopullisesti väliaikaista tullia koskevalla asetuksella käyttöön otettujen väliaikaisten polkumyntitullien vakuutena olevat määrät lopullisesti käyttöön otettavan tullin suuruusina. Jos lopulliset tullit ovat korkeammat kuin väliaikaiset tullit, vain väliaikaisten tullien vakuutena olevat määrät kannetaan lopullisesti.
- (99) Kaikki näiden yksilöllisten polkumyntitullien soveltamiseen liittyvät pyynnot (esimerkiksi yrityksen nimenmuutoksen tai uusien tuotanto- tai myyntiyksiköiden perustamisen johdosta tehdyt pyynnot) on toimitettava viipymättä komissiolle⁽¹⁾, ja mukaan on liitettävä kaikki asian kannalta oleelliset tiedot, erityisesti sellaiset, jotka koskevat esimerkiksi kyseiseen nimenmuutokseen tai kyseisiin tuotanto- tai myyntiyksiköiden muutoksiin mahdollisesti liittyviä yrityksen tuotantotoiminnan sekä kotimarkkinamyynnin ja viennin muutoksia. Komissio muuttaa tarvittaessa tätä asetusta neuvoo-antavaa komiteaa kuultuaan saattamalla yksilöllisten tullien soveltamisalaan kuuluvien yritysten luettelon ajan tasalle.

4. Sitoumukset

- (100) Komissio hyväksyi väliaikaista tullia koskevaa asetusta muuttavalla 23 päivänä tammikuuta 2004 asetuksella (EY) N:o 117/2004 kahden färsearelaisen vientiä harjoittavan tuottajan tarjoamat sitoumukset. Syyt sitoumusten hyväksymiselle esitetään kyseisessä asetuksessa. Neuvosto myöntää, että sitoumuksilla polkumyynnin vahingollinen vaikutus saadaan poistettua. Yritykset toimittavat lisäksi komissiolle säännöllisesti yksityiskohtaisia tietoja yhteisöön suuntautuvasta viennistään, joten komissio voi valvoa tehokkaasti sitoumusten noudattamista. Näissä olosuhteissa katsotaan, että sovit-
tujen sitoumusten noudattamatta jättämisen riski on vähäinen.
- (101) Jos sitoumusta epäillään rikottavan, rikotaan tai se peruutetaan, polkumyntitulli voidaan ottaa käyttöön perusasetuksen 8 artiklan 9 ja 10 kohdan mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyntitulli tuotaessa Norjasta ja Färsearilta peräisin olevaa tuoretta, jäädytettyä tai jäädytettyä isokokoista kirjolohta (*Oncorhynchus mykiss*), joka esitetään tullille joko kokonaisena (perattuna päineen ja kiduksineen, paino yli 1,2 kg, tai perattuna päättömänä ja ilman kiduksia, paino yli 1 kg) tai yli 0,4 kg painavina fileinä ja joka tällä hetkellä luokitellaan CN-koodeihin 0302 11 20, 0303 21 20, 0304 10 15 ja 0304 20 15.

⁽¹⁾ European Commission — Directorate General for Trade — Directorate B — J-79 5/17 Rue de la Loi/Wetstraat 200 — B-1049 Bruxelles/Brussel.

2. Vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava lopullinen polkumyöntitulli on kaikkien norjalaisten yritysten tuottamien, 1 kohdassa kuvattujen tuotteiden osalta 19,9 prosenttia. Vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava lopullinen polkumyöntitulli on seuraavassa lueteltujen färsaarelaisten yritysten tuottamien, 1 kohdassa kuvattujen tuotteiden osalta seuraava:

Tuottaja	Lopullinen polkumyöntitulli (%)	Taric-lisäkoodi
P/F PRG Export ja siihen etuyhteydessä oleva tuottaja P/F Luna, FO-510 Gøta	54,4 %	A474
P/F Vestsalmon ja siihen etuyhteydessä oleva tuottaja P/F Vestlax, P.O. Box 82, FO-410 Kollafjörður	30,0 %	A475
P/F Alistødin Á Bakka, Bakkavegur FO-625 Glyvrrar	42,6 %	A476
P/F Atlantic Seafarm, FO-900 Vágur	42,6 %	A477
East Salmon, Box 177, FO-700 Klaksvík	42,6 %	A478
Funningslaks PF, Miðrás 3, FO-100 Tórshavn	42,6 %	A479
Gulin PF, Miðrás 3, FO-100 Tórshavn	42,6 %	A480
P/F Hellisvað, FO-727 Árnafjörður	42,6 %	A481
Kalbaks Laksaaling PF, Í Brekkum 1, FO-530 Fuglafjörður	42,6 %	A482
Navir, P/F, Argjabodagøta 7, FO-160 Argir	42,6 %	A483
Kaikki muut yritykset	54,4 %	A999

3. Ellei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Vapautetaan seuraavassa luetelluilla Taric-lisäkoodeilla tapahtuva tuonti 1 artiklalla käyttöön otettavasta polkumyöntitullista edellyttäen, että tuotteita tuottavat ja vievät suoraan (eli lähettävät ja laskuttavat) seuraavassa nimetyt yritykset yhteisössä tuojana toimivalle yritykselle ja että kyseinen tuonti on asetuksen (EY) N:o 1628/2003 2 artiklan 2 kohdan mukaista.

	Valmistaja	Taric-lisäkoodi
Färsaaret	P/F PRG Export ja siihen etuyhteydessä oleva tuottaja P/F Luna, FO-510 Gøta	A474
Färsaaret	P/F Vestsalmon ja siihen etuyhteydessä oleva tuottaja P/F Vestlax, P.O. Box 82, FO-410 Kollafjörður	A475

3 artikla

Kannetaan lopullisesti asetuksen (EY) N:o 1628/2003 mukaisten väliaikaisten polkumyyntitullien vakuutena olevat määrät Norjasta ja Färsaarilta peräisin olevan, 1 artiklan 1 kohdassa kuvatun tuotteen tuonnissa seuraavassa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

Lopullisen polkumyyntitullin ylittävät vakuutena olevat määrät vapautetaan. Jos lopulliset tullit ovat korkeammat kuin väliaikaiset tullit, vain väliaikaisia tulleja vastaavat vakuutena olevat määrät kannetaan lopullisesti.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 8 päivänä maaliskuuta 2004.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. AHERN

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 438/2004,**annettu 8 päivänä maaliskuuta 2004,****tempervalurautaisten putkien tiettyjen liitos- ja muiden osien tuonnista Argentiinasta riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Argentiina, annetulla asetuksella (EY) N:o 1023/2003 käyttöön otetun laajennetun polkumyynitullin suspendoinnin jatkamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ⁽¹⁾, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 14 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, joka on tehty komission kuultua neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

jatkaa uudella, enintään yhden vuoden ajanjaksolla, jos neuvosto niin päättää yksinkertaisella enemmistöllä komission ehdotuksesta.

A. MENETTELY

- (1) Neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 1784/2000 ⁽²⁾ käyttöön 34,8 prosentin suuruisen lopullisen polkumyynitullin CN-koodiin 7307 19 10 luokiteltavien Brasiliasta peräisin olevien kierteellisten tempervalurautaisten putkien liitos- ja muiden osien, jäljempänä 'tempervalurautaiset liitososat', tuonnissa.
- (2) Perusasetuksen 13 artiklan nojalla vireille pannun tutkimuksen perusteella neuvosto laajensi asetuksella (EY) N:o 1023/2003 ⁽³⁾ Brasiliasta peräisin oleviin tempervalurautaisten liitososien tuonnissa sovellettavan lopullisen polkumyynitullin, joka otettiin käyttöön asetuksella (EY) N:o 1784/2000, koskemaan myös Argentiinasta tuotavia tempervalurautaisia liitososia riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Argentiina vai ei.
- (3) Komissio suspendoi päätöksellä 2003/434/EY ⁽⁴⁾, jäljempänä 'päätos', asetuksen (EY) N:o 1023/2003 1 artiklalla laajennetun lopullisen polkumyynitullin yhdeksi kuukaudeksi 18 päivästä kesäkuuta 2003 alkaen.

B. SUSPENSION JATKAMISEN SYYT

- (4) Perusasetuksen 14 artiklan 4 kohdassa säädetään mahdollisuudesta suspendoida polkumyynitoimenpiteet yhteisön edun perusteella, jos markkinaolosuhteet ovat väliaikaisesti muuttuneet siten, ettei suspendoinnista todennäköisesti aiheudu vahinkoa. Polkumyynitoimenpiteet voidaan suspendoida komission päätöksellä yhdeksi kuukaudeksi. Lisäksi perusasetuksen 14 artiklan 4 kohdassa säädetään, että suspensiota voidaan

- (5) Laajennetun lopullisen polkumyynitullin suspendoinnin jälkeen komissio on päätöksen johdanto-osan 12 kappaleen mukaisesti jatkanut yhteisöön suuntautuvan tempervalurautaisten liitososien tuonnin kehityksen ja yksittäisten argentiinalaisten viejien käyttäytymisen valvontaa. On todettu, että laajennetun tullin suspendoinnin jälkeen Argentiinasta ei ole tuotu tempervalurautaisia liitososia ja että Brasiliasta yhteisöön suuntautuva tempervalurautaisten liitososien tuonnin rakenne on jälleen sama kuin ennen toimenpiteiden toteuttamista.

- (6) Toimenpiteitä ei ole kierretty 18 päivän kesäkuuta 2003 jälkeen, joten on epätodennäköistä, että yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinko jatkuisi nykyisissä olosuhteissa. Näin ollen suspension edellytykset ovat toistaiseksi edelleen voimassa.

- (7) Olisi muistettava, että päätöksen johdanto-osan 6—9 kappaleen mukaisesti pääsy siihen, että päätöksessä todetaan vahingon jatkumisen olevan epätodennäköistä, on se, että Argentiinan viranomaiset olivat toteuttaneet sellaisia toimenpiteitä Brasiliasta tapahtuvaa tempervalurautaisten liitososien tuontia vastaan, joilla oli korjaava vaikutus. Argentiinan viranomaiset päättivät kuitenkin 10 päivänä huhtikuuta 2003 vahvistaa alustavat toimenpiteet toteuttamalla Brasiliasta peräisin olevia tempervalurautaisia liitososia koskevat lopulliset toimenpiteet ainoastaan 15 kuukaudeksi eli 11 päivään heinäkuuta 2004 saakka. Argentiinan viranomaisten antamien tietojen mukaan toimenpiteille voidaan tehdä voimasaolon päättymistä koskeva tarkastelu, mutta muita tietoja mahdollisista lisätoimenpiteistä ei ole annettu. Jos näiden Argentiinan toteuttamien Brasiliasta peräisin olevia tempervalurautaisia liitososia koskevien toimenpiteiden voimassaolon annetaan raueta, vaarana on, että toimenpiteitä aletaan jälleen kiertää, koska tärkein toimenpiteiden kiertämisen estävä tekijä ei enää olisi voimassa. Tässä tapauksessa suspendoinnin jatkamisen edellytykset eivät enää täyttyisi. Lisäksi Argentiinan viranomaisten helmikuussa 2002 vireille panema Brasiliasta tapahtuvaa tempervalurautaisten liitososien tuontia koskeva petostutkinta päätettiin ilman toimenpiteiden toteuttamista.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1972/2002 (EYVL L 305, 7.11.2002, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 208, 18.8.2000, s. 8.

⁽³⁾ EUVL L 149, 17.6.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 149, 17.6.2003, s. 30.

- (8) Näissä olosuhteissa ei voida päätellä, että vahinko ei todennäköisesti jatkuisi 11 päivän heinäkuuta 2004 jälkeen. Tämän vuoksi pidetään aiheellisena, että asetuksen (EY) N:o 1023/2003 1 artiklalla laajennetun lopullisen polkumyynitullin suspendointia jatketaan neljällä kuukaudella eli 11 päivään heinäkuuta 2004 saakka, jolloin Argentiinan toteuttamien Brasiliasta peräisin olevien tempervalurautaisten liitososien tuontia koskevien toimenpiteiden voimassaolon on määrä päättyä.
- (9) Perusasetuksen 14 artiklan 4 kohdan mukaisesti yhteisön tuotannonalalle annettiin mahdollisuus esittää huomautuksensa asiasta. Yhteisön tuotannonala ei vastustanut toimenpiteiden suspendoinnin jatkamista 11 päivään heinäkuuta 2004 saakka.

C. PÄÄTELMÄ

- (10) Neuvosto katsoo lopuksi, että kaikki perusasetuksen 14 artiklan 4 kohdan mukaiset asianomaisten polkumyynitullien suspendoinnin jatkamista koskevat vaatimukset ovat täyttyneet. Tällä hetkellä Argentiinasta ei viedä tempervalurautaisia liitososia yhteisöön muun muassa sen vuoksi, että Argentiina on toteuttanut toimenpiteitä Brasiliasta peräisin olevien tempervalurautaisten liitososien tuontia vastaan. Toimenpiteitä on kierretty viemällä tuotteita Argentiinan kautta, mutta tällaisen toiminnan aiheuttama vahinko ei todennäköisesti jatku niin kauan kuin Argentiinan toteuttamat toimenpiteet ovat voimassa. Näistä syistä pidetään aiheellisena jatkaa

asetuksella (EY) N:o 1023/2003 käyttöön otetun laajennetun polkumyynitullin suspendointia 11 päivään heinäkuuta 2004 saakka.

- (11) Suspendoinnin aikana komissio jatkaa tempervalurautaisten liitososien yhteisöön suuntautuvan tuonnin kehityksen ja yksittäisten argentiinalaisten viejien valvontaa. Komissio seuraa tarkasti erityisesti Argentiinassa käynnissä olevan menettelyn tuloksia.
- (12) Argentiinan viranomaisille ilmoitettiin olennaiset tosiasiat ja huomiot, joiden perusteella neuvosto aikoi jatkaa laajennettujen lopullisten polkumyynitoimenpiteiden suspendointia, ja viranomaisille annettiin tilaisuus esittää huomautuksia. Huomautuksia, jotka antaisivat aihetta muuttaa edellä mainittuja päätelmiä, ei esitetty,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Jatketaan asetuksella (EY) N:o 1023/2003 käyttöön otetun laajennetun lopullisen polkumyynitullin suspendointia 11 päivään heinäkuuta 2004.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 8 päivänä maaliskuuta 2004.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. AHERN

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 439/2004,
annettu 10 päivänä maaliskuuta 2004,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 11 päivänä maaliskuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 10 päivänä maaliskuuta 2004.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1947/2002 (EYVL L 299, 1.11.2002, s. 17).

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 10 päivänä maaliskuuta 2004 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	98,5
	204	67,4
	212	120,5
	999	95,5
0707 00 05	052	125,1
	068	106,2
	204	29,8
	999	87,0
0709 10 00	220	80,1
	999	80,1
0709 90 70	052	114,4
	204	61,2
	628	136,0
	999	103,9
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	49,9
	204	47,9
	212	59,5
	220	43,0
	400	45,5
	624	63,9
	999	51,6
0805 50 10	052	53,0
	999	53,0
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	43,3
	388	113,2
	400	115,7
	404	93,1
	508	79,3
	512	78,9
	524	60,1
	528	93,9
	720	76,6
	800	99,6
	999	85,4
0808 20 50	060	66,7
	388	69,5
	512	60,2
	528	74,0
	720	70,3
	999	68,1

(¹) Komission asetuksessa (EY) N:o 2081/2003 (EYVL L 313, 28.11.2003, s. 11) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 440/2004,
annettu 10 päivänä maaliskuuta 2004,
tuontilupien antamisesta korkealaatuiselle tuoreelle, jäädytetylle tai jäädytetylle naudanlihalle**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon korkealaatuista tuoretta, jäädytettyä tai jäädytettyä naudanlihaa ja jäädytettyä puhvelinlihaa koskevien tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista 27 päivänä toukokuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 936/97 ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 936/97 4 ja 5 artiklassa säädetään saman asetuksen 2 artiklan f alakohdan tarkoittamien lihojen tuontilupahakemusten ja niiden myöntämisen ehdot.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 936/97 2 artiklan f alakohdassa vahvistetaan sellaisen Amerikan yhdysvalloista ja Kanadasta peräisin ja lähtöisin olevan korkealaatuisen tuoreen, jäädytetyn tai jäädytetyn naudanlihan, jota voidaan 1 päivästä heinäkuuta 2003 30 päivään kesäkuuta 2004 tuoda erityisin edellytyksin, määräksi 11 500 tonnia.

- (3) On otettava huomioon, että tässä asetuksessa säädettyjä tuontilupia voidaan käyttää niiden koko voimassaoloajan vain, jollei olemassa olevista eläinlääkinnällisistä järjestelyistä muuta johdu,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Jokainen 1—5 päivänä maaliskuuta 2004 esitetty asetuksen (EY) N:o 936/97 2 artiklan f alakohdassa tarkoitettua korkealaatuista tuoretta, jäädytettyä tai jäädytettyä naudanlihaa koskeva tuontilupahakemus hyväksytään kokonaisuudessaan.

2. Asetuksen (EY) N:o 936/97 5 artiklan mukaisesti saa 8 663,455 tonnista jättää lupahakemuksia huhtikuuta 2004 viiden ensimmäisen päivän ajan.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 11 päivänä maaliskuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 10 päivänä maaliskuuta 2004.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 137, 28.5.1997, s. 10. Asetus sellaisenaan k se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 649/2003 (EUVL L 95, 11.4.2003, s. 13).

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 441/2004,
annettu 9 päivänä maaliskuuta 2004,
tiettyjen herkästi pilaantuvien tavaroiden tullausarvon määrittämiseksi tarkoitettujen yksikköarvojen vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisöjen tullikodeksista 12 päivänä loka-kuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon tiettyjen yhteisöjen tullikodeksista annetun asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevien säännösten vahvistamisesta 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 173 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 2454/93 173—177 artiklassa säädetään perusteet, joiden nojalla komissio vahvistaa jaksoittaiset yksikköarvot mainitun asetuksen liitteessä 26 esitetyn luokittelun mukaisesti kuvatuille tuotteille.

- (2) Edellä mainituissa artikloissa vahvistettujen sääntöjen ja perusteiden soveltaminen komissiolle asetuksen (ETY) N:o 2454/93 173 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti toimitettuihin tekijöihin johtaa yksikköarvon vahvistamiseen kyseisille tuotteille, siten kuin tämän asetuksen liitteessä määrätään,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 2454/93 173 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut yksikköarvot vahvistetaan, kuten liitteessä olevassa taulukossa esitetään.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 12 päivänä maaliskuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 9 päivänä maaliskuuta 2004.

Komission puolesta

Erkki LIIKANEN

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 2700/2000 (EYVL L 311, 12.12.2000, s. 17).

⁽²⁾ EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2286/2003 (EYVL L 343, 31.12.2003, s. 1).

LIITE

Koodi	Tavarankuvaus	Yksikköarvojen määrä 100:aa nettokilogrammaa kohti			
	Laji, lajike, CN-koodi	EUR	DKK	SEK	GBP
1.10	Uudet perunat 0701 90 50	37,47	279,21	344,71	25,12
1.30	Kepasipuli (ei kuitenkaan istukassipulit) 0703 10 19	37,51	279,53	345,10	25,15
1.40	Valkosipuli 0703 20 00	145,92	1 087,37	1 342,45	97,82
1.50	Purjosipuli ex 0703 90 00	61,98	461,87	570,22	41,55
1.80	Valko- ja punakaali 0704 90 10	100,69	750,30	926,30	67,50
1.90	Parsakaali (<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>botrytis</i> (L.) Alef var. <i>italica</i> Plenck) ex 0704 90 90	61,43	457,77	565,16	41,18
1.100	Kiinankaali ex 0704 90 90	57,05	425,13	524,86	38,25
1.130	Porkkanat ex 0706 10 00	34,44	256,64	316,85	23,09
1.140	Retiisit ja retikat ex 0706 90 90	57,08	425,34	525,12	38,26
1.160	Herneet (<i>Pisum sativum</i>) 0708 10 00	290,26	2 163,00	2 670,40	194,59
1.170	Pavut:				
1.170.1	— Pavut (<i>Vigna</i> - ja <i>Phaseolus</i> -suvun lajit) ex 0708 20 00	124,12	924,95	1 141,93	83,21
1.170.2	— Pavut (<i>Phaseolus</i> -suvun lajit, <i>vulgaris</i> var. <i>Compressus</i> Savi) ex 0708 20 00	171,90	1 281,02	1 581,52	115,24
1.200	Parsa:				
1.200.1	— vihreä ex 0709 20 00	330,71	2 464,39	3 042,50	221,71
1.200.2	— muu ex 0709 20 00	525,28	3 914,33	4 832,58	352,15
1.210	Munakoisot 0709 30 00	143,82	1 071,72	1 323,13	96,42
1.220	Ruotiselleri eli lehtiselleri (<i>Apium graveolens</i> L., var. <i>dulce</i> (Mill.) Pers.) ex 0709 40 00	53,58	399,25	492,91	35,92
1.230	Kanttarelli 0709 59 10	994,91	7 413,97	9 153,17	666,99
1.240	Makeat ja miedot paprikat 0709 60 10	202,45	1 508,63	1 862,54	135,72
1.270	Bataatit, tuoreina, kokonaisina, ihmisravinnoksi tarkoitettuina 0714 20 10	81,73	609,01	751,87	54,79
2.30	Tuoreet ananakset ex 0804 30 00	105,83	788,60	973,59	70,95

Koodi	Tavaran kuvaus	Yksikköarvojen määrä 100:aa nettokilogrammaa kohti			
	Laji, lajike, CN-koodi	EUR	DKK	SEK	GBP
2.40	Tuoreet avokadot ex 0804 40 00	152,71	1 137,95	1 404,90	102,37
2.50	Tuoreet guavat ja mangot ex 0804 50 00	—	—	—	—
2.60	Makeat appelsiinit, tuoreet:				
2.60.1	— veri- ja puoliveriappelsiinit 0805 10 10	—	—	—	—
2.60.2	— Navels, Navelines, Navelates, Salustianas, Vernas, Valencia lates, Maltese, Shamoutis, Ovalis, Trovita ja Hamlins 0805 10 30	—	—	—	—
2.60.3	— muut 0805 10 50	—	—	—	—
2.70	Tuoreet mandariinit (myös tangeriinit ja satsumat); tuoreet klementiinit, wilkingit ja muut niiden kaltaiset sitrushedelmähybridit:				
2.70.1	— klementiinit ex 0805 20 10	111,78	833,00	1 028,41	74,94
2.70.2	— monrealit (monreales) ja satsumat ex 0805 20 30	124,61	928,58	1 146,41	83,54
2.70.3	— mandariinit ja wilkingit ex 0805 20 50	99,93	744,63	919,31	66,99
2.70.4	— tangeriinit ja muut ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	58,97	439,48	542,57	39,54
2.85	Tuoreet limetit (<i>Citrus aurantifolia</i> , <i>Citrus latifolia</i>) 0805 50 90	85,47	636,90	786,31	57,30
2.90	Greipit, tuoreet:				
2.90.1	— valkoinen ex 0805 40 00	47,53	354,17	437,25	31,86
2.90.2	— vaaleanpunainen ex 0805 40 00	55,90	416,56	514,28	37,48
2.100	Syötäväiksi tarkoitettut viinirypäleet 0806 10 10	142,30	1 060,39	1 309,14	95,40
2.110	Vesimelonit 0807 11 00	67,22	500,92	618,42	45,06
2.120	Melonit (muut kuin vesimeloni):				
2.120.1	— marillo, Cuper, Honey Dew (myös Cantalene), Onteniente, Piel de Sapo (myös Verde Liso), Rochet, Tendral, Futuro ex 0807 19 00	60,12	448,04	553,14	40,31
2.120.2	— muut ex 0807 19 00	99,81	743,76	918,24	66,91
2.140	Päärynät:				
2.140.1	— Nipponinpäärynät eli "nashit" (<i>Pyrus pyrifolia</i>), Nipponinpäärynät eli "ya" (<i>Pyrus bretschneideri</i>) ex 0808 20 50	—	—	—	—
2.140.2	— Muut ex 0808 20 50	—	—	—	—
2.150	Aprikoosit ex 0809 10 00	608,11	4 531,59	5 594,64	407,68
2.160	Kirsikat 0809 20 95 0809 20 05	338,62	2 523,36	3 115,30	227,01

Koodi	Tavaran kuvaus	Yksikköarvojen määrä 100:aa nettokilogrammaa kohti			
	Laji, lajike, CN-koodi	EUR	DKK	SEK	GBP
2.170	Persikat 0809 30 90	138,34	1 030,91	1 272,74	92,74
2.180	Nektariinit ex 0809 30 10	119,98	894,09	1 103,83	80,44
2.190	Luumut 0809 40 05	103,08	768,12	948,31	69,10
2.200	Mansikat 0810 10 00	164,03	1 222,34	1 509,08	109,97
2.205	Vadelmat 0810 20 10	304,95	2 272,46	2 805,54	204,44
2.210	Mustikat (<i>Vaccinium myrtillus</i> -lajin hedelmät) 0810 40 30	1 064,68	7 933,91	9 795,09	713,76
2.220	Kiivit (<i>Actinidia chinensis</i> Planch.) 0810 50 00	145,75	1 086,11	1 340,90	97,71
2.230	Granaattiomenat ex 0810 90 95	156,93	1 169,43	1 443,76	105,21
2.240	Kakiluumut eli persimonit (myös saronhedelmät) ex 0810 90 95	208,15	1 551,10	1 914,96	139,54
2.250	Litsit ex 0810 90 30	—	—	—	—

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 442/2004,**annettu 10 päivänä maaliskuuta 2004,****sokerialan tuotantomaksuista markkinointivuonna 2002/2003 ennakkoon maksettavien yksikkömäärien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 39/2004⁽²⁾, ja erityisesti sen 15 artiklan 8 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Sokerialan kiintiöjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 20 päivänä helmikuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 314/2002⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 38/2004⁽⁴⁾, 6 artiklassa säädetään, että yksikkömäärät, jotka sokerin-, isoglukoosin- ja inuliinisiirapinvalmistajien on maksettava kuluvan markkinointivuoden tuotantomaksuista ennakkoon, on vahvistettava ennen 1 päivää huhtikuuta.
- (2) Tuotantomaksut on arvioitu 60 prosenttia suuremmiksi kuin asetuksen (EY) N:o 1260/2001 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu perusmaksun enimmäismäärä ja 60 prosenttia pienemmiksi kuin mainitun artiklan 5 kohdassa tarkoitettu B-maksun enimmäismäärä. Asetuksen (EY) N:o 314/2002 7 artiklan mukaisesti perusmaksujen ennakoksi olisi vahvistettava 50 prosenttia sokeriin ja inuliinisiirappiin sovellettavasta enimmäismäärästä ja B-maksujen ennakoksi 80 prosenttia sokeriin ja inuliinisiirappiin sovellettavan B-maksun arviosta. Mainitun artiklan 3 kohdan mukaisesti isoglukoosin perustuotantomaksusta ennakkoon maksettava yksikkömäärä on 40 prosenttia sokerille arvioidusta perustuotantomaksun yksikkömäärästä.

- (3) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Markkinointivuonna 2002/2003 asetuksen (EY) N:o 314/2002 6 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuiksi yksikkömääriksi vahvistetaan:

- a) A- ja B-sokerin perustuotantomaksun ennakon osalta 6,32 euroa tonnilta valkoista sokeria;
- b) B-sokerin B-maksun ennakon osalta 86,50 euroa tonnilta valkoista sokeria;
- c) A-isoglukoosin ja B-isoglukoosin perustuotantomaksun ennakon osalta 5,06 euroa tonnilta kuiva-ainetta;
- d) A-inuliinisiirapin ja B-inuliinisiirapin perustuotantomaksun ennakon osalta 6,32 euroa tonnilta kuiva-ainetta vastaavalta määrältä sokeria/isoglukoosia;
- e) B-inuliinisiirapin B-maksun ennakon osalta 86,50 euroa tonnilta kuiva-ainetta vastaavalta määrältä sokeria/isoglukoosia.

2 artiklaTämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 10 päivänä maaliskuuta 2004.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen⁽¹⁾ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1.⁽²⁾ EUVL L 6, 10.1.2004, s. 16.⁽³⁾ EYVL L 50, 21.2.2002, s. 40.⁽⁴⁾ EUVL L 6, 10.1.2004, s. 13.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 443/2004,**annettu 10 päivänä maaliskuuta 2004,****AKT-pöytäkirjan ja Intia-sopimuksen mukaisesti tuotavan ruokosokerin toimitusvelvollisuuden
alaisten määrien vahvistamisesta toimitusjaksolle 2003/2004**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon eräissä tariffikiintiöissä tai etuuskohtelusopimusten mukaisesti tapahtuvaa ruokosokerin tuontia koskevista yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä markkinointivuosi 2003/2004, 2004/2005 ja 2005/2006 sekä asetusten (EY) N:o 1464/95 ja (EY) N:o 779/96 muuttamisesta 30 päivänä kesäkuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1159/2003 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 9 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1159/2003 9 artiklassa säädetään yksityiskohtaisista säännöistä, jotka koskevat valkoisen sokerin ekvivalenttina ilmaistujen, CN-koodiin 1701 kuuluvien tuotteiden AKT-pöytäkirjan allekirjoittajamaista ja Intiasta peräisin olevan tuonnin tullivapaiden toimitusvelvoitteiden määrittämistä.

- (2) Komissio määrittää AKT-pöytäkirjan ja Intia-sopimuksen 3 ja 7 artiklan sekä asetuksen (EY) N:o 1159/2003 11 ja 12 artiklan soveltamisen vuoksi toimitusvelvollisuuden alaiset määrät toimitusjaksolle 2003/2004 laskemalla erityisesti kunkin viejamaan osalta toimitusvelvollisuuden alaisten määrien ja kuluneiden toimitusjaksojen aikana tosiasiallisesti tuotujen määrien välisen erotuksen,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

AKT-pöytäkirjan allekirjoittajamaista ja Intiasta peräisin olevien valkoisen sokerin ekvivalenttina ilmaistujen, CN-koodiin 1701 kuuluvien tuotteiden tuontia koskevat toimitusvelvollisuuden alaiset määrät toimitusjaksolle 2003/2004 ja kullekin asianomaiselle viejamaalle määritetään liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 10 päivänä maaliskuuta 2004.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 39/2004 (EUVL L 6, 10.1.2004, s. 16).

⁽²⁾ EUVL L 162, 1.7.2003, s. 25.

LIITE

AKT-pöytäkirjan ja Intia-sopimuksen allekirjoittajamaista peräisin olevan etuuskohteluun oikeutetun sokerin tuontia koskevat toimitusvelvollisuuden alaiset määrät toimitusjaksolla 2003/2004 valkoisen sokerin ekvivalenttina ilmaistuina

AKT-pöytäkirjan allekirjoittajamaat ja Intia	Toimitusvelvoitteet 2003/2004
Barbados	50 641,21
Belize	38 977,79
Kongo	10 186,10
Fidžisaaret	161 123,25
Guyana	153 799,11
Intia	10 000,00
Norsunluurannikko	10 186,10
Jamaika	118 695,13
Kenia	0,00
Madagaskar	18 815,50
Malawi	20 564,84
Mauritius	484 278,72
Saint Kitts ja Nevis	8 804,51
Suriname	0,00
Swazimaa	111 298,16
Tansania	10 189,35
Trinidad ja Tobago	42 054,47
Uganda	0,00
Sambia	0,00
Zimbabwe	29 799,89
YHTEENSÄ	1 279 414,12

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 444/2004,
annettu 10 päivänä maaliskuuta 2004,**

**neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä
hedelmä- ja vihannesjalostealan tukijärjestelmän osalta annetun asetuksen (EY) N:o 1535/2003
muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmä- ja vihannesjalostealan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/96 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 6 ja 25 artiklan sekä 27 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Jäsenvaltiot ja komissio ovat komission asetuksen (EY) N:o 1535/2003 ⁽²⁾ julkaisemisen jälkeen määritelleet keinoja tuottajien ja jalostajien välisten sopimusten hallinnointia koskevien säännösten parantamiseksi.
- (2) Tarkastusten, erityisesti lopputuotteeksi jalostetun raaka-aineen tuotoksen varmistamiseksi toteutettavien tarkastusten toimivuutta olisi lisättävä.
- (3) On syytä yhdenmukaistaa tuen vähentämiseen silloin, kun haettu tuki ja maksettavaksi kuuluva määrä eroavat toisistaan, sovellettavaa korkoa koskevat edellytykset tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdenntetystä hallinto- ja valvontajärjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3508/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 11 päivänä joulukuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2419/2001 ⁽³⁾ 49 artiklan 3 kohdan säännösten kanssa.
- (4) Järjestelmän moitteettoman toiminnan varmistamiseksi olisi turvattava järjestelmään osallistuvien tuottajien tuotannon menekki silloin, kun jalostaja ei voi enää noudattaa sopimusvelvoitteitaan.
- (5) Toisessa jäsenvaltiossa toteutettavista jalostuksista annettavia ilmoituksia koskevia menettelyjä olisi parannettava siten, että ne olisivat joustavampia ja soveltuisivat paremmin erityisiin olosuhteisiin valvontatarpeita vaarantamatta.
- (6) Suhteellisuusperiaatteen noudattamiseksi olisi selvennettävä säännöksiä, jotka koskevat jalostajiin, jotka eivät maksa raaka-aineen tuottajille sopimuksen mukaista hintaa, sovellettavia seuraamuksia.
- (7) Asetus (EY) N:o 1535/2003 olisi sen vuoksi muutettava.

(8) Asianomaisten toimijoiden oikeutettujen odotusten täyttämiseksi tätä asetusta olisi sovellettava markkinointivuodesta 2004/2005 alkaen.

(9) Koska tomaatintuottajien ja -jalostajien välillä on jo allekirjoitettu sopimuksia markkinointivuodeksi 2004/2005, eräiden sopimuksia koskevien säännösten soveltamista olisi kuitenkin lykättävä tomaattien osalta markkinointivuoteen 2005/2006.

(10) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat hedelmä- ja vihannesjalosteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1535/2003 seuraavasti:

1) Muutetaan 7 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Sopimuksissa on mainittava erityisesti seuraavat tiedot:

a) sopimuksen tehneen tuottajaorganisaation nimi ja osoite;

b) jalostajan nimi ja osoite;

c) jalostettaviksi toimitettujen raaka-aineiden määrät;

d) sopimusjakso ja jalostajille tarkoitettujen toimitusten alustava aikataulu;

e) jalostajien sitoumus jalostaa kyseisen sopimuksen mukaisesti toimitetut määrät;

f) raaka-aineista tuottajaorganisaatiolle maksettava hinta, joka voi vaihdella lajikkeen ja/tai laadun ja/tai toimitusjakson mukaan ja joka on maksettava pankki- tai postisiirtona;

g) vahingonkorvaukset, jos jompikumpi sopimuspuoli jättää noudattamatta sopimusvelvoitteitaan, erityisesti sopimuksessa määritellyn koko hinnan maksamisen, maksumääräaikaisten noudattamisen sekä sovittujen määrien toimitus- tai vastaanottovelvoitteen osalta.

⁽¹⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 29. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 453/2002 (EYVL L 72, 14.3.2002, s. 9).

⁽²⁾ EUVL L 218, 30.8.2003, s. 14.

⁽³⁾ EYVL L 327, 12.12.2001, s. 11. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 118/2004 (EUVL L 17, 24.1.2004, s. 7).

Sopimuksessa on ilmoitettava myös toimitusvaihe, johon f alakohdassa mainittua hintaa sovelletaan, sekä maksuehdot. Maksumääräajat voivat olla enintään kaksi kuukautta kunkin erän toimituskuukauden lopusta.”

- b) Korvataan 2 kohdassa oleva ilmaisu ”tämän artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettu hinta” ilmaisulla ”tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan f alakohdassa tarkoitettu hinta”.

2) Korvataan 9 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Lisäsopimuksissa vahvistetun lisämäärän hinta voi olla eri kuin 7 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan f alakohdassa tarkoitettu hinta.”

3) Korvataan 11 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jäsenvaltiot voivat asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa hyväksyä sopimukset ja lisäsopimukset, jotka on toimitettu toimivaltaisille viranomaisille 3 kohdassa säädetyn määräajan jälkeen, jos toimittamisen myöhästyminen ei vaaranna valvontaa.

Jäsenvaltiot voivat sallia asianmukaisesti perustelluista syistä tomaatteja koskevien sopimusten lisäsopimusten osalta 3 kohdassa säädettyä viiden päivän määräaikaa lyhyemmän määräajan, jos se ei vaaranna tuotantotukijärjestelmän valvontaa.”

4) Korvataan 21 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltiot voivat omalta osaltaan päättää vapauttaa tietyt tuottajaorganisaatiot 1 kohdassa säädetystä velvollisuudesta jäsenvaltion, jossa jalostaminen toteutetaan, tai jäsenvaltion, jossa tuottajaorganisaation kotipaikka sijaitsee, tekemän asianomaista tuottajaorganisaatioita ja jalostajia koskevan riskianalyysin perusteella.”

5) Korvataan 31 artiklan 2 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) fyysinen ja/tai kirjanpidollinen tarkastus vähintään 5 prosentille lopputuotteista sopimusten mukaisesti sekä muuten kuin sopimusten mukaisesti lopputuotteeksi jalostetun raaka-aineen tuotoksen varmistamiseksi;”.

6) Korvataan 33 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jos jonakin markkinointivuotena tuotteelle haetun tuen todetaan olevan suurempi kuin kyseiselle tuotteelle kuuluva tuki, tuen määrää vähennetään, jollei kyseessä ole ilmeisestä virheestä johtuva ero. Vähennyksen määrä on todetun erotuksen määrä. Jos tuki on jo maksettu, tuensaajan on maksettava erotuksen määrä kerrottuna kahdella sekä korotettuna 35 a artiklan 2 kohdan mukaisesti lasketulla korolla.”

7) Lisätään 33 a artikla seuraavasti:

”33 a artikla

Sopimuksen irtisanominen toisesta osapuolesta johtuvasta syystä

Jos jokin asetuksen (EY) N:o 2201/96 3 ja 6 a artiklassa tarkoitetuista sopimuspuolista ei voi noudattaa sopimusvelvoitteitaan toisesta osapuolesta johtuvasta syystä, kyseisen

jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, että asianomainen osapuoli irtisanoo tai siirtää kyseiset sopimukset muuttamattomina tuottajaorganisaatioiden tapauksessa toiselle hyväksytylle jalostajalle tai jalostajien tapauksessa toiselle tuottajaorganisaatiolle.”

8) Muutetaan 35 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”1. Jos todetaan, että sopimusten mukaisesti jalostettavaksi hyväksyttyä tomaattien, persikoiden tai päärynöiden määrää ei ole kokonaisuudessaan jalostettu joksikin asetuksen (EY) N:o 2201/96 6 a artiklan 1 kohdassa tai liitteessä I tarkoitetuksi tuotteeksi, jalostajan on maksettava toimivaltaisille viranomaisille kaksinkertaisesti tuen yksikkömäärä, joka on kerrottu kyseessä olevan jalostamattoman raaka-aineen määrällä ja johon on lisätty 35 a artiklan 2 kohdan mukaisesti laskettu korko, jollei kyseessä ole ylivoimainen este.”

b) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on säädettävä jalostajan sulkemisesta pois asetuksessa (EY) N:o 2201/96 säädetystä tukijärjestelmästä, jos

a) tuottajaorganisaatio tekee kyseisen jalostajan kanssa vilpillisen ilmoituksen;

b) jalostaja jättää toistuvasti maksamatta tämän asetuksen 7 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettua hintaa;

c) jalostaja jättää toistuvasti noudattamatta tämän asetuksen 7 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua maksumäärää;

d) jalostaja ei suorita tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja seuraamuksia;

e) jalostaja ei noudata tämän asetuksen 30 artiklan 1, 2, 3, 4 tai 5 kohdassa tarkoitettuja velvollisuuksia.

Jalostajan tukijärjestelmän ulkopuolelle sulkemisen on oltava kestoaltaan vähintään yksi markkinointivuosi, ja jäsenvaltiot määrittävät keston laiminlyönnin vakavuuden perusteella.”

c) Poistetaan 3 kohta.

9) Lisätään 35 a artikla seuraavasti:

”35 a artikla

Takaisinperityn määrän maksaminen

1. Takaisinperityt määrät sekä tämän luvun mukaisesti aiheutuvat korot on maksettava toimivaltaiselle maksajavirastolle ja vähennettävä Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahastosta rahoitettavista menoista.

2. Sovellettava korkotaso on laskettava kansallisten säännösten mukaisesti, eikä se saa olla alempi kuin kansallisten säännösten mukaisesti maksujen takaisinperinnässä tavanomaisesti sovellettava korkotaso.”

10) Muutetaan 39 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohdan c ja d alakohta seuraavasti:

”c) kunkin b alakohdassa tarkoitetun tuotteen valmistuksessa käytetyn raaka-aineen määrät;

d) tomaatti-, persikka- ja päärynäjalosteiden osalta b alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden määrät varastossa edellisen markkinointivuoden lopussa, tomaattien osalta myytyihin ja myymättömiin tuotteisiin eriteltyinä;”.

b) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Kunkin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta kertomus edellisen markkinointivuoden aikana tehdyistä tarkastuksista; kertomuksessa on mainittava tarkastusten lukumäärä ja tulokset eriteltyinä havaintoluokkien mukaan.”

c) Lisätään 5 kohta seuraavasti:

”5. Jäsenvaltioiden on annettava tarpeelliset säännökset sen varmistamiseksi, että 1—4 kohdassa tarkoitettujen komissiolle toimitettavien ilmoitusten ja kertomusten kaikki tiedot ovat oikein, täydellisiä ja lopullisia ja että toimivaltaiset viranomaiset ovat varmistaneet ne asianmukaisesti ennen niiden toimittamista komissiolle.”

11) Korvataan 41 artiklan toinen alakohta seuraavasti:

”Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen, ja ne luetaan liitteenä olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.”

12) Lisätään tämän asetuksen liitteessä oleva teksti asetuksen (EY) N:o 1535/2003 liitteeksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan markkinointivuodesta 2004/2005. Sen 1 artiklan 1 kohdan a alakohtaa sovelletaan tomaattien osalta kuitenkin markkinointivuodesta 2005/2006.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 10 päivänä maaliskuuta 2004.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

”LIITE

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (EY) N:o 449/2001	Tämä aset
1 artiklan 1 kohta	1 artikla
1 artiklan 2 kohta	2 artikla
2 artiklan 1 kohta	3 artiklan 1 kohta
2 artiklan 2 kohta	3 artiklan 2 kohta
2 artiklan 3 kohta	3 artiklan 3 kohta
3 artiklan 1 kohta	4 artiklan 1 kohta
3 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	5 artiklan 2 kohta
3 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	5 artiklan 3 kohta
3 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta	4 artiklan 2 kohta
3 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta	5 artiklan 1 kohta
3 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	6 artiklan 1 kohta
3 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	6 artiklan 2 kohta
3 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta	6 artiklan 3 kohta
3 artiklan 4 kohta	7 artiklan 1 kohta
3 artiklan 5 kohta	8 artikla
3 artiklan 6 kohdan ensimmäinen alakohta	9 artiklan 1 kohta
3 artiklan 6 kohdan toinen alakohta	9 artiklan 2 kohta
3 artiklan 6 kohdan kolmas alakohta	9 artiklan 3 kohta
3 artiklan 7 kohta	7 artiklan 2 kohta
4 artikla	10 artikla
5 artiklan 1 kohta	11 artiklan 1 kohta
5 artiklan 2 kohta	11 artiklan 2 kohta
5 artiklan 3 kohta	11 artiklan 3 kohta
5 artiklan 4 kohta	11 artiklan 4 kohta
5 artiklan 5 kohta	12 artiklan 1 kohta
5 artiklan 6 kohta	12 artiklan 3 kohta
5 artiklan 7 kohta	12 artiklan 4 kohta
6 artikla	13 artikla
7 artiklan 1 kohta	22 artiklan 1 kohta
7 artiklan 2 kohta	22 artiklan 2 kohta
8 artiklan 1 kohta	14 artikla
8 artiklan 2 kohta	15 artiklan 1 kohta
8 artiklan 3 kohta	15 artiklan 2 kohta
8 artiklan 4 kohta	16 artikla
9 artiklan 1 kohdan i alakohta ja ii alakohdan ensimmäinen alakohta	17 artiklan 1 kohta
9 artiklan 1 kohdan ii alakohdan toinen alakohta	17 artiklan 2 kohta
9 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	17 artiklan 3 kohta
9 artiklan 2 kohta	18 artikla

Asetus (EY) N:o 449/2001	Tämä asetus
10 artiklan 1 kohta	19 artikla
10 artiklan 2 kohta	—
11 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta	20 artiklan 1 kohta
11 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	20 artiklan 2 kohta
11 artiklan 1 kohdan neljäs alakohta	20 artiklan 3 kohta
11 artiklan 2 kohta	20 artiklan 4 kohta
12 artiklan 1 kohta	23 artiklan 1 kohta
12 artiklan 2 kohta	23 artiklan 2 kohdan 1 alakohta
12 artiklan 3 kohta	25 artiklan 1 kohta
12 artiklan 4 kohta	23 artiklan 3 kohta
12 artiklan 5 kohta	23 artiklan 4 kohta
12 artiklan 6 kohta	23 artiklan 6 kohta
12 artiklan 7 kohta	23 artiklan 5 kohta
13 artiklan 1 kohta	24 artikla
13 artiklan 2 kohta	26 artikla
13 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	25 artiklan 2 kohta
13 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	25 artiklan 3 kohta
13 artiklan 3 kohdan kolmas, neljäs ja viides alakohta	25 artiklan 4 kohta
13 artiklan 3 kohdan kuudes alakohta	25 artiklan 5 kohta
14 artiklan 1 kohta	27 artiklan 1 kohta
14 artiklan 2 kohta	27 artiklan 2 kohta
14 artiklan 3 kohta	27 artiklan 3 kohta
14 artiklan 4 kohta	27 artiklan 4 kohta
15 artiklan 1 kohta	28 artiklan 1 kohta
15 artiklan 2 kohta	28 artiklan 2 kohta
15 artiklan 3 kohta	28 artiklan 3 kohta
16 artiklan 1 kohta	29 artiklan 1 kohta
16 artiklan 2 kohta	29 artiklan 2 kohta
16 artiklan 3 kohta	29 artiklan 3 kohta
16 artiklan 4 kohta	29 artiklan 4 kohta
17 artiklan 1 kohta	30 artiklan 1 kohta
17 artiklan 2 kohta	30 artiklan 2 kohta
17 artiklan 3 kohta	30 artiklan 3 kohta
17 artiklan 4 kohta	30 artiklan 4 kohta
17 artiklan 5 kohta	30 artiklan 5 kohta
17 artiklan 6 kohta	30 artiklan 6 kohta
17 artiklan 7 kohta	30 artiklan 7 kohta
18 artiklan 1 kohta	31 artiklan 1 kohta
18 artiklan 2 kohta	31 artiklan 2 kohta
19 artiklan 1 kohta	32 artiklan 1 kohta
19 artiklan 2 kohta	32 artiklan 2 kohta

Asetus (EY) N:o 449/2001	Tämä asetus
20 artiklan 1 kohta	33 artiklan 1 kohta
20 artiklan 2 kohta	33 artiklan 2 kohta
20 artiklan 3 kohta	33 artiklan 3 kohta
20 artiklan 4 kohta	37 artikla
20 artiklan 5 kohta	34 artiklan 1 kohta
20 artiklan 6 kohta	34 artiklan 3 kohta
21 artiklan 1 kohta	35 artiklan 1 kohta
21 artiklan 2 kohta	35 artiklan 2 kohta
21 artiklan 3 kohta	35 a artikla
22 artiklan 1 kohta	36 artikla
22 artiklan 2 kohta	38 artikla
23 artikla	39 artikla
24 artikla	40 artikla
25 artikla	41 artikla
26 artikla	42 artikla”

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 445/2004,
annettu 10 päivänä maaliskuuta 2004,
neuvoston direktiivin 92/118/ETY liitteeseen I muuttamisesta eläinten suolten, sulatetun ihran ja
muun sulatetun rasvan sekä tarhatun riistan ja kanin lihan osalta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

(4) Yhteisön lainsäädännön selkeyden vuoksi direktiivin 92/118/ETY soveltamisalaa on aiheellista selkiyttää edelleen.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

(5) Direktiiviä 92/118/ETY olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti.

ottaa huomioon eläinten terveyttä ja kansanterveyttä koskevista vaatimuksista sellaisten tuotteiden yhteisön sisäisessä kaupassa ja yhteisöön tuonnissa, joita eivät koske direktiivin 89/662/ETY ja, taudinaiheuttajien osalta, direktiivin 90/425/ETY liitteessä A olevassa I luvussa mainittujen erityisten yhteisön säädösten kyseiset vaatimukset, 17 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/118/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 2003/42/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen 15 artiklan toisen kohdan,

(6) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

sekä katsoo seuraavaa:

1 artikla

Muutokset direktiiviin 92/118/ETY

(1) Direktiivissä 92/118/ETY asetetaan yhteisön säännöt eläinten terveyttä ja kansanterveyttä koskevista vaatimuksista eläinperäisten tuotteiden yhteisön sisäisessä kaupassa ja yhteisöön tuonnissa.

1. Korvataan direktiivin 92/118/ETY liitteessä I olevan 2 luvun otsikko seuraavasti:

"Ihmisravinnoksi tarkoitetut eläinten suolet".

(2) Muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveyssäännöistä 3 päivänä lokakuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1774/2002⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 808/2003⁽⁴⁾, asetetaan yhteisön säännöt muille kuin ihmisravinnoksi tarkoitetuille eläimistä saataville tuotteille.

2. Korvataan direktiivin 92/118/ETY liitteessä I olevan 9 luvun otsikko seuraavasti:

"Ihmisravinnoksi tarkoitettu sulatettu ihra ja muu sulatettu rasva".

(3) Neuvoston direktiivin 90/425/ETY ja neuvoston direktiivin 92/118/ETY muuttamisesta eläimistä saatavien sivutuotteiden terveysvaatimusten osalta 21 päivänä lokakuuta 2002 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/33/EY⁽⁵⁾ muutettiin merkittävästi direktiiviä 92/118/ETY ja varsinkin kavennettiin sen soveltamisalaa siten, että se koskee ainoastaan ihmisravinnoksi tarkoitettuja eläimistä saatavia tuotteita sekä taudinaiheuttajia.

3. Korvataan direktiivin 92/118/ETY liitteessä I olevan 11 luvun otsikko seuraavasti:

"Ihmisravinnoksi tarkoitettu tarhatun riistan ja kanin liha".

2 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Sitä sovelletaan 1 päivästä toukokuuta 2004.

⁽¹⁾ EYVL L 62, 15.3.1993, s. 49.

⁽²⁾ EYVL L 13, 18.1.2003, s. 24.

⁽³⁾ EYVL L 273, 10.10.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 117, 13.5.2003, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL L 315, 19.11.2002, s. 14.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 10 päivänä maaliskuuta 2004.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 446/2004,
annettu 10 päivänä maaliskuuta 2004,
tiettyjen eläimistä saatavia sivutuotteita koskevien päätösten kumoamisesta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/425/ETY ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/33/EY ⁽²⁾, ja erityisesti sen 10 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveyssäännöistä 3 päivänä lokakuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 808/2003 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 32 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Neuvoston direktiivissä 90/425/ETY vahvistetaan eläinten ja ihmisten terveyttä koskevat säännöt tiettyjen eläimistä saatavien sivutuotteiden osalta. Direktiivi on oikeusperusta tietynlaisella nisäkäspärisellä eläinjätteellä käytävää kauppaa koskevista tietyistä suojatoimenpiteistä 21 päivänä lokakuuta 1997 tehdylle komission päätökselle 97/735/EY ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston päätöksellä 1999/534/EY ⁽⁶⁾, sekä tiettyjen eläimistä saatavien sivutuotteiden käyttökiellosta eläinrehussa 27 päivänä joulukuuta 2000 tehdylle komission päätökselle 2001/25/EY ⁽⁷⁾.

(2) Asetus (EY) N:o 1774/2002 on oikeusperusta suuririskisten aineiden käsittelyssä käytettävien vaihtoehtoisten lämpökäsittelyjärjestelmien hyväksymisestä 17 päivänä marraskuuta 1992 tehdylle komission päätökselle 92/562/ETY ⁽⁸⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjalla.

(3) Neuvoston direktiivin 90/425/ETY ja neuvoston direktiivin 92/118/ETY muuttamisesta eläimistä saatavien sivutuotteiden terveysvaatimusten osalta 21 päivänä lokakuuta 2002 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/33/EY muutettiin kyseisiä direktiivejä merkittävästi varsinkin supistamalla niiden soveltamisalaa siten, että siihen kuuluvat ainoastaan ihmisravinnoksi tarkoitettut eläinperäiset tuotteet sekä taudinaiheuttajat.

(4) Muita kuin ihmisravinnoksi tarkoitettuja eläimistä saatavia sivutuotteita koskevat yhteisön säännöt sisältyvät nykyisin kokonaisuudessaan asetukseen (EY) N:o 1774/2002.

(5) Näin ollen päätökset 92/562/ETY, 97/735/EY ja 2001/25/EY olisi kumottava yhteisön lainsäädännön johdonmukaisuuden ja selkeyden vuoksi.

(6) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat elintarviketietä ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kumotut päätökset

Kumotaan päätökset 92/562/ETY, 97/735/EY ja 2001/25/EY.

2 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä toukokuuta 2004.

⁽¹⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 29.

⁽²⁾ EYVL L 315, 19.11.2002, s. 14.

⁽³⁾ EYVL L 273, 10.10.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 117, 13.5.2003, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL L 294, 28.10.1997, s. 7.

⁽⁶⁾ EYVL L 204, 4.8.1999, s. 37.

⁽⁷⁾ EYVL L 6, 11.1.2001, s. 16.

⁽⁸⁾ EYVL L 359, 9.12.1992, s. 23.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 10 päivänä maaliskuuta 2004.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 447/2004,**annettu 10 päivänä maaliskuuta 2004,****säännöistä siirtymisen helpottamiseksi asetuksen (EY) N:o 1268/1999 mukaisen tuen ja asetuksissa (EY) N:o 1257/1999 ja (EY) N:o 1260/1999 Tšekin, Viron, Latvian, Liettuan, Unkarin, Puolan, Slovenian ja Slovakian osalta säädettyjen tukien välillä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

1 artikla

ottaa huomioon Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian liittymissopimuksen ja erityisesti sen 2 artiklan 3 kohdan,

Määritelmä

ottaa huomioon Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian liittymisasiakirjan ja erityisesti sen 32 artiklan 5 kohdan ja 33 artiklan 5 kohdan,

Tämän asetuksen soveltamiseksi ilmaisulla 'uudet jäsenvaltiot' tarkoitetaan Tšekkiä, Viroa, Latviaa, Liettuaa, Unkaria, Puolaa, Sloveniaa ja Slovakiaa.

2 artikla

sekä katsoo seuraavaa:

Asetuksen (EY) N:o 1268/1999 mukaisen sopimuskauden päättyminen

(1) Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1268/1999⁽¹⁾ otetaan käyttöön yhteisön tuki maataloutta ja maaseudun kehittämistä koskeville liittymistä valmisteleville toimenpiteille jäsenyyttä hakeneissa Keski- ja Itä-Euroopan maissa liittymistä edeltävänä aikana (Sapard-ohjelma). Kyseiseen ohjelmaan kuuluu joukko toimenpiteitä, joita liittymisen jälkeen tuetaan Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999⁽²⁾ tai rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999⁽³⁾ mukaisesti. Siirtymisen helpottamiseksi näiden tukityyppien välillä olisi täsmennettävä ajanjakso, jonka aikana voidaan Sapard-ohjelmassa tehdä tuensaajia koskevia sitoumuksia.

1. Kun kyseessä ovat toimenpiteet, joita voidaan liittymisen jälkeen rahoittaa Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta asetuksen (EY) N:o 1257/1999 47 a artiklan mukaisesti, uudet jäsenvaltiot voivat jatkaa sopimusten tai sitoumusten tekemistä asetuksen (EY) N:o 1268/1999 nojalla siihen päivämäärään asti, jona ne jättävät komissiolle maaseudun kehittämissuunnitelman.

(2) On tarpeen täsmentää edellytykset sellaisten asetuksen (EY) N:o 1268/1999 mukaisesti hyväksytyjen hankkeiden, joita ei voida enää rahoittaa kyseisen asetuksen mukaisesti, liittämiseksi maaseudun kehittämisohjelmaan.

2. Kun kyseessä ovat asetuksen (EY) N:o 1268/1999 2 artiklassa tarkoitetut toimenpiteet tai osatoimenpiteet, joita voidaan liittymisen jälkeen rahoittaa Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) ohjausosastosta asetuksen (EY) N:o 1260/1999 2 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, uudet jäsenvaltiot voivat jatkaa sopimusten tai sitoumusten tekemistä asetuksen (EY) N:o 1268/1999 nojalla siihen päivämäärään asti, jona ne alkavat tehdä toimenpiteitä koskevia sopimuksia tai sitoumuksia asetuksen (EY) N:o 1260/1999 nojalla.

3 artikla

(3) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat maatalouden rakenteiden ja maaseudun kehittämisen hallintokomitean lausunnon mukaiset,

Sapard-hankkeiden rahoittaminen määrärahojen loppuessa

1. Kun kyseessä ovat hankkeet, joista on tehty sopimukset vuodesta 2002 alkaen, asetuksen (EY) N:o 1268/1999 2 artiklan neljännessä, seitsemännessä ja neljännessätoista luetelmakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden yhteydessä, 31 päivän joulukuuta 2006 jälkeen suoritettavat maksut voidaan sisällyttää vuosien 2004–2006 maaseudun kehittämisohjelmaan asetuksen (EY) N:o 1257/1999 mukaisesti ja rahoittaa EMOTR:n tukiosastosta.

⁽¹⁾ EYVL L 161, 26.6.1999, s. 87, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 696/2003 (EUVL L 144, 17.4.2003, s. 24).

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.

⁽³⁾ EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1105/2003 (EUVL L 158, 27.6.2003, s. 3).

2. Maksut hankkeille, joiden osalta asetuksen (EY) N:o 1268/1999 mukaiset määrärahat ovat loppuneet tai ovat riittämättömät, voidaan sisällyttää vuosien 2004—2006 maaseudun kehittämisohjelmaan asetuksen (EY) N:o 1257/1999 mukaisesti ja rahoittaa EMOTR:n tukiosastosta.

3. Jos uudet jäsenvaltiot soveltavat 1 ja 2 kohtaa, niiden on ilmoitettava sidottujen määrärahojen vastaavat määrät komission asetuksen (EY) N:o 141/2004 ⁽¹⁾ liitteessä II olevassa rahoitusselvityksessä.

4. Asetuksen (EY) N:o 1268/1999 mukaisia tukikelpoisuutta ja tuen valvontaa koskevia sääntöjä sovelletaan edelleen.

5. Uuden jäsenvaltion on laadittava luettelo hyväksytyistä hankkeista.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian liittymissopimuksen voimaantulopäivänä sillä edellytyksellä, että kyseinen sopimus tulee voimaan.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 10 päivänä maaliskuuta 2004.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EUVL L 24, 29.1.2004, s. 25.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 448/2004,**annettu 10 päivänä maaliskuuta 2004,****neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä rakennerahastoista yhteisrahoitettujen toimien tukikelpoisuuden osalta annetun asetuksen (EY) N:o 1685/2000 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1145/2003 peruuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 30 artiklan 3 kohdan ja 53 artiklan 2 kohdan,

on kuullut perustamissopimuksen 147 artiklassa tarkoitettua komiteaa, maatalouden rakenteiden ja maaseudun kehittämisen komiteaa sekä kalatalouden rakenteiden pysyvää hallintokomiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksen (EY) N:o 1685/2000 ⁽²⁾ liitteessä vahvistetaan yleiset tukikelpoisuussäännöt. Mainittu asetus tuli voimaan 5 päivänä elokuuta 2000.
- (2) Kokemus on kuitenkin osoittanut, että tukikelpoisuussääntöjä on tarpeen muuttaa monilta osin.
- (3) Erityisesti on asianmukaista hyväksyä tukikelpoisiksi menoiksi valtioiden välisiin tilitapahtumiin liittyvät maksut Peace II -ohjelman ja yhteisöaloitteiden mukaisen tuen yhteydessä edellyttäen, että niistä on vähennetty ennakkomaksuista saadut korot.
- (4) Olisi myös selvennettävä, että riskipääoma-, laina- ja takuurahastoihin suoritettut maksut ovat tosiasiallisesti suoritettuja maksuja.
- (5) Olisi selvennettävä, että arvonlisäveron tukikelpoisuus rakennerahastoista ei riipu siitä onko lopullinen edunsaaja julkinen vai yksityinen.
- (6) Olisi täsmennettävä, että maaseudun kehittämisen osalta on sovellettava sääntöä menojen todentamista maksukui-teilla, sanotun kuitenkin rajoittamatta Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 soveltamista koskevista yksityiskoh-taisista säännöistä 26 päivänä helmikuuta 2002 anne-tussa komission asetuksessa (EY) N:o 445/2002 ⁽³⁾ vahvistettujen erityissääntöjen soveltamista määritett-äessä tiettyjä metsänhoitoinvestointeja koskevia yksikkö-kustannuksia.

(7) Selkeyden ja tarkoituksenmukaisuuden vuoksi asetuksen (EY) N:o 1685/2000 liite olisi korvattava kokonaan.

(8) Riskipääoma-, laina- ja takuurahastoihin suoritettuihin maksuihin ja arvonlisäveron tukikelpoisuuteen liittyvien säännösten tulkinnassa on ollut vaikeuksia.

(9) Ottaen huomioon yhdenvertaisen kohtelun periaate ja valtioiden välisten rahoituskulujen huomioon ottamisen tavoite tämän asetuksen asiaa koskevia säännöksiä olisi sovellettava taannehtivasti.

(10) Asetus (EY) N:o 1685/2000 on muutettu vastaavasti asetuksella (EY) N:o 1145/2003. Asetusta annettaessa komiteamenettelyn vaatimuksia ei kuitenkaan täysin noudatettu, minkä vuoksi asetus (EY) N:o 1145/2003 olisi peruutettava. Tätä asetusta olisi sen vuoksi sovellet-tava asetuksen (EY) N:o 1145/2003 voimaantulo-päivästä.

(11) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat aluekehi-tyksen ja alueellisen uudelleenjärjestelyn komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Peruutetaan asetus (EY) N:o 1145/2003.

2 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1685/2000 liite tämän asetuksen liitteellä.

3 artiklaTämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 5 päivästä heinäkuuta 2003.

Seuraavia liitteen kohtia sovelletaan 5 päivästä elokuuta 2000:

- a) säännössä 1 oleva 1.3, 2.1, 2.2 ja 2.3 kohta;
- b) säännössä 3 oleva 1 kohta;
- c) säännössä 7 oleva 1—5 kohta.

⁽¹⁾ EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1105/2003 (EUVL L 158, 27.6.2003, s. 3).⁽²⁾ EUVL L 193, 29.7.2000, s. 39, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1145/2003 (EUVL L 160, 28.6.2003, s. 48).⁽³⁾ EYVL L 74, 15.3.2002, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 963/2003 (EUVL L 138, 5.6.2003, s. 32).

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 10 päivänä maaliskuuta 2004.

Komission puolesta

Michel BARNIER

Komission jäsen

LIITE

TUKIKELPOISUUSÄÄNNÖT

Sääntö 1: Tosiasiallisesti suoritettut maksut

1. LOPULLISTEN EDUNSAAJIEN MAKSUT

- 1.1 Asetuksen (EY) N:o 1260/1999 (jäljempänä 'yleisasetus') 32 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen lopullisten edunsaajien suorittamien maksujen on oltava rahansiirtoja lukuun ottamatta 1.5 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia.
- 1.2 Perustamissopimuksen 87 artiklan mukaisten tukijärjestelmien ja jäsenvaltioiden nimeämien elinten myöntämän tuen osalta 'lopullisten edunsaajien suorittamilla maksuilla' tarkoitetaan tukea, jonka tukea myöntävät yhteisöt ovat maksaneet eri saajille. Lopullisten edunsaajien suorittamien maksujen on oltava perusteltuja tuen ehtojen ja tavoitteiden kannalta.
- 1.3 Riskipääoma-, laina- ja takuurahastoihin (riskipääomaosakkuusrahastot mukaan luettuina) suoritettuja maksuja käsitellään yleisasetuksen 32 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettuina 'tosiasiallisesti suoritettuina maksuina', jos nämä rahastot täyttävät vastaavasti säännöissä 8 ja 9 vahvistetut vaatimukset.
- 1.4 Muissa kuin 1.2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa 'lopullisten edunsaajien suorittamilla maksuilla' tarkoitetaan maksuja, joita suorittavat sellaiset yleisasetuksen 18 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti ohjelma-asiakirjan täydennyksessä määritellyt elimet taikka julkiset tai yksityiset yritykset, jotka vastaavat kyseisestä toimesta.
- 1.5 Poistoja, luontoissuorituksia ja yleiskustannuksia voidaan 1.6, 1.7 ja 1.8 kohdassa vahvistetuin edellytyksin myös pitää 1.1 kohdassa tarkoitettujen maksujen osina. Rakennerahastojen toimea koskeva rahoitusosuus ei saa kuitenkaan toimen päättyessä ylittää tukikelpoista kokonaismäärää, luontoissuoritukset pois luettuina.
- 1.6 Kiinteistön tai käyttöomaisuuden poistot, jotka liittyvät välittömästi toimen tavoitteisiin, ovat tukikelpoisia menoja, jos
 - a) kansallisia tai yhteisön tukia ei ole käytetty kyseisen kiinteistön tai käyttöomaisuuden hankkimiseen;
 - b) poistot on laskettu käypien kirjanpitosääntöjen mukaisesti; ja
 - c) poistot koskevat ainoastaan ajanjaksoa, jona kyseisen toimen rahoitukseen on osallistuttu.
- 1.7 Luontoissuoritukset ovat tukikelpoisia menoja, jos
 - a) ne muodostuvat maan tai kiinteistön, käyttöomaisuuden tai raaka-aineiden hankinnasta, tutkimus- tai ammatti-toiminnasta tai palkattomasta vapaaehtoistyöstä;
 - b) ne eivät liity säännöissä 8, 9 ja 10 tarkoitettuihin uusiin rahoitusjärjestelyihin;
 - c) niiden arvo voidaan puolueettomasti todeta ja tarkastaa;
 - d) maan tai kiinteistön arvon määrittelee riippumaton ja pätevä arvioija tai asianmukaisesti valtuutettu viranomainen;
 - e) palkattoman vapaaehtoistyön arvo määritellään käytetyn ajan ja tehdystä työstä yleisesti maksettavan tunti- tai päiväpalkan mukaan; ja
 - f) sääntöjä 4, 5 ja 6 noudatetaan tarvittaessa.
- 1.8 Yleiskustannukset ovat tukikelpoisia menoja, jos ne perustuvat rakennerahastoista rahoitetun toimen tosiasiallisiin kustannuksiin ja ne voidaan kohdentaa toimeen perustellulla ja tasapuolisella tavalla.
- 1.9 Edellä 1.5—1.8 kohtaa sovelletaan 1.2 kohdassa tarkoitettuihin yksittäisiin saajiin perustamissopimuksen 87 artiklan mukaisten tukijärjestelmien ja jäsenvaltioiden nimeämien elinten myöntämän tuen osalta.
- 1.10 Jäsenvaltiot voivat soveltaa tiukempia kansallisia sääntöjä 1.6, 1.7 ja 1.8 kohdassa tarkoitettujen tukikelpoisten menojen määrittämiseksi.

2. MENOJEN OSOITTAMINEN

- 2.1 Välimaksuina ja loppumaksuina ilmoitettavien, lopullisten edunsaajien suorittamien maksujen tueksi on esitettävä pääsääntöisesti maksukuitit. Jos tämä ei ole mahdollista, maksujen tueksi on esitettävä vastaavalla tavalla todistusvoimaiset kirjanpitoasiakirjat.
- 2.2 Maaseudun kehittämisen alalla sovelletaan 2.1 kohtaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 445/2002 vahvistettujen erityissääntöjen soveltamista määritettäessä tiettyjä metsänhoitoinvestointeja koskevia yksikkökustannuksia.
- 2.3 Lisäksi jos toimet toteutetaan julkisina hankintoina, välimaksuina ja loppumaksuina ilmoitettavien lopullisten edunsaajien suorittamien maksujen tueksi on esitettävä allekirjoitettujen sopimusten määräysten mukaisesti annetut maksukuitit. Kaikissa muissa tapauksissa, julkiset tuet mukaan luettuina, lopullisten edunsaajien on perusteltava suorittamansa maksut, jotka ilmoitetaan välimaksuina ja loppumaksuina, toimen täytäntöönpanoon osallistuneiden elinten taikka julkisten tai yksityisten yritysten tosiasiallisesti suorittamilla maksuilla (1.5 kohdassa tarkoitettujen menot mukaan luettuina).

3. ALIHANKINTA

- 3.1 Seuraavat alihankintasopimuksiin liittyvät menot eivät ole tukikelpoisia rakennerahastoista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tiukempien kansallisten sääntöjen soveltamista:
- a) alihankinnat, jotka lisäävät toimen toteuttamiskustannuksia tuomatta sille vastaavaa lisäarvoa;
 - b) välittäjien tai konsulttien kanssa tehtävät alihankintasopimukset, joissa korvaus määritellään prosenttiosuutena toimen kokonaiskustannuksista, jollei lopullinen edunsaaja pysty perustelemaan maksua suoritettua työtä tai palvelun tosiasiallisella arvolla.
- 3.2 Alihankkijoiden on sitouduttava toimittamaan tilintarkastajille ja tarkastajille kaikki tarvittavat tiedot alihankintatoiminnasta kaikkien alihankintasopimusten osalta.

Sääntö 2: Tulojen käsittely kirjanpidossa

1. Tässä säännössä 'tuloilla' tarkoitetaan tuloja, jotka on saatu toimen rahoituksen aikana tai jäsenvaltion niin halutessa tuen päättymiseen asti jatkuvan pidemmän ajanjakson aikana myynnistä, vuokraamisesta, palveluista, maksuista tai muista vastaavista tuloista seuraavia lukuun ottamatta:
- a) tuloja, jotka on saatu rakennerahastoista rahoitettujen investointien elinkaaren aikana ja joihin sovelletaan yleisasetuksen 29 artiklan 4 kohdan erityissäännöksiä;
 - b) säännöissä 8, 9 ja 10 tarkoitettuihin uusiin rahoitusjärjestelyihin liittyvistä toimenpiteistä saatuja tuloja;
 - c) toimiin liittyviä yksityisen sektorin rahoitusosuuksia, jotka näkyvät kyseisen tukitoimen rahoitustaulukoissa julkisen rahoitusosuuden rinnalla.
2. Edellä 1 kohdan mukaiset tulot ovat sellaista tuloa, joka pienentää kyseistä toimea koskevaa rakennerahastojen rahoitusosuutta. Ennen rakennerahastojen osuuden laskemista ja viimeistään tuen päättyessä nämä tulot vähennetään toimen tukikelpoisista menoista kokonaisuudessaan tai kokonaismenoihin suhteutettuina sen mukaan, onko tulot saatu rahoitetusta toimesta kokonaan vai osittain.

Sääntö 3: Rahoituskulut, muut maksut ja oikeudelliset kulut

1. RAHOITUSKULUT

Korkokulut (muut kuin hyväksytyn valtiontukijärjestelyn yhteydessä yrityksille myönnettyjen lainojen korkotuet), tilitahtumiin liittyvät maksut, valuutanvaihtopalkkiot ja kurssitappiot sekä muut puhtaasti rahoitukseen liittyvät kulut eivät ole tukikelpoisia rakennerahastoista. Valtioiden välisiin tilitahtumiin liittyvät maksut Peace II -ohjelman ja yhteisöaloitteiden (Interreg III, Leader+, Equal ja Urban II) mukaisen tuen yhteydessä ovat kuitenkin tukikelpoisia rakennerahastoista ennakoista saatujen korkojen vähentämisen jälkeen. Lisäksi yleiskattavan tuen osalta nimetyn välittäjän ennen tuen loppumaksua maksamat korkokulut ovat tukikelpoisia ennakoista saatujen korkojen vähentämisen jälkeen.

2. PANKKIKULUT

Kun rakennerahastojen rahoitusosuuden myöntäminen edellyttää yhden tai useamman erillisen pankkitilin avaamista, tilin avaamisesta ja hoitamisesta aiheutuvat maksut ovat tukikelpoisia.

3. OIKEUDELLISTEN NEUVONANTAJIEN, NOTAARIEN, TEKNISTEN JA TALOUDELLISTEN ASiantuntijoiden, tilinpitäjien ja -tarkastajien palkkiot

Nämä menot ovat tukikelpoisia, jos ne liittyvät suoraan toimeen ja ovat välttämättömiä sen valmistelemiseksi tai toteuttamiseksi. Tilinpitäjien ja -tarkastajien palkkiot ovat tukikelpoisia, jos hallintoviranomainen sitä edellyttää.

4. KULUT PANKIN TAI MUUN RAHOITUSLAITOKSEN ANTAMISTA TAKUISTA

Nämä menot ovat tukikelpoisia siinä määrin kuin kansallinen tai yhteisön lainsäädäntö taikka komission tukipäätös edellyttää takuita.

5. SAKOT, MUUT TALOUDELLISET SEURAAMUKSET JA OIKEUDENKÄYNTIKULUT

Nämä menot eivät ole tukikelpoisia.

Sääntö 4: Käytetyn käyttöomaisuuden hankkiminen

Käytetyn käyttöomaisuuden hankintamenot ovat tukikelpoisia rakennerahastoista seuraavin edellytyksin, sanotun kuitenkin rajoittamatta tiukempien kansallisten sääntöjen soveltamista:

- a) myyjä todistaa käyttöomaisuuden alkuperän ja vahvistaa, ettei sen hankintaan ole saatu kansallista tai yhteisön tukea missään vaiheessa seitsemän edellisen vuoden aikana;
- b) käytetyn käyttöomaisuuden hinta ei ylitä sen markkina-arvoa, ja se on pienempi kuin vastaavan uuden käyttöomaisuuden hinta; ja
- c) käyttöomaisuuden tekniset ominaisuudet täyttävät tekniset vaatimukset toimen toteuttamiseksi ja käyttöomaisuus vastaa asianmukaisia normeja ja standardeja.

Sääntö 5: Maanhankinta

1. PÄÄSÄÄNTÖ

1.1 Rakentamattoman maan hankintamenot ovat tukikelpoisia rakennerahastoista seuraavin edellytyksin, sanotun kuitenkin rajoittamatta tiukempien kansallisten sääntöjen soveltamista:

- a) maanhankinnalla on suora yhteys rahoitetun toimen tavoitteisiin;
- b) maan hankintamenojen osuus toimen tukikelpoisista kokonaismenoista ei ylitä 10:tä prosenttia lukuun ottamatta 2 kohdassa tarkoitettua tapausta, ellei komissio vahvista tuelle suurempaa osuutta;
- c) riippumaton pätevä arvioija tai asianmukaisesti valtuutettu viranomainen todistaa, että maan hankintahinta ei ylitä sen markkina-arvoa.

1.2 Perustamissopimuksen 87 artiklan mukaisen tukijärjestelmän osalta maan hankintamenojen tukikelpoisuus on arvioitava tukijärjestelmän ehtojen mukaisesti.

2. LUONNONSUOJELUTOIMET

Luonnonsuojelutoimien osalta maan hankintamenot ovat tukikelpoisia, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- hankinnalla on hallintoviranomaisen hyväksyntä,
- maa otetaan suunniteltuun käyttöön päätöksessä vahvistetuksi ajaksi,
- maata ei oteta maatalouskäyttöön, paitsi asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, jotka hallintoviranomainen on hyväksynyt,
- ostajana on julkisyhteisö tai hankinta on tehty julkisyhteisön puolesta.

Sääntö 6: Kiinteistön hankinta**1. PÄÄSÄÄNTÖ**

Kiinteistön eli valmiiden rakennusten ja tonttien hankintamenot ovat tukikelpoisia rakennerahastoista, jos hankinnalla on suora yhteys kyseisen toimen tavoitteisiin 2 kohdassa vahvistettujen edellytysten täyttyessä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tiukempien kansallisten sääntöjen noudattamista.

2. TUKIKELPOISUUSEHDOT

- 2.1 Riippumattoman pätevän arvioijan tai asianmukaisesti valtuutetun viranomaisen on todistettava, että hankintahinta ei ylitä markkina-arvoa. Todistuksessa on joko todettava rakennus kansallisten määräysten mukaiseksi tai yksilöitävä epäkohdat, jotka lopullisen edunsaajan on korjattava toimen aikana.
- 2.2 Rakennuksen hankintaan ei ole viimeisen kymmenen vuoden aikana saatu kansallista tai yhteisön tukea, joten rakennerahastojen rahoitusosuus hankinnasta ei johda tuen päällekkäisyyteen.
- 2.3 Kiinteistöä on käytettävä hallintoviranomaisen päättämään tarkoitukseen tietty aika.
- 2.4 Rakennusta saa käyttää ainoastaan toimen tavoitteiden mukaisiin tarkoituksiin. Sitä saa käyttää julkishallinnon toimitiloina vain, kun tällainen käyttö on rakennerahastojen tukikelpoisuusedellytysten mukaista.

Sääntö 7: Alv ja muut verot ja maksut

1. Alv on tukikelpoinen meno vain, jos lopullinen edunsaaja tai yksittäinen tuen loppukäyttäjä on maksanut sen perustamissopimuksen 87 artiklan mukaisen tukijärjestelmän tai jäsenvaltion nimeämän elimen myöntämän tuen yhteydessä. Vähennyskelpoinen alv ei saa missään muodossa olla tukikelpoinen meno edes silloin, kun lopullinen edunsaaja tai yksittäinen tuen loppukäyttäjä ei sitä tosiasiallisesti vähennä. Lopullisen edunsaajan tai yksittäisen tuen loppukäyttäjän asemaa julkishallinnossa tai yksityisellä sektorilla ei oteta huomioon arvioitaessa tämän säännön mukaista alv:n tukikelpoisuutta.
2. Alv, jota lopullinen edunsaaja tai tuen yksittäinen tuen loppukäyttäjä ei pysty vähentämään kansallisten erityissääntöjen mukaisesti, on tukikelpoinen meno vain, jos mainitut säännöt ovat täysin neuvoston kuudennen arvonlisäverodirektiivin 77/388/ETY⁽¹⁾ mukaisia.
3. Jos lopullinen edunsaaja tai yksittäinen tuen loppukäyttäjä on neuvoston kuudennen arvonlisäverodirektiivin 77/388/ETY XIV osastossa säädetyn vakiokantajärjestelmän alainen, maksettu alv katsotaan 1 kohdan mukaisesti vähennyskelpoiseksi.
4. Yhteisön rahoitusosuus ei voi ylittää tukikelpoisia kokonaismenoja ALV pois luettuna, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yleisasetuksen 29 artiklan 6 kohdan säännösten soveltamista.
5. Muut verot ja maksut, (erityisesti välittömät verot ja palkkojen sosiaalikulut), jotka johtuvat rakennerahastojen yhteisrahoituksesta, eivät ole tukikelpoisia menoja, paitsi jos lopullinen edunsaaja tai yksittäinen tuen loppukäyttäjä on ne todella ja lopullisesti maksanut.

Sääntö 8: Riskipääoma- ja lainarahastot**1. PÄÄSÄÄNTÖ**

Rakennerahastot voivat osallistua riskipääoma- ja/tai lainarahastojen tai riskipääomaosakkuusrahastojen (jäljempänä 'rahastojen') pääoman rahoitukseen 2 kohdassa vahvistetuin edellytyksin. 'Riskipääoma- ja lainarahastoilla' tarkoitetaan tässä säännössä investointijärjestelyjä oman pääoman tai muussa muodossa olevan riskipääoman, lainat mukaan luettuina, saamiseksi komission suosituksessa 96/280/EY⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 6 päivänä toukokuuta 2003 annetulla komission suosituksella, määriteltyjen pienten ja keskisuurten yritysten käyttöön. 'Riskipääomaosakkuusrahastoilla' tarkoitetaan rahastoja, jotka sijoittavat useaan eri riskipääoma- tai lainarahastokohteeseen. Rakennerahastojen rahoitusosuuteen voi liittyä yhteisiä investointeja tai takuita muista yhteisön rahoitusvälineistä.

⁽¹⁾ EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 107, 30.4.1996, s. 4.

2. EDELLYTYKSET

- 2.1 Rahaston rahoittajien on esitettävä harkittu toimintasuunnitelma, josta ilmenevät mm. kohdemarkkinat, arviointiperusteet, rahoitusehdot, rahaston toimintabudjetti, omistajat ja muut rahoittajat, johdon osaaminen, pätevyys ja riippumattomuus, rahaston säännöt, rakennerahastojen rahoitusosuuden käyttötarkoitus perusteluineen, tapaukset, joissa sijoituksesta luopuminen tulee kyseeseen, ja rahaston lakkauttamista koskevat säännöt mukaan luettuna rakennerahastojen rahoitusosuudeksi katsottavien varojen uudelleenkäyttö. Hallintoviranomaisen on arvioitava toimintasuunnitelma huolellisesti ja seurattava sen toteuttamista tai vastattava muiden suoritettavaksi uskomastaan arvioinnista ja sen toteuttamisen seurannasta.
- 2.2 Rahaston on oltava itsenäinen oikeudellinen yksikkö, jota koskevat osakkaiden keskinäiset sopimukset, tai erillinen rahoitusyksikkö olemassa olevassa rahoituslaitoksessa. Jälkimmäisessä tapauksessa rahastolla on oltava oma toteuttamissopimuksensa, jossa määrätään erityisesti sen erillisestä kirjanpidosta, jotta rahastoon sijoitetut uudet varat (rakennerahastojen rahoitusosuus mukaan luettuna) voidaan pitää erillään laitoksen alkuperäisistä varoista. Kaikkien rahaston osakkaiden on maksettava rahoitusosuutensa käteisellä.
- 2.3 Komissio ei voi olla rahaston osakas.
- 2.4 Rakennerahastojen rahoitusosuuteen sovelletaan yleisasetuksen 29 artiklan 3 ja 4 kohdassa säädettyjä enimmäismääriä.
- 2.5 Rahastot voivat sijoittaa pk-yrityksiin vain niiden perustamis-, käynnistämisen- (siemenpääoma mukaan luettuna) tai laajentamiskäytössä ja vain rahaston johdon taloudellisesti kannattaviksi arvioimiin toimiin. Arviossa on otettava huomioon kaikki kyseisten yritysten tulolähteet. Rahastot eivät saa sijoittaa vaikeuksissa oleviin yrityksiin, sellaisina kuin ne määritellään yhteisön suuntaviivoissa valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja niiden rakenteiden uudistamiseksi ⁽¹⁾.
- 2.6 Riskipääoma- ja lainamarkkinoiden kilpailun vääristyminen on estettävä mahdollisimman hyvin. Erityisesti pääomasijoitusten ja lainojen tuotot (hallintokulujen osuus pois luettuna) voidaan osoittaa ensisijaisesti yksityisen sektorin osakkaille näiden keskinäisessä sopimuksessa sovittuun korvaukseen saakka ja sen jälkeen jakaa omistussuoksien mukaisessa suhteessa kaikkien osakkaiden ja rakennerahastojen kesken. Rakennerahastojen rahoitusosuudelle määritellyt tuotot on käytettävä uudelleen saman tukikelpoisen alueen pk-yritysten kehittämistoimintaan.
- 2.7 Hallintokulut eivät saa ylittää tuen keston aikana viittä prosenttia keskimääräisestä vuosittain maksetusta pääomasta, ellei tarjouskilpailun jälkeen päädytä korkeampaan osuuteen.
- 2.8 Toimen päättyessä rahaston (lopullisen edunsaajan) tukikelpoiseksi menoksi katsotaan rahastosta pk-yrityksiin sijoitettu tai niille lainattu pääoma hallintokulut mukaan luettuina.
- 2.9 Rakennerahastojen ja muiden julkishallinnon lähteiden tukemiin rahastoihin samoin kuin sijoituksiin, joita nämä rahastot ovat tehneet yksittäisiin pk-yrityksiin, sovelletaan valtiontukea koskevia sääntöjä.

3. SUOSITUKSET

- 3.1 Komissio suosittelee, että 3.2—3.6 kohdassa esitetyt valtiokäytäntöjä noudatettaisiin rakennerahastojen rahoitusosuuksien osalta. Komissio pitää näiden suositusten noudattamista myönteisenä seikkana arvioidessaan rahastojen yhteensopivuutta valtiontukisääntöjen kanssa. Suositukset eivät ole sitovia menojen tukikelpoisuuden osalta.
- 3.2 Yksityisen sektorin rahoitusosuuden on oltava huomattava, yli 30 prosenttia.
- 3.3 Rahastojen on oltava kyllin suuria ja niiden on katettava riittävän laaja kohderyhmä, jotta toimet ovat taloudellisesti kannattavia; sijoitusten aikataulun on oltava yhteensopiva rakennerahastojen rahoitusosuuden keston kanssa ja sijoitusten on kohdistuttava sektoreille, joilla on markkinahäiriöitä.
- 3.4 Osakkaat ja rakennerahastot maksavat pääoman samaan tahtiin ja suhteessa merkittyihin osakkuuksiin.
- 3.5 Rahastojen johtoon on valittava riippumattomia ammattilaisia, joilla on riittävä kokemus riskipääoman hallinnoinnista ja uskottavuus liike-elämästä. Johtoryhmät on valittava kilpailulla sovittua palkkiotasoa noudattaen.
- 3.6 Rahastot eivät yleensä saa hankkia enemmistöosakkuuksia yrityksistä, ja niiden tavoitteena on oltava sijoitusten realisointi ennen rahaston toiminnan lakkauttamista.

⁽¹⁾ EYVL C 288, 9.10.1999, s. 2.

Sääntö 9: Takuurahastot**1. PÄÄSÄÄNTÖ**

Rakennerahastot voivat osallistua takuurahastojen pääoman rahoitukseen 2 kohdassa vahvistetuin edellytyksin. 'Takuurahastoilla' tarkoitetaan rahoitusvälineitä, joista myönnetään takuita säännössä 8 tarkoitetuille riskipääoma- ja lainarahastoille sekä muille pk-yritysten riskipääomajärjestelyille (lainat mukaan luettuina) suosituksessa 96/280/EY, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 6 päivänä toukokuuta 2003 annetulla komission suosituksella, määritelyihin pieniin ja keskiuuriin yrityksiin tehdyistä sijoituksista aiheutuvien tappioiden varalta. Rahastot voivat olla julkishallinnon tukemia keskinäisiä rahastoja, joiden osuuksia pk-yritykset merkitsevät, liiketoimintaperiaatteella toimivia rahastoja, joilla on osakkaita yksityiseltä sektorilta, tai yksinomaan julkishallinnon rahoittamia rahastoja. Rakennerahastojen rahoitusosuuteen voi liittyä osatakuista muista yhteisön rahoitusvälineistä.

2. EDELLYTYKSET

- 2.1 Rahaston rahoittajien on esitettävä harkittu toimintasuunnitelma, joka vastaa soveltuvin osin riskipääomarahastolta vaadittavaa suunnitelmaa (sääntö 8), sekä tavoiteltu takaussalkku. Hallintoviranomaisen on arvioitava toimintasuunnitelma huolellisesti ja seurattava sen toteuttamista tai vastattava muiden suoritettavaksi uskomastaan arvioinnista ja sen toteuttamisen seurannasta.
- 2.2 Rahaston on oltava itsenäinen oikeudellinen yksikkö, jota koskevat osakkaiden keskinäiset sopimukset, tai erillinen rahoitusyksikkö olemassa olevassa rahoituslaitoksessa. Jälkimmäisessä tapauksessa rahastolla on oltava oma toteuttamissopimuksensa, jossa määrätään erityisesti sen erillisestä kirjanpidosta, jotta rahastoon sijoitetut uudet varat (rakennerahastojen rahoitusosuus mukaan luettuna) voidaan pitää erillään laitoksen alkuperäisistä varoista.
- 2.3 Komissio ei voi olla rahaston osakas.
- 2.4 Rahastot voivat sijoittaa vain taloudellisesti kannattaviksi arvioituihin toimiin. Rahastot eivät saa antaa takuita vaikeuksissa oleville yrityksille, sellaisina kuin ne määritellään yhteisön suuntaviivoissa valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja niiden rakenteiden uudistamiseksi.
- 2.5 Takuiden vapautumisen jälkeen jäljelle jääneet rakennerahastojen rahoitusosuudet on käytettävä uudelleen saman tukikelpoisen alueen pk-yritysten kehittämistoimintaan.
- 2.6 Hallintokulut eivät saa ylittää tuen keston aikana kahta prosenttia keskimääräisestä vuosittain maksetusta pääomasta, omasta, ellei tarjoukskilpailun jälkeen päädytä korkeampaan osuuteen.
- 2.7 Toimen päättyessä rahaston (lopullisen edunsaajan) tukikelpoisiksi menoiksi katsotaan se rahaston maksetun pääoman osa, joka riippumattoman tilintarkastuksen mukaan tarvitaan rahaston antamien takuiden kattamiseen, hallintokulut mukaan luettuina.
- 2.8 Rakennerahastojen ja muiden julkishallinnon lähteiden tukemiin takuurahastoihin samoin kuin takuihin, joita nämä rahastot ovat myöntäneet yksittäisille pk-yrityksille, sovelletaan valtiontukea koskevia sääntöjä.

Sääntö 10: Leasingtoiminta**1. PÄÄSÄÄNTÖ**

Leasingtoiminnasta aiheutuneet menot ovat tukikelpoisia rakennerahastoista 2, 3 ja 4 kohdassa vahvistetuin edellytyksin.

2. TUKI VUOKRANANTAJALLE

- 2.1 Vuokranantaja saa suoraan yhteisön rahoitusta, jota käytetään vuokraajan tekemän leasing sopimuksen maksuerien pienentämiseen.
- 2.2 Yhteisön tukemiin leasing sopimuksiin on sisällyttävä osto-oikeus tai sopimuksen vähimmäiskeston on oltava sopimuksen kohteen elinkaaren pituinen.
- 2.3 Jos leasing sopimus päättyy ennenaikaisesti ja ilman toimivaltaisten viranomaisten ennakko hyväksyntää, vuokranantajan on palautettava kyseisen jäsenvaltion viranomaisille (kyseisen rakennerahaston osalta) se osa yhteisön tuesta, joka vastaa sopimuskauden jäljellä olevaa osaa.
- 2.4 Vuokranantajan ostama käyttöomaisuus, josta on tositteena maksukuitti tai todistusarvoltaan vastaava kirjanpitoasiakirja, muodostaa tukikelpoisen menon. Tukikelpoinen määrä ei saa ylittää vuokratun käyttöomaisuuden markkina-arvoa.

- 2.5 Muut kuin 2.4 kohdassa tarkoitetut leasing sopimukseen liittyvät menot (kuten verot, vuokranantajan kate, korkojen jälleenrahoituskulut, yleiskulut ja vakuutusmaksut) eivät ole tukikelpoisia.
- 2.6 Vuokranantajalle maksettu yhteisön tuki on käytettävä kokonaisuudessaan vuokraajan hyväksi niin, että kaikkia vuokria alennetaan sopimusaikana yhtenäisesti.
- 2.7 Vuokranantajan on osoitettava, että yhteisön tuki koituu kokonaisuudessaan vuokraajan hyväksi, esittämällä laskelma vuokrista tai antamalla vastaava vakuutus.
- 2.8 Edellä 2.5 kohdassa tarkoitetut kulut, leasing sopimuksesta koituvat verotushyöty ja muut sopimusehdot ovat samat, joita sovellettaisiin yhteisön tuen puuttuessa.

3. TUKI VUOKRAAJALLE

- 3.1 Vuokraaja saa suoraan yhteisön rahoitusta.
- 3.2 Vuokraajan vuokranantajalle maksamat vuokrat, joista on tositteena maksukuitit tai todistusarvoltaan vastaava kirjanpitoasiakirja, muodostavat tukikelpoisen menon.
- 3.3 Jos leasing sopimukseen sisältyy osto-oikeus tai sopimuksen vähimmäiskesto on sopimuksen kohteen elinkaaren pituinen, tukikelpoinen määrä ei saa ylittää vuokratun käyttöomaisuuden markkina-arvoa. Muut leasing sopimukseen liittyvät menot (verot, vuokranantajan kate, korkojen jälleenrahoituskulut, yleiskulut, vakuutusmaksut jne.) eivät ole tukikelpoisia.
- 3.4 Yhteisön tuki 3.3 kohdassa tarkoitetuille leasing sopimuksille maksetaan vuokraajalle yhdessä tai useammassa erässä maksettujen vuokrien mukaan. Jos sopimuksen kesto ylittää yhteisön tuen maksulle asetetun määrärajan, tukikelpoisia ovat vain määräraikaan mennessä erääntyneet vuokraajan maksamat vuokrat.
- 3.5 Jos leasing sopimukseen ei sisälly osto-oikeutta tai sopimuksen vähimmäiskesto on sopimuksen kohteen elinkaarta lyhyempi, vuokrien tukikelpoisuus määräytyy suhteessa tukikelpoisen toimen kesto aikaan. Vuokraajan on kuitenkin osoitettava leasing sopimus edullisimmaksi tavaksi saada käyttöönsä kyseinen käyttöomaisuus. Jos osoittautuu, että vaihtoehtoisella tavalla (esimerkiksi perinteisellä vuokrasopimuksella) kustannukset olisivat jääneet pienemmiksi, lisäkustannukset vähennetään tukikelpoisista menoista.
- 3.6 Jäsenvaltiot voivat soveltaa tiukempia kansallisia sääntöjä 3.1—3.5 kohdassa tarkoitettujen tukikelpoisten menojen määrittämiseksi.

4. MYynti JA TAKAISINVUOKRAUS

Vuokraajan myynti- ja takaisinvuokrausjärjestelyn yhteydessä maksamat vuokrat voivat olla tukikelpoisia 3 kohdassa vahvistetuin edellytyksin. Käyttöomaisuuden hankintakustannukset eivät ole tukikelpoisia.

Sääntö 11: Rakennerahastojen hallinto- ja toteuttamiskulut

1. PÄÄSÄÄNTÖ

Rakennerahastoista rahoitettujen toimien hallinnosta, toteuttamisesta, seurannasta ja valvonnasta jäsenvaltioille aiheutuvat kulut ovat tukikelpoisia ainoastaan 2 kohdassa vahvistetuin edellytyksin ja 2.1 kohdassa mainittujen menolajien osalta.

2. TUKIKELPOISET HALLINTOON, TOTEUTTAMISEEN, SEURANTAAN JA VALVONTAAN LIITTYVÄT MENOLAJIT

2.1 Seuraavat menolajit ovat tukikelpoisia 2.2—2.7 kohdassa vahvistetuin edellytyksin:

- tuen ja toimien valmisteluun, valintaan, arviointiin ja seurantaan liittyvät menot (eivät kuitenkaan hallinnossa, seurannassa ja arvioinnissa käytettävien atk-järjestelmien hankkimisesta ja asentamisesta aiheutuvat menot),

— tukitoimen toteuttamiseen liittyvien seurantakomiteoiden tai alakomiteoiden kokousmenot. Menolajiin voidaan sisällyttää myös näiden komiteoiden käyttämien asiantuntijoiden ja muiden komitean työhön osallistuvien henkilöiden kulut, myös kolmansista maista tulevien osallistujien kulut, jos komitean puheenjohtaja pitää tällaisten osallistujien mukanaoloa keskeisenä tukitoimen tehokkaan toteuttamisen kannalta,

— tilintarkastukseen ja paikalla tehtäviin tarkastuksiin liittyvät menot.

2.2 Palkkamenot, sosiaaliturvamaksut mukaan luettuina, ovat tukikelpoisia ainoastaan seuraavissa tapauksissa:

- a) kun virkamies tai muu toimihenkilö on määrätty suorittamaan 2.1 kohdassa tarkoitettuja tehtäviä toimivaltaisen viranomaisen asianmukaisesti todennetulla päätöksellä;
- b) kun muu henkilöstö on suorittanut 2.1 kohdassa tarkoitettuja tehtäviä.

Tilapäisen tehtävien suorittamisen on päätyttävä viimeistään tukipäätöksessä määrättyä tukikelpoisuuden päättämispäivänä.

2.3 Rakennerahastojen rahoitusosuus 2.1 kohdassa tarkoitetuista menoista rajoitetaan enimmäismäärään, joka vahvistetaan komission hyväksymälle tukitoimelle ja joka ei saa ylittää 2.4 ja 2.5 kohdassa säädettyjä rajoja.

2.4 Muiden tukitoimien kuin yhteisöaloitteiden, Peace II -erityisohjelman ja innovatiivisten toimien enimmäismäärä on:

- 2,5 prosenttia siitä osasta rakennerahastojen rahoitusosuutta, joka on enintään 100 miljoonaa euroa,
- kaksi prosenttia siitä osasta rakennerahastojen rahoitusosuutta, joka on yli 100 miljoonaa ja enintään 500 miljoonaa euroa,
- yhden prosentin siitä osasta rakennerahastojen rahoitusosuutta, joka on yli 500 miljoonaa ja enintään miljardi euroa,
- 0,5 prosenttia siitä osasta rakennerahastojen rahoitusosuutta, joka ylittää miljardi euroa.

2.5 Yhteisöaloitteiden, innovatiivisten toimien ja Peace II -erityisohjelman enimmäismäärä on viisi prosenttia rakennerahastojen kokonaisrahoitusosuudesta. Kun tukea myöntää useampi kuin yksi jäsenvaltio, enimmäismäärää voidaan komission päätöksellä korottaa korkeampien hallinto- ja toteuttamiskulujen kattamiseksi.

2.6 Edellä 2.4 ja 2.5 kohdassa tarkoitettujen enimmäismäärien laskemista varten rakennerahastojen kokonaisrahoitusosuus on sama kuin komission kutakin tukitoimea varten vahvistama enimmäismäärä.

2.7 Tämän säännön 2.1—2.6 kohdan soveltamisesta sovitaan komission ja jäsenvaltioiden kesken ja sopimus liitetään tukitoimen ehtoihin. Rahoitusosuus vahvistetaan yleisasetuksen 29 artiklan 7 kohdan mukaisesti. Edellä 2.1 kohdassa tarkoitettut kulut liitetään seurantaan varten tekniseen apuun erillisenä toimenpiteenä tai toimenpiteen osana.

3. MUUT TEKNISENÄ APUNA RAHOITETTAVAT MENOT

Toimiin, joita voidaan rahoittaa teknisenä apuna ja joita ei mainita 2 kohdassa (kuten selvitykset, seminaarit, tiedotustoimet, arviointi, hallinnossa, seurannassa ja arvioinnissa käytettävien atk-järjestelmien hankkiminen ja asentaminen), ei sovelleta 2.4—2.6 kohdassa vahvistettuja edellytyksiä. Näihin toimiin liittyvät virkamiesten tai muiden toimihenkilöiden palkat eivät ole tukikelpoisia.

4. TOIMIEN TOTEUTTAMISEEN LIITTYVÄT VIRANOMAISTEN MENOT

Seuraavat teknisen avun ulkopuoliset menot ovat tukikelpoisia, jos ne liittyvät toimen toteuttamiseen edellyttäen, että toimen toteuttaminen ei kuulu viranomaisen lakisääteisiin tehtäviin tai tavanomaisiin hallinto-, seuranta- ja valvontatehtäviin:

- a) julkishallinnon suorittamista ammatillisista palveluista aiheutuneet toimen toteuttamiseen liittyvät menot. Menot on joko laskutettava (julkiselta tai yksityiseltä) lopulliselta edunsaajalta tai varmennettava vastaavalla tavalla todistusvoimaisilla asiakirjoilla, joista ilmenevät julkishallinnon kyseisestä toimesta maksamat todelliset kulut;

- b) lopullisena edunsaajana olevalle julkisviranomaiselle toimen toteuttamisesta, palvelujen tarjoaminen mukaan luetuna, aiheutuneet menot silloin, kun viranomaisen toteuttaa toimen itsenäisesti käyttämättä ulkopuolisia asiantuntijoita tai yrityksiä. Kyseisten menojen on oltava tosiasiallisia ja kiinteästi toimeen liittyviä menoja, ja ne on varmennettava asiakirjoin, joista ilmenevät julkishallinnon kyseisestä toimesta maksamat todelliset kulut.

Sääntö 12: Menojen tukikelpoisuus toimen toteuttamispaikan mukaan

1. PÄÄSÄÄNTÖ

Rakennerahastoista rahoitettavat toimet on pääsääntöisesti toteutettava tukikelpoisella alueella.

2. POIKKEUS

- 2.1 Jos tukikelpoiselle alueelle koituu hyötyä sen ulkopuolella toteutettavasta toimesta, hallintoviranomainen voi hyväksyä tällaisen toimen tukikelpoiseksi edellyttäen, että kaikki 2.2—2.4 kohdassa vahvistetut edellytykset täyttyvät. Muussa tapauksessa toimi voidaan hyväksyä tukikelpoiseksi 3 kohdan mukaisella menettelyllä. Jos toimia rahoitetaan kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineestä (KOR), on noudatettava 3 kohdan mukaista menettelyä.
- 2.2 Toimi on toteutettava NUTS III -alueella, joka on samassa jäsenvaltiossa kuin alue, jota rakennerahastotuki koskee, ja rajoittuu siihen.
- 2.3 Toimeen liittyvien tukikelpoisten menojen enimmäismäärä määritetään suhteessa hyötyyn, jota tuettavan alueen odotetaan toimesta saavan. Enimmäismäärän on perustuttava hallintoviranomaisesta riippumattoman elimen laatiman arvioon. Hyödyt arvioidaan ottamalla huomioon tuen erityistavoitteet ja sen arvioitu vaikutus. Toimen rahoittamista ei voida hyväksyä, jos hyötyvaikutus on alle 50 prosenttia.
- 2.4 Kunkin tukitoimenpiteen osalta enintään 10 prosenttia sen tukikelpoisista kokonaismenoista voidaan käyttää 2.1 kohdan mukaisesti tukikelpoiksi hyväksyttyihin toimiin. Kaikkien 2.1 kohdan mukaisesti hyväksyttyjen toimien yhteenlasketut tukikelpoiset menot eivät saa kuitenkaan olla yli viisi prosenttia tuen tukikelpoisista kokonaismenoista.
- 2.5 Hallintoviranomaisen 2.1 kohdan mukaisesti hyväksymät toimet on ilmoitettava tukitoimen toteuttamista koskevissa vuosittaisissa täytäntöönpanokertomuksissa ja loppukertomuksessa.

3. MUUT TAPAUKSET

Jos toimi toteutetaan tukikelpoisen alueen ulkopuolella, mutta se ei täytä 2 kohdassa vahvistettuja edellytyksiä, ja jos toimea rahoitetaan KOR:stä, jäsenvaltion on pyydettävä toimen rahoitukselle komission ennakko hyväksyntä. Pyyntöä käsitellessään komissio ottaa huomioon toteuttamispaikan ja tukikelpoisen alueen läheisyyden, toimesta alueelle odotettavissa olevan hyödyn ja toimen rahoituksen osuuden tukitoimenpiteen menojen ja rakennerahastotuen kokonaismäärästä. Jos tuki koskee syrjäisimpiä alueita, sovelletaan tämän kohdan menettelyä.

LIITE II

Vastaavuustaulukko

Asetus (EY) N:o 1685/2000	Muutosasetus
1 artikla	1 artikla: muutos
2 artikla	2 artikla: muutos
Liite	Liite I
Sääntö 1	Sääntö 1: muutos
1.1 kohta	1.1 kohta: muutos
	1.3 kohta: uusi
1.3 kohta	1.4 kohta
1.4 kohta	1.5 kohta
1.5 kohta	1.6 kohta
1.6 kohta	1.7 kohta
1.7 kohta	1.8 kohta
1.8 kohta	1.9 kohta
1.9 kohta	1.10 kohta
2 kohta	2 kohta: muutos
3 kohta	3 kohta: vanha
Sääntö 2	Sääntö 2: vanha
Sääntö 3	Sääntö 3: muutos
1 kohta	1 kohta: muutos
2—5 kohta	2—5 kohta: vanha
Sääntö 4	Sääntö 4: vanha
Sääntö 5	Sääntö 5: vanha
Sääntö 6	Sääntö 6: vanha
Sääntö 7	Sääntö 7: muutos
1 kohta	1 kohta: muutos
	2 kohta: uusi
2 kohta	3 kohta: muutos
3 kohta	4 kohta: muutos
4 kohta	5 kohta: muutos
Sääntö 8	Sääntö 8: vanha
Sääntö 9	Sääntö 9: vanha
Sääntö 10	Sääntö 10: vanha
Sääntö 11	Sääntö 11: vanha
Sääntö 12	Sääntö 12: vanha
	Liite II: uusi

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 449/2004,
annettu 10 päivänä maaliskuuta 2004,
tuontitodistusten myöntämisestä ruokosokerille tietyissä tariffikiintiöissä ja tiettyjen etuuskohtelu-
sopimusten mukaisesti**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon luettelossa CXL olevien myönnytysten täytäntöönpanosta GATT-sopimuksen XXIV artiklan 6 kohdan mukaisesti käytyjen neuvottelujen päättymisen seurauksena 18 päivänä kesäkuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1095/96 ⁽²⁾,

ottaa huomioon eräissä tariffikiintiöissä tai etuuskohtelusopimusten mukaisesti tapahtuvaa ruokosokerin tuontia koskevista yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä markkinointivuosiksi 2003/2004, 2004/2005 ja 2005/2006 sekä asetusten (EY) N:o 1464/95 ja (EY) N:o 779/96 muuttamisesta 30 päivänä kesäkuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1159/2003 ⁽³⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1159/2003 9 artiklassa säädetään yksityiskohtaisista säännöistä, jotka koskevat valkoisen sokerin ekvivalenttina ilmaistujen, CN-koodiin 1701 kuuluvien tuotteiden AKT-pöytäkirjan ja Intia-sopimuksen allekirjoittajamaista peräisin olevan tuonnin tullittoman toimitusvelvoitteen määrittämistä.

- (2) AKT-pöytäkirjan ja Intia-sopimuksen mukaisesti tuotavan ruokosokerin toimitusvelvollisuuden alaisten määrien vahvistamisesta toimitusjaksolle 2003/2004 10 päivänä maaliskuuta 2004 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 443/2004 Tansanian toimitusvelvollisuus vahvistetaan suuremmaksi kuin toimitusjaksolle 2003/2004 ⁽⁴⁾ jo jätettyjen tuontitodistushakemusten kokonaismäärä.

- (3) Näin ollen ja selkeyden vuoksi on suotavaa ilmoittaa, että kyseistä toimitusjaksoa koskeva Tansanian toimitusvelvollisuuden alainen enimmäismäärä ei ole vielä täytynyt,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tuontitodistukset, joita on haettu asetuksen (EY) N:o 1159/2003 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti 1 ja 5 päivänä maaliskuuta 2004 välisenä aikana, myönnetään tämän asetuksen liitteessä mainittujen määrien rajoissa.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 11 päivänä maaliskuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 10 päivänä maaliskuuta 2004.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 39/2004 (EYVL L 6, 10.1.2004, s. 2).

⁽²⁾ EYVL L 146, 20.6.1996, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 162, 1.7.2003, s. 25.

⁽⁴⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 52.

LIITE

Etuuskohteluun oikeutettu AKT—Intia-sokeri

Asetuksen (EY) N:o 1159/2003 II osasto

Markkinointivuosi 2003/2004

Maa	Haetuista määristä myönnettävä osuus viikolla 1—5 päivänä maaliskuuta 2004	Raja
Barbados	100	
Belize	0	Täynnä
Kongo	0	Täynnä
Fidžisaaret	100	
Guyana	100	
Intia	0	Täynnä
Norsunluurannikko	100	
Jamaika	100	
Kenia	100	
Madagaskar	100	
Malawi	100	
Mauritius	100	
Saint Kitts ja Nevis	100	
Swazimaa	100	
Tansania	100	
Trinidad ja Tobago	100	
Zambia	100	
Zimbabwe	0	Täynnä

Erityiseen etuuskohteluun oikeutettu sokeri

Asetuksen (EY) N:o 1159/2003 III osasto

Markkinointivuosi 2003/2004

Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 39 artiklassa mainituille jäsenvaltioille Sloveniaa lukuun ottamatta avattu kiintiö

Maa	Haetuista määristä myönnettävä osuus viikolla 1—5 päivänä maaliskuuta 2004	Raja
Intia	100	
Muut	100	

Erityiseen etuuskohteluun oikeutettu sokeri

Asetuksen (EY) N:o 1159/2003 III osasto

Markkinointivuosi 2003/2004

Slovenialle avattu kiintiö

Maa	Haetuista määristä myönnettävä osuus viikolla 1—5 päivänä maaliskuuta 2004	Raja
AKT	100	

CXL-myönnytyksiin oikeutettu sokeri**Asetuksen (EY) N:o 1159/2003 IV osasto****Markkinointivuosi 2003/2004**

Maa	Haetuista määristä myönnettävä osuus viikolla 1—5 päivänä maaliskuuta 2004	Raja
Brasilia	100	
Kuuba	100	
Muut kolmannet maat	100	

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 450/2004,**annettu 10 päivänä maaliskuuta 2004,****A3-menettelyn mukaisten vientitodistusten antamisesta hedelmä- ja vihannesalalla (sitruunat)**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 ⁽¹⁾, ja erityisesti sen 35 artiklan 3 kohdan kolmannen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 305/2004 ⁽²⁾ avataan tarjouskilpailu ja vahvistetaan myönnettävissä olevien A3-menettelyn mukaisten vientitodistusten ohjeelliset tukimäärät ja ohjeelliset määrät.
- (2) Esitettyjen tarjousten perusteella on tarpeen vahvistaa tuen enimmäismäärät ja näiden enimmäismäärien mukaisesti tehdyissä tarjouksissa haettuihin määriin sovellettavat prosenttiosuudet.

- (3) Sitruunoiden osalta todistusten myöntämiseksi ohjeelliseen määrään saakka tarvittava enimmäismäärä tarjouskilpailussa vahvistettujen määrien rajoissa ei ole yli puoltatoista kertaa suurempi kuin ohjeellinen tukimäärä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Sitruunoiden osalta asetuksessa (EY) N:o 305/2004 avattuun tarjouskilpailuun liittyvän tuen enimmäismäärä ja haettuihin määriin sovellettava prosenttiosuus vahvistetaan liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 11 päivänä maaliskuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 10 päivänä maaliskuuta 2004.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 268, 9.10.2001, s. 8. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 47/2003 (EYVL L 7, 11.1.2003, s. 64).

⁽²⁾ EUVL L 52, 21.2.2004, s. 3.

LIITE

3A-menettelyn mukaisten vientitodistusten antaminen hedelmä- ja vihannesalalla (sitruunat)

Tuote	Tuen enimmäismäärä (euroa/nettotonni)	Tuen enimmäismäärän mukaisiin haettuihin määriin sovellettava prosenttiosuus
Sitruunat	45	44 %

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 451/2004,
annettu 10 päivänä maaliskuuta 2004,**

A3-menettelyn mukaisten vientitodistusten myöntämisestä hedelmä- ja vihannesalalla (tomaatit, appelsiinit, omenat)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 ⁽¹⁾, ja erityisesti sen 35 artiklan 3 kohdan kolmannen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 305/2004 ⁽²⁾ avatulla tarjouskilpailulla vahvistetaan ohjeellinen tukimäärä sekä ohjeelliset määrät, joille A3-menettelyn mukaisia vientitodistuksia voidaan myöntää.
- (2) Esitettyjen tarjousten perusteella on syytä vahvistaa tuen enimmäismäärät ja kuinka suuri prosenttiosuus niistä määristä, joista on haettu enimmäistukea, voidaan hyväksyä.
- (3) Tomaattien, appelsiinien ja omenoiden osalta todistusten myöntämiseksi ohjeelliseen määrään saakka tarvittava enimmäismäärä tarjouskilpailussa vahvistettujen määrien rajoissa on yli puolitoista kertaa niin suuri kuin ohjeellinen tukimäärä. Määrä on siten vahvistettava

neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan vientitukien osalta 8 päivänä lokakuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1961/2001 ⁽³⁾ 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat hedelmien ja vihannesten hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tomaattien, appelsiinien ja omenoiden osalta asetuksella (EY) N:o 305/2004 avattuun tarjouskilpailuun liittyvän tuen enimmäismäärä ja haettuihin määriin sovellettava prosenttiosuus vahvistetaan liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 11 päivänä maaliskuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 10 päivänä maaliskuuta 2004.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella 47/2003 (EYVL L 47, 11.1.2003, s. 64).

⁽²⁾ EUVL L 52, 21.2.2004, s. 3.

⁽³⁾ EYVL L 268, 9.10.2001, s. 8. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella 1176/2002 (EYVL L 170, 28.6.2002, s. 69).

LIITE

A3-menettelyn mukaisten vientitodistusten myöntäminen hedelmä- ja vihannesalalla (tomaatit, appelsiinit, omenat)

Tuote	Tuen enimmäismäärä (euroa/nettotonni)	Tuen enimmäismäärien mukaisesti haettuihin määriin sovellettava prosenttiosuus
Tomaatit	40	100 %
Appelsiinit	35	100 %
Omenat	39	82 %

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 452/2004,
annettu 10 päivänä maaliskuuta 2004,
puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, maailmanmarkkinahinnan vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Kreikan liittymisasiakirjaan liitetyn puuvillaa koskevan pöytäkirjan nro 4, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 1050/2001 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon puuvillan tuotantotuesta 22 päivänä touku-kuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1051/2001 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1051/2001 4 artiklan mukaisesti puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, maailmanmarkkinahinta määritellään säännöllisin väliajoin siemenistä puhdistetun puuvillan osalta todetun maailmanmarkkinahinnan perusteella ottamalla huomioon siemenistä puhdistetulle puuvillalle määritellyn hinnan ja puuvillalle, josta siemeniä ei ole poistettu, lasketun hinnan välinen suhde pitkällä aikavälillä. Tämä suhde vahvistetaan puuvillan tukijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 2 päivänä elokuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1591/2001 ⁽³⁾ 2 artiklan 2 kohdassa. Jos maailmanmarkkinahintaa ei voi määritellä tällä tavoin, hinta lasketaan viimeksi määritellyn hinnan perusteella.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1051/2001 5 artiklan mukaisesti puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, maailmanmarkkinahinta määritellään tuotteelle, joka vastaa tiettyjä ominaisuuksia ja ottaen huomioon markkinoiden todel-

lista suuntausta edustavina pidetyt edullisimmat tarjoukset ja hinnat. Määrittelyä varten otetaan huomioon tarjousten ja yhden tai useamman edustavan eurooppalaisen pörssin noteeraamien hintojen keskiarvo yhteisön satamaan cif-toimituksena kuljetetuista tuotteista, jotka tulevat kansainvälisen kaupan kannalta edustavimpina pidetyistä eri toimittajamaista. Puuvillan, josta siemenet on poistettu, maailmanmarkkinahinnan määrittelyä koskeviin perusteisiin tehdään kuitenkin mukautuksia, joiden tavoitteena on ottaa huomioon toimitetun tuotteen laadun tai tarjousten ja hintojen luonteen vuoksi perustellut erot. Nämä mukautukset vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 1591/2001 3 artiklan 2 kohdassa.

- (3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisen johdosta puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, maailmanmarkkinahinta vahvistetaan jäljempänä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1051/2001 4 artiklassa tarkoitetuksi puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, maailmanmarkkinahinnaksi vahvistetaan 29,002 EUR/100 kg.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 11 päivänä maaliskuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 10 päivänä maaliskuuta 2004.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 148, 1.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 148, 1.6.2001, s. 3.

⁽³⁾ EYVL L 210, 3.8.2001, s. 10, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1486/2002 (EYVL L 223, 20.8.2002, s. 3).

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 1 päivänä maaliskuuta 2004,
salmonellaa koskevien lisätakeiden vahvistamisesta Suomeen ja Ruotsiin lähetettävien munivien
kanojen osalta

(tiedoksiannettu numerolla K(2004) 582)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2004/235/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä siipikarjan ja siitosmunien kaupassa ja tuonnissa kolmansista maista 15 päivänä lokakuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/539/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 9 b artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Salmonellaa koskevien lisätakeiden vahvistamisesta Suomeen ja Ruotsiin lähetettävien munivien kanojen osalta 21 päivänä huhtikuuta 1995 tehtyä komission päätöstä 95/161/EY⁽²⁾ on muutettu huomattavilta osiltaan⁽³⁾. Sen vuoksi olisi selkeyden ja järjeistämisen takia kodifioitava mainittu päätös.
- (2) Komissio on hyväksynyt Suomen ja Ruotsin esittämät salmonellan valvontaa koskevat toimenpideohjelmat. Näissä ohjelmissa on munivia kanoja (kulutukseen tarkoitettujen munien tuottamiseksi kasvatettua siipikarjaa) koskevia erityistoimenpiteitä.
- (3) Olisi vahvistettava takeet, jotka vastaavat Suomen ja Ruotsin toimenpideohjelmillaan täytäntöönpanemia takeita.
- (4) Näiden lisätakeiden on erityisesti perustuttava Suomeen ja Ruotsiin lähetettäväksi tarkoitetun siipikarjan mikrobiologiseen tutkimukseen.

- (5) Olisi laadittava tätä näytteenoton avulla tehtävää mikrobiologista tutkimusta koskevat säännöt hyväksymällä näytteenottomenetelmä, otettavien näytteiden lukumäärä sekä näytteiden tutkimuksen mahdollistavat mikrobiologiset menetelmät.
- (6) Näitä takeita ei pitäisi soveltaa sellaiseen parveen, joka kuuluu Suomessa ja Ruotsissa täytäntöönpanutua ohjelmaa vastaavaksi tunnustettuun ohjelmaan.
- (7) Suomen ja Ruotsin olisi sovellettava kolmansista maista peräisin oleviin eriin tuontiehtoja, jotka ovat vähintään yhtä ankarat kuin tässä päätöksessä vahvistetut ehdot.
- (8) Tässä päätöksessä esitetyissä menetelmissä otetaan huomioon Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen lausunto.
- (9) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat elintarviketietä ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Suomeen ja Ruotsiin tarkoitetuille muniville kanoille (kulutukseen tarkoitettujen munien tuottamiseksi kasvatettavalle siipikarjalle) on näytteenotolla tehtävä mikrobiologinen testi siitä parvesta, josta kana on peräisin.

2 artikla

Edellä 1 artiklassa tarkoitettu mikrobiologinen testi tehdään liitteen I mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 303, 31.10.1990, s. 6. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 105, 9.5.1995, s. 44. Päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 97/278/EY (EYVL L 110, 26.4.1997, s. 77).

⁽³⁾ Katso liite III.

3 artikla

1. Suomeen ja Ruotsiin tarkoitettujen munivien kanojen mukana on oltava liitteessä II määritelty todistus.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu todistus voi olla:
 - direktiivin 90/539/ETY liitteessä IV olevan 3 mallitodistuksen mukana, tai
 - se voidaan yhdistää ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettuun todistukseen.

4 artikla

Tässä päätöksessä määrättyjä lisätakeita ei sovelleta sellaisiin parviin, jotka kuuluvat ohjelmaan, joka direktiivin 90/539/ETY 32 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti on tunnustettu Suomessa ja Ruotsissa täytäntöönpantua ohjelmaa vastaavaksi.

5 artikla

Kumotaan päätös 95/161/EY.

Viittauksia kumottuun päätökseen pidetään viittauksina tähän päätökseen liitteessä IV olevan vastaavuus-taulukon mukaisesti.

6 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 1 päivänä maaliskuuta 2004.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

LIITE I

1. Yleiset säännöt

Parvi, josta kana on peräisin, on eristettävä 15 päivän kuluessa.

Mikrobiologinen testi on tehtävä toimitusta edeltävien 10 päivän kuluessa.

Mikrobiologiseen testiin on kuuluttava seuraavat invasiiviset serotyypit:

- *Salmonella gallinarum*,
- *Salmonella pullorum*,
- *Salmonella enteritidis*,
- *Salmonella berta*,
- *Salmonella typhimurium*,
- *Salmonella thompson*,
- *Salmonella infantis*.

2. Näytteenottomenetelmä

Ulostuksista koostuvia näytteitä, joista jokaisessa on tuoreesta ulosteesta koostuvia erillisiä vähintään gramman painoisia näytteitä, otetaan tietty määrä umpimähkään rakennuksessa, jossa lintuja pidetään, tai, jos ne pääsevät vapaasti useampaan kuin yhteen tilan rakennukseen, näytteitä otetaan jokaisessa tilan rakennusryhmässä, jossa lintuja pidetään.

3. Otettavien näytteiden lukumäärä

Näytteitä on otettava niin paljon, että 95 prosentin luotettavuustasolla voidaan havaita salmonellan 5 prosentin esiintymä.

4. Näytteiden mikrobiologiset tutkimusmenetelmät

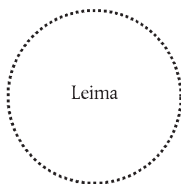
- Mikrobiologiset kokeet näytteiden tutkimiseksi salmonellan eristämiseksi on tehtävä Kansainvälisen standardisoi-misjärjestön standardisoidun menetelmän ISO 6579 viimeisimmän laitoksen mukaisesti taikka Elintarvikkeiden pohjoismaisen metodiikkakomitean hyväksymän menetelmän (NMKL-menetelmä n:o 71) viimeisimmän laitoksen mukaisesti.
- Jos tutkimustuloksista ei ole yksimielisyyttä jäsenvaltioiden välillä, viitemenetelmänä käytetään tällöin Kansain-välisen standardisoi-misjärjestön standardisoidun menetelmän ISO 6579 viimeisintä laitosta.

LIITE II

TODISTUS

Minä, allekirjoittanut virallinen eläinlääkäri, todistan, että munivista kanoista (kulutukseen tarkoitettujen munien tuottamiseksi kasvatettu siipikarja) on saatu negatiivinen tulos kokeessa, joka on tehty salmonellaa koskevien lisätakeiden vahvistamisesta Suomeen ja Ruotsiin lähetettävien munivien kanojen osalta 1 maaliskuuta 2004 tehdyn komission päätöksen 2004/235/EY ⁽¹⁾ mukaisesti.

Tehty (paikka) (päiväys)

.....
Allekirjoitus

.....
Nimi (suuraakkosin)

.....
Virka-asema

⁽¹⁾ EUVL L 72, 11.3.2004, s. 86.

LIITE III

Kumottu päätös ja sen muutos

Päätös 95/161/EY

(EYVL L 105, 9.5.1995, s. 44)

Päätös 97/278/EY (ainoastaan 2 artikla)

(EYVL L 110, 26.4.1997, s. 77)

LIITE IV

Vastaavuustaulukko

Päätös 95/161/EY	Tämä päätös
1—4 artikla	1—4 artikla
5 artikla	—
—	5 artikla
6 artikla	6 artikla
Liitteet I ja II	Liitteet I ja II
—	Liite III
—	Liite IV

OIKAISUJA

Oikaistaan komission asetus (EY) N:o 2295/2003, annettu 23 päivänä joulukuuta 2003, tietyistä munien kaupan pitämisen vaatimuksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1907/90 soveltamista koskevista yksityiskohdaisista säännöistä

(Euroopan unionin virallinen lehti L 340, 24. joulukuuta 2003)

Korvataan sivulla 21 oleva 10 artikla seuraavasti:

"10 artikla

Pakkauspäivän merkitseminen

Asetuksen (ETY) N:o 1907/90 10 artiklan 1 kohdan f alakohdassa säädettyä pakkauspäivää koskevan merkinnän on sisällettävä yksi tai useampi tämän asetuksen liitteessä I olevassa 2 kohdassa esitetyistä maininnoista, jonka jälkeen esitetään tämän asetuksen 9 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu kaksi numero- tai kirjainsarjaa."

Sivulla 25 korvataan 25 artiklan 2, 3 ja 4 kohta seuraavasti:

- "2. Jos munintapäivä merkitään, 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettut tiedot on merkittävä kirjanpitoon erikseen.
 3. Jos samassa laitoksessa harjoitetaan erilaisia tuotantotapoja, 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettut tiedot on eriteltävä kanaloittain direktiivin 2002/4/EY mukaisesti.
 4. Tuottajan on säilytettävä 1 kohdan a ja b alakohdassa säädetyt tiedot vähintään kuusi kuukautta toiminnan lopettamisesta tai kanojen teurastamisesta."
-